

«Якою буде підтримка української культури і мистецтва? Які закони розроблені для збереження національної спадщини? Як розвивається вітчизняна кіноіндустрія?» — на ці та інші актуальні питання відповість наступний гість нашої редакції — міністр культури України Михайло Андрійович КУЛИНЯК. Він відповідатиме на запитання наших читачів 21 квітня з 11.00 до 12.00 за телефоном : 253-15-83. Також ви можете надсилати ваші запитання завчасно на адресу електронної пошти : pl@ukcc.com.ua

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ВІВТОРОК, 19 КВІТНЯ 2011 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№71 (4469)

ЦИТАТА ДНЯ

ВІКТОР ЯНУКОВИЧ:

Президент про підсумки переговорів
з Президентом Єврокомісії

стор.2

«Хочу підтвердити чітку політичну волю завершити переговорний процес щодо укладення Угоди про асоціацію у 2011 році».

Пенсійна реформа і газ

ПЕРЕГОВОРИ. Міжнародний валютний фонд може прийняти рішення про виділення третього траншу кредиту для України у липні. Про це у Вашингтоні після щорічних весняних зборів МВФ і Світового банку повідомив віце-прем'єр-міністр — міністр соціальної політики Сергій Тігіпко.

«Якщо ми ухвалимо відповідні рішення, про які ми домовлялися з Фондом, то можемо отримати рішення МВФ у липні», — сказав урядовець.

Віце-прем'єр зазначив, що ключовою проблемою залишається пенсійна реформа. «Для Міжнародного валютного фонду вона важлива, оскільки МВФ дивиться на ситуацію як кредитор: яким чином ви нам повертатимете кредит, якщо у вас дуже великий дефіцит бюджету, а ви дістаєте гроші зі свого бюджету та фінансуєте Пенсійний фонд? Тому, звичайно, у них ставлення досить жорстке», — пояснив він. Також на даному етапі тривають переговори з приводу запланованого 30-відсоткового підвищення цін на газ для населення до липня з тим, щоб розтягти його у часі.

ЦИФРА ДНЯ

5,3%

становило збільшення виробництва
сільгосппродукції в Україні
за підсумками I кварталу

Земельний ринок:
орієнтир на Європу

Хто оброблятиме українські чорноземи: Джон чи Іван?

КРУГЛИЙ СТИЛ «УК». Покупці українських гектарів мають бути сільгоспвиробниками та мати відповідну освіту. Ці та інші новації законопроекту «Про ринок землі» обговорили днями урядовці, вчені, представники громадських організацій

стор. 8,17

Передсвяткові ціни: знижки чи підвищення?

ЕКСПЕРТИЗА. «Урядовий кур'єр» дізнавався, скільки коштує великодній кошик

Ірина ПОЛІЩУК,
«Урядовий кур'єр»

Те, що напередодні Великодня ціни на продукти підвищуються, вже давно ні для кого не секрет. Причина цінового росту — не що інше, як зростан-

ня попиту. Тому готуватись до свята завбачливі господині починають заздалегідь. І закуповують продукти для великоднього кошика, в який зазвичай кладуть паску, яйця, м'ясо, вино, домашній сир і яблука. Такий підхід дає можливість

придбати харчі на 10-15% дешевше, ніж за день-два до Великодня. Та в цьому році експерти не прогнозують суттєвого підвищення цін — для цього немає економічних передумов.

— Я більше схилиюсь до думки, що ринок продовольчих то-

варів функціонуватиме у звичайному режимі, — переконаний заступник генерального директора Української аграрної конфедерації Олександр Ярославський. — Тому підвищення цін на більшість продуктів не буде. Хоча вартість м'яса

може трохи зрости. Приміром, якщо взяти фермерів, які вирощують свиней, то обсяг поголів'я за 2010 рік впав, тому перед Великоднем їхня продукція може подорожчати приблизно на 15%.

стор. 7

КУРСИ ВАЛЮТ/ БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України 3 18 квітня 2011 року

USD 796.7200
за 100 доларів СШАEUR 1151.2604
за 100 євроRUB 2.8231
за 10 рублів

/ AU 117317.02

AG 3394.82

PT 142612.88

PD 61267.77

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

«Європейська перспектива має для нас принципове значення»

ПЕРЕГОВОРИ. Угоду про асоціацію, включно із зоною вільної торгівлі, Україна та ЄС здатні підготувати до грудня**Вадим ПРОЦИШИН,**
«Урядовий кур'єр»

Інтеграція України до Європейського простору стала ключовою темою зустрічі Президента Віктора Януковича з Президентом Єврокомісії Жозе Мануелем Баррозу. Також сторони обговорили співробітництво в подоланні наслідків катастрофи на ЧАЕС, адже саме для участі у Київському саміті з питань безпечного та інноваційного використання ядерної енергії до української столиці прибув високий гість. Переговори тривали протягом майже чотирьох годин, а по їх завершенню відбулася спільна прес-конференція.

Порозуміння і компроміс

«Ми знайшли порозуміння щодо шляхів вирішення ключових політичних питань Угоди про асоціацію, а також домовилися щодо компромісів у контексті створення поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі. Європейська перспектива має для нас принципове значення. І ми рішуче налаштовані завершити переговори вже до кінця цього року», — повідомив журналістам Віктор Янукович.

Віктор Янукович — Президенту Єврокомісії: наш пріоритет — асоціація з ЄС

Про таку ж націленість з боку Євросоюзу заявив Жозе Мануель Баррозу. Однак для підписання Угоди про асоціацію включно із ЗВТ слід плідно попрацювати. Зокрема, за словами Президента Єврокомісії, потрібно забезпечити смисловим наповненням енергетичну складову та усунути протиріччя у питаннях торгівлі.

«Я також наголосив на важливості політичних аспектів цієї угоди. Спільні

цінності, такі як права людини, демократичні принципи, верховенство права, є основою наших відносин», — підкреслив гість, додавши: важливим є й забезпечення консенсусу між всіма політичними партіями щодо програми реформ, які впроваджуються в Україні.

Керівник Єврокомісії висловив переконання, що підписання Угоди про асоціацію, розширення торгівлі та збільшення об'єму інвести-

цій — є взаємовигідним: «Це не просто ще одна угода, це — інструмент трансформації, який забезпечить наближення України до Європейського Союзу».

Окремою темою переговорів стало питання про можливість інтеграцію України до Митного союзу (МС). З цього приводу Віктор Янукович заявив: «Світ не стоїть на місці, і зміни, які відбуваються у наших сусідів — створення Митного союзу

Росією, Казахстаном та Білоруссю, — змушують нас з цим рахуватись». Президент зауважив, що Україна шукає таких механізмів взаємодії з МС, які б не перешкоджали створенню зони вільної торгівлі з ЄС.

У свою чергу Жозе Мануель Баррозу зазначив, що Україна вільна укласти ті торговельні угоди, які відповідають її економічним інтересам і пріоритетам. «У той же час це не повинно шкодити зобов'язанням України, які вона брала перед вступом до Світової організації торгівлі, і також майбутнім зобов'язанням у рамках поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі з ЄС. Можна мати інструменти співпраці із Митним союзом, однак неможливо інтегруватися у Митний союз і в той же час мати поглиблену та всеохоплюючу зону вільної торгівлі», — заявив він.

Насамкінець Президент Єврокомісії через журналістів звернувся до українського народу: «Цього року Україна відзначатиме 20-річчя незалежності. Ми сподіваємося, що воно буде роком, коли Україна та Євросоюз стануть ближчими. Для нас Україна більше, ніж країна на європейських кордонах. Ви — ключовий сусід і спільний партнер. І ми вва-

жаємо Україну членом спільноти європейських народів».

ЄС — найбільший донор

Віктор Янукович висловив вдячність усім главам держав і урядів, а також представникам міжнародних організацій, які прибудуть до Києва на заходи, приурочені 25-річчю катастрофи на ЧАЕС. На його переконання, міжнародна конференція стане серйозною віхою на шляху глобальної консолідації та пошуку механізмів взаємодії для подолання екологічних та техногенних катастроф.

Зі свого боку Президент Єврокомісії наголосив на тому, що Євросоюз всебічно підтримуватиме ядерний захист і безпеку на ЧАЕС та навколишніх територіях. Він повідомив, що найближчим часом Єврокомісія оголосить про надання додаткового фінансування у сумі 110 млн євро. Жозе Мануель Баррозу також нагадав, що Євросоюз вже виділив на заходи з ядерної безпеки левову частку — 470 млн євро.

Відтак у присутності президентів було підписано Угоду про фінансування Щорічної програми дій з ядерної безпеки 2010 — частину II.

Палац спорту готовий до змагань найвищого рівня

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

ПРЕЗЕНТАЦІЯ: П'ятниця, вечір. Біля Палацу спорту ажіотаж — гамір та тиснява на центральному вході. А у залі майже немає вільних місць. Віце-прем'єр-міністра — міністра інфраструктури Бориса Колеснікова зустріли оплесками. Після символічного перерізання стрічки та уро-

чистого параді фігурістів випробувати лід виходять юні хокеїсти. Команди київського «Сокола» та донецьких «Ведмедів» грають два періоди по 10 хвилин, аж ось музика зустрічає професіоналів-фігурістів. Програма відкриття арени ніби підказує — в оновленому Палаці спорту акцент робитиметься на льодових видах, а за змаганнями зможуть спостерігати 6800 гля-

дачів. Хоча, як стало відомо згодом, передбачено і концертний варіант з партером. У цьому разі зал вміщуватиме на 3 тис. глядачів більше.

Аби роздивитися величезне чотиристороннє табло з високою розподільчою здатністю йду на другий поверх. На ньому вже анонують гру нашої хокейної збірної з Польщею. Поряд прапори Литви, Естонії, Великої Британії та Казахста-

ну, які підказують пересічному — незабаром тут розпочнеться Чемпіонат світу з хокею у першому дивізіоні.

«Тепер Палац спорту готовий до змагань найвищого рівня», — акцентує увагу на брифінгу для журналістів віце-прем'єр Борис Колесніков. За його словами, ремонтні роботи тут розпочалися з минулорічного жовтня. Тож будівельникам вдалося у стислі

терміни виконати усі вимоги регламенту проведення світової першості. Урядовець розповів, що під час реконструкції повністю переобладнано системи світла, вентиляції, кондиціювання та теплопостачання, встановлено сучасну протипожежну сигналізацію та систему димовиділення. А головне — у нас є новітня технологія приготування льоду. Та одна заувага

— все це зроблено у рамках першої черги реконструкції, яка обійшлася у 96 млн грн.

За словами Бориса Колеснікова, незабаром на Палац спорту чекає друга черга оновлення: замінять застарілий фасад, покрівлю. Оновлять фойє, фастфуду, а санвузли відповідатимуть європейським якісним стандартам. І чекати цього недовго — усього до вересня.

ВІТАННЯ

Охоронцям культурної спадщини

Дорогі друзі!

Сердечно вітаю Вас з Днем пам'яток історії та культури і Міжнародним днем пам'яток та визначних місць.

Національна культурна спадщина є невід'ємною складовою світового культурного надбання, невичерпним джерелом людської пам'яті, з якого живиться духовність Українського народу. Саме тому збереження пам'яток історії та культури є виключно важливою справою, пріоритетним напрямком державної політики у гуманітарній сфері.

Висловлюю щиро подяку історикам, археологам, архітекторам, реставраторам, мистецтвознавцям, усім, на кого покладена відповідальна місія збереження та передачі наступним поколінням безцінних скарбів української культури. Впевнений, що Ваш високий професіоналізм та громадянське сумління будуть надійною запорукою збереження наших національних святинь.

Бажаю міцного здоров'я, професійного зростання, наполегливої та результативної праці, нових здобутків у відродженні духовності нашого народу, збереженні його одвічних цінностей.

З повагою

Прем'єр-міністр України Микола АЗАРОВ

На Великдень яйця не дорожчатимуть

КОНТРОЛЬ. Антимонопольний комітет зобов'язав 40 найбільших птахофабрик утриматися від встановлення економічно необґрунтованих оптово-відпускних цін на курячі яйця у період Великодніх свят.

Про результати розгляду вимог підприємства мають повідомити протягом десяти діб. Це, зокрема, ПАКЗОВ «Авангардко Інвестментс Паблік Лімітед», ТОВ «Бориспіль Агро Трейд», «Інтер-Запоріжжя», «Отрадівська птахофабрика», «Птахофабрика «Крупець», ЗАТ «Птахофабрика «Київська», «Агрофірма «Березанська птахофабрика», ВАТ «Тернопільська птахофабрика», СТОВ «Комінтернівська птахофабрика» і АТЗТ «Лисичанська птахофабрика». Учасники ринку повинні сприяти укладенню прямих контрактів щодо реалізації курячих яєць з підприємствами роздрібною торгівлі.

Так, упродовж третьої декади березня ц. р. вартість яєць у переважній більшості регіонів зросла через збільшення витрат на комбікорм для годування птиці, пояснили виробники продукції. Проте у січні-березні середні ціни на фуражне зерно, соняшниковий і соєвий шрот, готові комбікорми для птиці не змінювалися. Тож для значного підвищення оптово-відпускних цін на курячі яйця протягом цього періоду не було економічно обґрунтованих підстав, повідомляє прес-служба Антимонопольного комітету.

Дві третини від прогнозу

ПОСІВНА. На 15 квітня ранні ярові зернові і зернобобові культури при прогнозі 4,05 млн га фактично посіяно на площі 2,8 млн га (68% від прогнозу). Зокрема, пшеницю посіяно на площі 246 тис. га (83% прогнозу), ячмінь — 2,03 тис. га (65%), овес — 241 тис. га (74%), горох — 236 тис. га (73%), повідомляє прес-служба Міністерства аграрної політики і продовольства.

Посів ранньої групи зернових завершено у господарствах АР Крим на площі 70,5 тис. га (103%). У Миколаївській області засіяно 166,6 тис. га (91%), Херсонській — 161 тис. га (90%), Черкаській — 135 тис. га (93%), Волинській — 85,8 тис. га (99%), Рівненській — 80,3 тис. га (93%). Крім того, цукровий буряк посіяно на площі 245 тис. га (43% від прогнозу), а соняшником засіяно 118 тис. га.

Озимі зернові культури вже підживлено на площі 7,5 млн га (92%), що майже на рівні минулого року. Пшеницю підживлено на площі 6,1 млн га (93%), ячмінь — 1,1 млн га (88%), жито — 275 тис. га (96%), ріпак — 0,9 млн га (87%).

Загальний обсяг весняно-польових робіт становитиме 25,4 млн га, в тому числі посів ярових культур — 16,2 млн га, підживлення озимих зернових культур — 8,1 млн га, ріпаку — 1,1 млн га.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Час будувати фундаментальні відносини

ПАРТНЕРСТВО. За підсумками візиту до КНР Прем'єр пообіцяв створити сприятливі умови для китайських бізнесменів

Зміцнення відносин з Китаєм має для України стратегічне значення. Про це Микола Азаров заявив на брифінгу у Пекіні. «Китай зараз друга за величиною економіка світу, і ніяких сумнівів немає, що через деякий час буде першою економікою, і, безумовно, зміцнення зв'язків з Китаєм для України має найважливіше стратегічне, економічне і політичне значення. На всіх зустрічах, які відбулися у мене з китайським керівництвом, ми чули дуже важливі слова про підтримку України», — підкреслив Микола Азаров.

Рух у правильному напрямку

Україна має намір розвивати відносини з КНР і створювати у себе максимально сприятливі умови для роботи китайських бізнесменів. Про це заявив глава українського уряду під час переговорів із Прем'єром Держради Китайської Народної Республіки Вень Цзябао.

Він запевнив, що український уряд створить такі умови, за яких китайським компаніям буде вигідно працювати в Україні, вони отримуватимуть хороший стабільний прибуток. Прем'єр-міністр за підсумками переговорів зазначив, що «керівництво Китаю вважає нашу співпрацю перспективною і готове надавати Україні кредити й інвестиції на дуже вигідних для нашої країни умовах, значно вигідніших, ніж у нас були досі з нашими іншими партнерами».

Прем'єри України і Китаю налаштовані на стратегічну співпрацю

Він закликав зосередитися на великих і довгострокових проектах, що на багато років забезпечать вигідною спільною роботою як українські, так і китайські підприємства, повідомляв Укрінформ.

Прем'єр-міністр особливо відзначив підписаний у понеділок меморандум між Національним агентством з інвестицій і Ексімбанком КНР про надання кредитів під держгарантію уряду України для реалізації цілої низки інфраструктурних проектів в Україні, зокрема, спільного інвестиційного проекту щодо будівництва швидкісної залізниці між

аеропортом «Бориспіль» і Києвом. «Це та база, та основа, на якій набуватиме практичних обрисів довгострокове стратегічне партнерство», — сказав Микола Азаров. «Ми лише починаємо співпрацю з таким великим серйозним партнером, як Китай. Ці проекти є, по суті, пілотними, це перші кроки в реалізації довгострокової стратегічної співпраці», — додав він.

У свою чергу Вень Цзябао підкреслив великий потенціал для розвитку двосторонньої співпраці та самої України. «Переконаний, що у процесі нелегкого і зигзагоподібного шляху ви

знайшли правильний напрямок руху, результати якого будуть дуже хорошими», — сказав Прем'єр Держради. Він підтвердив підтримку Пекіном незалежності та територіальної цілісності України, а також обраного нею курсу розвитку.

Контроль за коштами

Україна та Китай спільно контролюватимуть використання китайських кредитів для здійснення ряду великих інфраструктурних проектів на території України. Про це заявив Прем'єр-міністр після зустрічі з членом постійного комітету Політбюро Центрального комітету Комуністичної партії Китаю Хе Гоцяном. Він пообіцяв, що буде «дуже серйозна антикорупційна експертиза і супровід цих проектів».

У свою чергу Хе Гоцянь ознайомив українську делегацію з тим, як у Китаї здійснюється супровід великих інвестиційних проектів, у тому числі програм з ліквідації наслідків землетрусів, проведення Олімпіади тощо. Він підкреслив, що з китайського боку контролювати виконання угод буде відповідна дисциплінарна партійна комісія в Міністерстві комерції Китаю.

У відповідь на це Микола Азаров заявив, що він доручить ГоловкуРУ супроводжувати реалізацію українсько-китайських комерційних проектів. «Не перевіряти за підсумками, а супроводжувати», — підкреслив він.

ПРОШУ СЛОВА!

Не розбуди звіра!

Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

Лише від життя собачого собака буває кусючим. У словах Лісії невибагливої пісеньки ховаються сотні трагедій не лише собачих доль, а й людських. Бо хочемо ми того чи ні, а споконвіків пов'язані правничими вузами з нашими чотирилітніми вірними охоронцями, друзями і... небезпечними ворогами. Адже тільки від кожного з нас залежить бути Шаріку, Тузику або Дружкові сімейним улюбленцем чи зацькованим людською бездушністю хворим, озлобленим нічийним псом, готовим вчепитися мертвою хваткою...

... Щоразу, коли непогожого дня перестріваю на вулиці замрзлого бездомного собаку, мимоволі і злим, і недобрим словом згадую його колишнього господаря, котрий, певно, колись любив і пестив маленького м'якенького клубочка, що кувкав від щенячої радості, а одного дня був викинутий, як непотріб, в бетонні джунглі ворожого міста. А ще згадую наші закони про гуманне ставлення до тварин, що існують на папері, і водночас бачиш повну відсутність їх у повсякденному житті: комунальні служби відлову бездомних тварин, собачі притулки, що нібито працюють, проте кількість нещасних тварин, що поодинокі та зграями блукають містом, не зменшується. Тільки на харківських вулицях живе, ні — бореться за існування понад 45000 собак, які від такого життя, звичайно, стають кусючими.

Торік по допомогі до медичних закладів після укусів звернулося понад дві тисячі жителів Харківської області. Конкретно ж від бездомних собак в області постраждало 2438 осіб, а в місті покусано 1989 харків'ян. Не поліпилися ситуація і цього року. У січні — лютому по медичну допомогу звернулося 688 городян, покусаних собаками, з них більше половини постраждалих — зазнали нападу вуличних тварин. І це, на переконання фахівців, ще неповна статистика. У зимові місяці звернень може бути менше, ніж реальних випадків укусів: тваринам не завжди вдається прокусити зимове взуття або щільні брюки.

Випадків, коли бездомні пси нападають на людей, чимало. Якщо живеш у місті, стаєш потенційною жертвою щойно вийшов на вулицю. Днями сама мало не потрапила до цієї категорії. Біля мого будинку кілька «бродяг» виявили до мене «неабияку цікавість» та, углявши неподалік маленьку школярку, — кинулися до неї. Тільки диво врятувало нас обох від лиха. Однак сумну статистику постраждалих від укусів бездомних тварин поповнить хтось інший, позаяк проблема залишається. І розв'язати її, як на мене, вдасться лише тоді, коли основою моралі кожної української родини стане співчуття. Тоді ніхто, за жодних умов не зважиться викинути домашніх улюбленців на вулицю, тим самим розбудивши в них звіриний інстинкт. А для тих горе-господарів, хто таки посміє це зробити, ввести жорстку адміністративну, а то й кримінальну відповідальність і запровадити такі механізми дотримання законів, аби саме суспільство, на кшталт американського, мало можливість контролювати ситуацію.

Кабмінівський суботник

ТРАДИЦІЯ. День благоустрою урядовці відпрацювали у столичному Маріїнському паркуКатерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

«У цей день прибирати наші міста і села, висаджувати парки вийшли сотні тисяч людей. Тож можна з упевненістю сказати: у нашій «українській будівлі» порядок буде наведено!» — наголосив у День благоустрою віцепрем'єр-міністр Віктор Тихонов. Він констатував, що всеукраїнська акція «За чисте довкілля» проводиться другий рік поспіль і кожен, хто до неї долучився, вчинив благородно.

До речі, віцепрем'єр прийшов на «прибирання» на півгодини пізніше від початку проведення заходу із першим заступником керівника Секретаріату Кабміну і був вкрай здивований тим, що урядовці та працівники Секретаріату

КМУ майже впоралися із роботою.

Тим не менш, Віктор Тихонов та Юрій Аністратенко із легкістю узялися за лопати та за 10 хвилин

«Слід, щоб суботник був цілорічно у нашій домівці», — переконаний Віктор Тихонов.

висадили п'ять ялинок і три калини. По завершенню віцепрем'єр був розчарований невеликим обсягом роботи. Мізерними масштаби висаджень здалися й усім іншим. Адже 15 ялинок та стільки ж калин, а також 75 липок і беріз — виявилися завданням на півгодини. Ще 10 хвилин

було витрачено на активне поливання дерев.

Одне слово, присутні від Кабміну на чолі з віцепрем'єром почувалися бадьоро та пишалися результатами своєї плідної роботи. А в її якості можна було переконалися, поглянувши на чисту територію, з рівно висадженими деревами, професійно викопаними лунками навколо них.

«На такі справи не потрібно чекати якихось розпоряджень уряду, а слід, щоб суботник, як ми це звикли називати, був цілорічно у нашій домівці», — зазначив Віктор Тихонов та додав, що цього року за підсумками акції буде визначено населені пункти, які найкраще впопалися із завданням (у 2010 році три переможці розділили між собою два мільйони гривень, виділені урядом на покращення благоустрою).

Віктор Тихонов: щоб ялинка прийнялася, її треба щедро полити

3 ОФІЦІЙНИХ ДЖЕРЕЛ

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Міністерства фінансів України
від 6 березня 1997 р. N 58

Форма N 001-ДС

Декларація
про доходи, зобов'язання фінансового характеру та майновий стан
державного службовця та особи, яка претендує на зайняття посади
державного службовця щодо себе та членів своєї сім'ї*

Розділ I. Загальні відомості

1.

Присяжнюк Микола Володимирович
(прізвище, ім'я, по батькові)

2. Місце проживання:

01004, м. Київ, вул. Рогиніська, 6.3, кв.18
(пошт. індекс, область, район, нас. пункт,
вулиця, буд., корп., N кв.)

3. Займана посада і категорія державного службовця

Міністр Міністерства аграрної
політики України, перша категорія

4. Посада і категорія державного службовця, на яку претендує

особа, що подає декларацію

5. Члени сім'ї:**

Присяжнюк Тетяна Олександрівна - дружина
Присяжнюк Христина Миколаївна - донька
Присяжнюк Аліна Миколаївна - донька
Присяжнюк Микола Миколайович - син
(прізвище, ініціали і ступінь родинного зв'язку)

* Розділи I, II, III заповнюють державні службовці всіх категорій, а розділи IV, V, VI - лише державні службовці першої та другої категорій; особа, яка претендує на зайняття посади державного службовця, заповнює всі графи, передбачені для заповнення державним службовцем відповідної категорії.

** Для цілей цієї Декларації до членів сім'ї відносяться: чоловік (дружина), батьки та неodrжені діти, що проживають з ними.

Розділ II. Доходи, одержані (нараховані) з джерел в Україні та за її межами за 2010 р.			
N	Перелік доходів	Розмір доходу (грн.)	
		Державного службовця	Членів сім'ї
1	2	3	4
1.	Загальна сума сукупного доходу, в т. ч.:	1 380 083	535 743
1.1.	Дивіденди, проценти, роялті	334 558	---
1.2.	Матеріальна допомога	---	---
1.3.	Страхове відшкодування	---	---
1.4.	Доход від наукової, викладацької, творчої діяльності, авторська винагорода (гонорар)	---	---
1.5.	Доход від підприємницької і незалежної професійної діяльності	---	474 010
1.6.	Доход від продажу рухомого майна (автомобілів)	870 000	61 733
1.7.	Заробітна плата	175 525	---

Розділ III. Зобов'язання фінансового характеру, в тому числі за кордоном за 2010 р.					
N	Перелік зобов'язань щодо сплати внесків (платежів)	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Всього сплачено (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)	Всього сплачено (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4	5	6
1.	За договорами добровільного страхування	---	---	---	---
2.	За договорами на додаткове пенсійне забезпечення	---	---	---	---
3.	За договорами позики	---	---	---	---
4.	За договорами найму (оренди)	---	---	---	---
5.	На утримання майна, зазначеного у розділах IV, V	170 000	---	33 000	---

Розділ IV. Відомості про нерухоме майно, що знаходиться в приватній власності			
N	Перелік об'єктів	Державного службовця	Членів сім'ї
		Загальна площа (кв. м)	Загальна площа (кв. м)
1	2	3	4
1.	Земельні ділянки	27 030	---
2.	Житловий будинок	---	---
3.	Квартира	613,29	---
4.	Садовий (дачний) будинок	516,2	---
5.	Гараж	---	---

Розділ V. Відомості про транспортні засоби, що знаходяться в приватній власності					
N	Перелік об'єктів	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Марка/модель	Об'єм двигуна (куб. см)	Марка/модель	Об'єм двигуна (куб. см)
1	2	3	4	5	6
1.	Автомобілі легкові	Mercedes-Benz S 550 4MATIC Maserati Quattroporte	5461 4200	Mercedes-Benz R350	3498
2.	Автомобілі вантажні, спеціальні і автобуси	---	---	---	---
3.	Мотоцикли	---	---	---	---
4.	Трактори	---	---	---	---
5.	Водні транспортні засоби	---	---	---	---

Розділ VI. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи				
N	Перелік об'єктів	Державного службовця		Членів сім'ї
		Всього (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)	Всього (грн.)
1	2	3	4	5
1.	Номінальна вартість придбаних цінних паперів	204 000	---	---
2.	Розмір внесків (паїв) до статутних (пайових) фондів підприємств, установ, організацій	7 705 000	---	---
3.	Сума грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах	763 574	---	---

Про відповідальність за подання неповних чи неправдивих відомостей про доходи та зобов'язання фінансового характеру (ст. 9 Закону України "Про боротьбу з корупцією" та ст. 30 п. 7 Закону України "Про державну службу") попереджений.

05 лютого 2011 р

(підпис)

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Міністерства фінансів України
від 6 березня 1997 р. N 58

Форма N 001-ДС

Декларація
про доходи, зобов'язання фінансового характеру та майновий стан
державного службовця та особи, яка претендує на зайняття посади
державного службовця щодо себе та членів своєї сім'ї*

Розділ I. Загальні відомості

1.

Мабачник Дмитро Іванович
(прізвище, ім'я, по батькові)

2. Місце проживання:

01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, буд. 28, кв. 32
(пошт. індекс, область, район, нас. пункт,
вулиця, буд., корп., N кв.)

3. Займана посада і категорія державного службовця

Міністр освіти і науки, молоді та спорту України

4. Посада і категорія державного службовця, на яку претендує

особа, що подає декларацію

5. Члени сім'ї:**

Назарова Ж.Є. - дружина

* Розділи I, II, III заповнюють державні службовці всіх категорій, а розділи IV, V, VI - лише державні службовці першої та другої категорій; особа, яка претендує на зайняття посади державного службовця, заповнює всі графи, передбачені для заповнення державним службовцем відповідної категорії.

** Для цілей цієї Декларації до членів сім'ї відносяться: чоловік (дружина), батьки та неodrжені діти, що проживають з ними.

Розділ II. Доходи, одержані (нараховані) з джерел в Україні та за її межами за 2010 р.			
N	Перелік доходів	Розмір доходу (грн.)	
		Державного службовця	Членів сім'ї
1	2	3	4
1.	Загальна сума сукупного доходу, в т. ч.:	848 422,00	466 925,00
1.1.	Дивіденди, проценти, роялті	558 923,00	234 154,00
1.2.	Матеріальна допомога	---	---
1.3.	Страхове відшкодування	---	---
1.4.	Доход від наукової, викладацької, творчої діяльності, авторська винагорода (гонорар)	55 212,00	55 212,00
1.5.	Доход від підприємницької і незалежної професійної діяльності	---	---
1.6.	Доход від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	---	---
1.7.	Заробітна плата	234 584,00	144 556,00

Розділ III. Зобов'язання фінансового характеру, в тому числі за кордоном за 2010 р.					
N	Перелік зобов'язань щодо сплати внесків (платежів)	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Всього сплачено (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)	Всього сплачено (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4	5	6
1.	За договорами добровільного страхування	---	---	---	---
2.	За договорами на додаткове пенсійне забезпечення	---	---	---	---
3.	За договорами позики	---	---	---	---
4.	За договорами найму (оренди)	5 915,00	---	---	---
5.	На утримання майна, зазначеного у розділах IV, V	119 384,00	---	4 490,00	---

Розділ IV. Відомості про нерухоме майно, що знаходиться в приватній власності			
N	Перелік об'єктів	Державного службовця	Членів сім'ї
		Загальна площа (кв. м)	Загальна площа (кв. м)
1	2	3	4
1.	Земельні ділянки	6960 м ²	---
2.	Житловий будинок	559 м ²	---
3.	Квартира	298 м ²	38 м ²
4.	Садовий (дачний) будинок	---	---
5.	Гараж	58 м ²	---

Розділ V. Відомості про транспортні засоби, що знаходяться в приватній власності					
N	Перелік об'єктів	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Марка/модель	Об'єм двигуна (куб. см)	Марка/модель	Об'єм двигуна (куб. см)
1	2	3	4	5	6
1.	Автомобілі легкові	---	---	Toyota Camry	2400
2.	Автомобілі вантажні, спеціальні і автобуси	---	---	---	---
3.	Мотоцикли	---	---	---	---
4.	Трактори	---	---	---	---
5.	Водні транспортні засоби	---	---	---	---

Розділ VI. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи					
N	Перелік об'єктів	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Всього (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)	Всього (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4	5	6
1.	Номінальна вартість придбаних цінних паперів	---	---	---	---
2.	Розмір внесків (паїв) до статутних (пайових) фондів підприємств, установ, організацій	---	---	---	---
3.	Сума грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах	5337845,00	---	205472,00	---

Про відповідальність за подання неповних чи неправдивих відомостей про доходи та зобов'язання фінансового характеру (ст. 9 Закону України "Про боротьбу з корупцією" та ст. 30 п. 7 Закону України "Про державну службу") попереджений.

04.04.2011

(підпис)

Зареєстровано в
Міністерстві юстиції України
31 березня 1997 р. № 104/1908

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Міністерства фінансів України
від 6 березня 1997 р. № 58

Форма № 001-ДС

ДЕКЛАРАЦІЯ
про доходи, зобов'язання фінансового характеру та майновий стан
державного службовця та особи, яка претендує на зайняття посади
державного службовця щодо себе та членів своєї сім'ї *

РОЗДІЛ I. Загальні відомості

1.

Ірещук Федір Євдокимович
(прізвище, ім'я, по батькові)

2. Місце проживання:

01034 м. Київ, вул. Ярославів Вал, буд. 12/10, кв. 7
(пошт. індекс, область, район, нас. пункт, вулиця, буд., корп., № кв.)

3. Займана посада і категорія державного службовця

Міністр фінансів України

4. Посада і категорія державного службовця, на яку претендує особа, що подає декларацію

5. Члени сім'ї **

Ірещук Н.Т. - дружина

РОЗДІЛ II. Доходи, одержані (нараховані) з джерел в Україні та за її межами за 2010 р.			
№	Перелік доходів	Розмір доходу (грн.)	
		Державного службовця	Членів сім'ї
1	2	3	4
1.	Загальна сума сукупного доходу, в т.ч.:	354 612,18	92 20,88
1.1.	Дивіденди, проценти, роялті	---	---
1.2.	Матеріальна допомога	18 519,20	---
1.3.	Страхове відшкодування	---	---
1.4.	Доход від наукової, викладацької, творчої діяльності, авторська винагорода (гонорар)	---	---
1.5.	Доход від підприємницької і незалежної професійної діяльності	---	---
1.6.	Доход від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	---	---
1.7.	Заробітна плата	217 698,68	---
1.8.	Фінанс	117 464,30	92 20,88

* Розділи I, II, III заповнюють державні службовці всіх категорій, а розділи IV, V, VI - лише державні службовці першої та другої категорій; особа, яка претендує на зайняття посади державного службовця, заповнює всі графи, передбачені для заповнення державним службовцем відповідної категорії.

** Для цілей цієї Декларації до членів сім'ї відносяться: чоловік (дружина), батьки та неodrжені діти, що проживають з ними.

РОЗДІЛ III. Зобов'язання фінансового характеру, в тому числі за кордоном за 2010 р.					
№	Перелік зобов'язань щодо сплати внесків (платежів)	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Всього сплачено (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)	Всього сплачено (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4	5	6
1.	За договорами добровільного страхування	---	---	---	---
2.	За договорами на додаткове пенсійне забезпечення	---	---	---	---
3.	За договорами позики	---	---	---	---
4.	За договорами найму (оренди)	---	---	---	---
5.	На утримання майна, зазначеного у розділах IV, V	19 828	---	---	---

РОЗДІЛ IV. Відомості про нерухоме майно, що знаходиться в приватній власності			
№	Перелік об'єктів	Державного службовця	Членів сім'ї
		Загальна площа (м ²)	Загальна площа (м ²)
1	2	3	4
1.	Земельні ділянки	---	820
2.	Житловий будинок	---	---
3.	Квартира	---	132,90
4.	Садовий (дачний) будинок	---	---
5.	Гараж	---	44,30

РОЗДІЛ V. Відомості про транспортні засоби, що знаходяться в приватній власності					
№	Перелік об'єктів	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Марка/модель	Об'єм двигуна (см ³)	Марка/модель	Об'єм двигуна (см ³)
1	2	3	4	5	6
1.	Автомобілі легкові	---	---	---	---
2.	Автомобілі вантажні, спеціальні і автобуси	---	---	---	---
3.	Мотоцикли	---	---	---	---
4.	Трактори	---	---	---	---
5.	Водні транспортні засоби	---	---	---	---

РОЗДІЛ VI. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи				
№	Перелік об'єктів	Державного службовця		Членів сім'ї
		Всього (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)	Всього (грн.)
1	2	3	4	5
1.	Номінальна вартість придбаних цінних паперів	---	---	---
2.	Розмір внесків (паїв) до статутних (пайових) фондів підприємств, установ, організацій	---	---	---
3.	Сума грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах	---	---	---

Про відповідальність за подання неповних чи неправдивих відомостей про доходи та зобов'язання фінансового характеру (ст. 9 Закону України "Про боротьбу з корупцією" та ст. 30 п. 7 Закону України "Про державну службу") попереджений.

30 березня 2011 року

(підпис)

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Пам'яті двічі Героя,
земляка-космонавта

ПОЇЗДКА. Президент України побував на малій батьківщині, де віддав шану Георгію Береговому

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Напередодні робочої поїздки Віктора Януковича, який приїхав на заході, присвячені 90-річчю Георгія Берегового, тут зарясніли білборди «Донецчина вітає Президента України». А перед цим у Донецьку приземлилися «зоряні брати» легендарного космонавта: двічі Герой Радянського Союзу Олексій Леонов, Герой Радянського Союзу, уродженець Донецчини Олександр Волков та його син — Герой Росії Сергій Волков. Цікаво, що підкорювачі космосу, які прибули вшанувати пам'ять свого побратима, мали ще одну мету. Як зізнався Олексій Леонов, зараз готується черговий політ молодшого Волкова в космос і, за давньою традицією, перед далекою і важкою дорогою потрібно побувати на рідній землі.

Власне, в такому ж ракурсі, мабуть, варто розглядати й приїзд глави держави: проголосивши курс на реформи, він на початку непростого шляху «на фарт» завітав до своєї малої батьківщини.

Вхідний квиток до елітного клубу

Як і в попередні поїздки до Єнакієвого, Віктор Янукович відвідав могили рідних і близьких йому людей. Зокрема поклав букети квітів на могили своїх батьків та матері Г. Т. Берегового. І певна річ, побував Президент в центрі міста біля бронзового монумента двічі Герою Радянського Союзу. А ще взяв участь у закладанні алеї пам'яті свого старшого товариша — з допомогою школярів власноручно посадив саджанець горобини.

А епіцентром урочистостей став міський Палац культури, у вестибюлі якого розгорнули музейну експозицію «Сто життів у одному», присвячену Г. Береговому. Причому серед великої кількості відвідувачів були й найпочесніші гості — донька та син космонавта Людмила і Віктор, а також його рідний брат Михайло Тимофійович. Відвідав цього дня Єнакієве і віцепрем'єр-міністр Російської Федерації Сергій Іванов. І саме в співпраці з сусідньою державою вбачає майбутнє розвитку космічного потенціалу держави Віктор Янукович. «Під час недавнього візиту Прем'єр-міністра Росії Володимира Путіна ми обговорювали питання спільного розвитку аерокосмічної і ракетної галузі України та Росії, — наголосив він. — Ми бачимо, що спільні програми нас тіль-

З космонавтами Олександром Волковим (ліворуч) та Олексієм Леоновим Президент завжди радий поспілкуватися

ки зміцнять і така робота створює гарні умови для запровадження аерокосмічних технологій практично у всіх галузях промисловості, розвитку нових технологій».

Президент принагідно нагадав, що нині наша держава бере участь у будівництві космодому в Бразилії та розглядає участь у спільному будівництві з Росією космодому «Восточний». А в цілому вітчизняні космічні програми, на його переконання, є своєрідним вхідним квитком до престижного клубу ви-

Не небом єдиним

Шлях до зірок, безперечно, починається від землі. А точніше — навіть з вугільного підземелля, що працює на економіку всієї країни. Тому побувавши в шахтарському краї, Віктор Янукович не оминув увагою проблеми галузі, що нині стоїть на порозі даючих змін. «Зараз вже чітко визначена політика розвитку вугільної галузі, оскільки вугілля — це єдиний енергоносіє, яким Україна володіє в повному обсязі, — зазначив він на зустрічі з жур-

«Саме завдяки Георгію Береговому багато років тому я глибоко усвідомив важливість розвитку ракетно-космічної галузі. І зараз як глава держави зроблю все для того, щоб Україна розвивала цей потенціал, розвивала науково-технологічний комплекс, в якого є величезні перспективи саме для космічної галузі», — зазначив Віктор Янукович.

сокорозвинених країн світу. «В найближчий час відбудеться запуск чергового українського супутника, — повідомив Віктор Янукович. — Ми вважаємо, що у нас є дуже велика перспектива розвитку програм «Січ 2», «Дніпро» та інших».

До речі, про перспективу та тих, кому у майбутньому доведеться реалізовувати задумане. У січні-березні в Єнакієвому відбувся дитячий творчий конкурс «З мрією про космос» і за його підсумками глава держави вручив переможцям путівки до міжнародних дитячих центрів «Артек» та «Молода гвардія».

налістами. — Ми будемо підтримувати енергетичний баланс, який стосується вугілля, і прагнути видобувати щороку до 100 мільйонів тонн».

Ніде правди діти — такі наміри безпосередньо для Єнакієвого, де закрили переважну більшість шахт, та для всієї вітчизняної вугільної галузі (минулого року українські шахтарі видобули трохи більше 75 мільйонів тонн палива) видаються трохи фантастичними. Втім, свою упевненість Президент пояснює намірами активно розвивати підземне виробництво. За його словами, передбачено будівництво кількох

нових шахт і жодне підприємство, яке має розвідані запаси вугілля, не буде закритися. А деякі шахти, які виведені з експлуатації і напівзатоплені, є намір відбудовувати: відкачувати воду і відновлювати вуглевидобуток (прикметно, що саме в рідному місті глави держави зараз працюють шахти-«водокачки», де вже не ведуть вуглевидобуток).

Розвивати вугільну галузь, на думку В. Януковича, дозволить залучення інвестицій. Про перспективність такого підходу свідчить і напрацьований досвід: на шахтах, куди прийшов інвестор, у минулому році вдалося збільшити вуглевидобуток на 10 відсотків. А на першому місці в стратегії реформування галузі залишається соціальна захищеність гірників. У березні відбулося підвищення заробітної плати працівників основних професій і поетапний ріст зарплат продовжуватиметься й надалі.

У суботу Президент України також ознайомився з ходом будівництва та реконструкції аеровокзального комплексу «Міжнародний аеропорт «Донецьк», що готується до Євро-2012. Про зведення злітно-посадкової смуги та диспетчерської вишки доповідав віцепрем'єр-міністр, міністр інфраструктури Борис Колесніков. А в неділю в Донецькій облдержадміністрації відбулася робоча зустріч першого віцепрем'єр-міністра, міністра економічного розвитку і торгівлі Андрія Кліюєва та заступника глави уряду Російської Федерації Сергія Іванова з питань двостороннього співробітництва в галузі авіабудування та космічної галузі.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 4 квітня 2011 р. № 380
Київ

Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 12 березня 2005 р. № 179 і від 9 березня 2006 р. № 268

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 12 березня 2005 р. № 179 «Про упорядкування структури апарату центральних органів виконавчої влади, їх територіальних підрозділів та місцевих державних адміністрацій» (Офіційний вісник України, 2005 р., № 11, ст. 522; 2006 р., № 33, ст. 2391; 2007 р., № 20, ст. 798, № 48, ст. 1969; 2008 р., № 68, ст. 2270; 2009 р., № 88, ст. 2971; 2010 р., № 70, ст. 2521; 2011 р., № 4, ст. 204) і від 9 березня 2006 р. № 268 «Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 10, ст. 632; 2007 р., № 37, ст. 1455; 2010 р., № 43, ст. 1403; 2011 р., № 4, ст. 204) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 4 квітня 2011 р. № 380

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 12 березня 2005 р. № 179 і від 9 березня 2006 р. № 268

1. Абзац третій пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 12 березня 2005 р. № 179 доповнити реченням такого змісту: «Начальники головних управлінь (управлінь) податкової міліції Державної податкової служби, чисельність працівників яких перевищує 40 одиниць, можуть мати не більше трьох заступників»;

2. У постанові Кабінету Міністрів України від 9 березня 2006 р. № 268: абзац другий пункту 2¹ після слів «директорам департаментів» доповнити словами «(начальникам головних управлінь, управлінь податкової міліції)»;

у додатку 15 у графі «Найменування посади»: позицію «Перший заступник начальника податкової міліції, заступник начальника податкової міліції, перший заступник начальника податкової міліції — начальник головного управління, перший заступник начальника податкової міліції — начальник самостійного управління, директор департаменту» замінити такою позицією:

«Перший заступник начальника податкової міліції, заступник начальника податкової міліції, перший заступник начальника податкової міліції — начальник головного управління, заступник начальника податкової міліції — начальник головного управління, перший заступник начальника податкової міліції — начальник самостійного управління, директор департаменту»;

позицію «Начальник управління у складі головного управління, начальник самостійного відділу, начальник штабу у складі головного управління, начальник управління у складі департаменту, начальник відділу у складі самостійного управління» замінити такою позицією:

«Начальник управління (відділу) у складі головного управління, начальник штабу у складі головного управління, начальник управління у складі департаменту, начальник відділу у складі самостійного управління».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 4 квітня 2011 р. № 304-р
Київ

Про чергування 23-25 і 30 квітня, 1-3 і 7-9 травня 2011 року

3 метою забезпечення вирішення невідкладних питань 23-25 і 30 квітня, 1-3 і 7-9 травня 2011 року:

1. Установити чергування членів Кабінету Міністрів України:

23 квітня — Ємець Ілля Михайлович
24 квітня — Грищенко Костянтин Іванович
25 квітня — Єжель Михайло Броніславович
30 квітня — Балага Віктор Іванович
1 травня — Кулиняк Михайло Андрійович
2 травня — Лавринович Олександр Володимирович
3 травня — Табачник Дмитро Володимирович
7 травня — Ярошенко Федір Олексійович
8 травня — Ключев Андрій Петрович
9 травня — Злочевський Микола Владиславович

2. Першому заступникові Міністра Кабінету Міністрів України Любченку К. В. забезпечити чергування відповідальних працівників у Секретаріаті Кабінету Міністрів України.

3. Керівникам міністерств, інших центральних органів виконавчої влади встановити чергування керівних працівників на зазначений період. Графіки чергувань подати Кабінетові Міністрів України.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

БЮДЖЕТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ КОМЕНТАР

Видавництво «Право» пропонує
Бюджетний кодекс України Науково-практичний коментар
За ред. Л. К. Воронової, М. П. Кучерявенка
Видання розраховане на юристів і економістів, працівників фінансових, податкових та контролю-ревізійних органів, суддів, депутатів місцевих рад та народних депутатів України, працівників підприємств, установ, організацій, пов'язаних з використанням бюджетних коштів, та всіх тих, хто цікавиться проблемами бюджетно-правового регулювання в Україні.

Видання можна замовити:
тел./факс: (057) 716-45-53, 716-45-63,
м. т. 050-409-08-69
e-mail: sales@pravo-izdat.com.ua
www.pravo-izdat.com.ua

ЕКОНОМІКА: ІНВЕСТИЦІЇ

Новий півострів для тісного міста

КАПІТАЛ. Найбільший портовий інвестпроект нашої держави набирає обертів — попри економічну кризу та деякі організаційні вади

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Цими днями в Одеському морському порту було подвійне свято. Вперше за багато років підприємство відвідав одеський міський голова. Поза тим німецькі партнери повідомили, що вже завершили прийом документів для тендера, котрий має визначити підрядника, що займатиметься будівництвом контейнерного терміналу на Карантинному молі. А це означає, що вже у червні мають розпочати власне будівельні роботи.

Одеса помирилася із власним портом

Для того, аби втішитися візитом міського голови, порт мав вагомі причини. Попередня влада міста рідну гавань не дуже шанувала і взагалі мала намір перенести її куди подальше. Затверджений минулою каденцією генплан передбачав, що майже 60% території порту буде перепрофільовано під рекреаційно-розважальний комплекс. Нинішній мер Олексій Костусев вважає таку ідею непоганою, проте абсолютно відірваною від реальності. А тому заявляє про намір «йти пліч-о-пліч із портом», отримувати бюджетні надходження від його успішної роботи, а також спільно вирішувати питання міської інфраструктури — як от благоустрій парку Шевченка, що прилягає безпосередньо до портової території. «Мирова» із містом, як зауважує начальник порту Микола Павлюк, дала можливість «позбутися пресу, що висів над підприємством кілька років і

ДОСЬЄ «УК»

ДП «ГПК-Україна» є дочірнім підприємством німецької компанії НРС—Hamburg Port Consulting, що в свою чергу входить до холдингу NHLA — одного з провідних підприємств Європи з обробки вантажів. За час свого існування з 1976 року компанія НРС реалізувала понад 900 проектів у 70 країнах світу. Її дочірнє підприємство «ГПК-Україна» вже 10 років є оператором контейнерного терміналу Одеського порту.

ставив перед нами питання «бути чи не бути?». Звісна річ, такий підвищений стан аж ніяк не приваблював інвесторів. Утім, західні бізнесмени, які усвідомлювали перспективи

Керівник ДП «ГПК-Україна» Клаус Шмекер каже, що під час візиту президента Януковича до Одеси, компанія знайшла у нього розуміння, коли звернулися з проханням

Попри кризові явища, виробничі показники порту є достатніми, аби виконувати свої зобов'язання перед партнером. Торік порт вклав у спорудження терміналу більше, ніж півмільярда гривень. Ще 400 планує виділити цього року.

співпраці із найбільшим портом України, готові були ризикувати.

360 палів із 1260 передбачених

Початок тендерного добору практично збігся у часі з датою, коли минає рік від тієї миті, як у присутності обласного керівництва та представників українського уряду була зарита перша паля із запланованих 1260. Вони мають стати основою для 19 га нової території, на якій і розташується термінал «Карантинний мол». Сьогодні у морське дно забито вже 360 палів. Приблизно за вісім тижнів учасники проекту — а це Одеський порт та німецька компанія «ГПК-Україна» — мають визначитися з виконавцем будівельних робіт.

щодо постачання піску для будівництва та подбати про ритмічне фінансування проекту з боку Одеського порту. Попри кризові явища, виробничі показники порту є достатніми, аби виконувати свої зобов'язання перед партнером. Торік порт вклав у спорудження терміналу більше, ніж півмільярда гривень. Ще 400 планує виділити цього року.

Де застрягли концесії?

Ще одна проблема, з якою зверталися до Президента інвестори, стосувалася угод концесії, які в Україні приймаються надто повільно, хоча вже давно є світовим стандартом для інвестиційної співпраці. «Під договір концесії можна взяти кредит, під ті

Реалізацією проекту задоволені і місто, і порт, і інвестор

ДОВІДКА «УК»

Контейнерний термінал «Карантинний мол» ключовий проект програми розвитку Одеського порту до 2015 року. Його загальна вартість становитиме 4,5 млрд грн. Новий термінал буде споруджено на штучному півострові площею 19 га. Довжина причальної лінії становитиме 650 м, глибина сягатиме 15 м. Порт обслуговуватиме великі судна і успішно конкуруватиме з іншими чорноморськими портами. Потужність терміналу дасть можливість удвічі перевищити докризові показники, які 2007 р. зросли до понад півмільйона умовних контейнерів. Будівництво терміналу ведуть на паритетних засадах Одеський порт та компанія «ГПК-Україна». За свою участь німецька компанія отримає всі права оперувати терміналом аж до 2044 року. Потім термінал буде переданий у власність Одеському порту, а відтак — Українській державі.

ж квазі-договори, які нам зараз пропонують, зробити це практично не реально», — нарікає адвокат ДП «ГПК-Україна» Олександр Кіфак, зазначаючи, що нині «в практиці мініс-

терства транспорту немає жодного договору концесії».

Це питання є вельми актуальним для інвестора: саме зараз «ГПК-Україна» задля реалізації

своїєї частини проекту намагається отримати кредит у 40 млн євро від дочірньої структури Світового банку, компанії ІФС.

Олександр Кіфак переконаний, що і нинішня законодавча база дає можливість укласти договори концесії. На цей випадок у нас навіть розроблений типовий договір, що відповідає світовим зразкам. «Бракує лише політичної волі на його застосування», — робить висновок О. Кіфак. Він зазначає, що на рівні порту це питання вирішити неможливо. Залишається сподіватися тільки на Президента, який після лютневого візиту до Одеси дав доручення розібратися із концесійним питанням.

Дебюрократизація залучає інвесторів

ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК. У Дніпропетровську створено обласний автоматизований інформаційно-ресурсний центр «Відкрита влада»

Наталія БІЛОВИЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

Тут взяли курс на дебюрократизацію. Зробити це сподіваються за допомогою мультимедійного офіса європейського рівня, обладнаного сучасною комп'ютерною технікою та комфортними залами для перебування громадян. Саме такий вигляд має нещодавно відкритий у Дніпропетровській облдержадміністрації автоматизований інформаційно-ресурсний центр «Відкрита влада». Він надаватиме адміністративні і дозвільні послуги, які належать до

компетенції облдержадміністрації, в електронному вигляді за європейськими стандартами, а також координуватиме роботу всіх 35 ресурсних центрів міст та районів області, які були створені торік за принципом «єдиного вікна».

«Наше завдання — налагодити системну роботу з інвесторами для того, щоб Дніпропетровщина справді стала інвестиційними воротами України», — сказав на урочистому відкритті центру голова Дніпропетровської облдержадміністрації Олександр Вілкул. — Максимально дебюрократизу-

вати процес спілкування органів влади з громадянами та спростити дозвільні процедури для підприємців, аби усунути всі перепони на шляху притоку інвестицій і розвитку бізнесу в регіоні».

На думку голови Дніпропетровської обласної ради Євгена Удода, головною перевагою роботи центру є відкрита можливість кожного звернутися до влади та розв'язати свою проблему.

У центрі прийому громадян спеціально навчений персонал допоможе кожному заповнити картку з визначенням свого питання. З цією картою

відповідно до теми звернення людина направляється до адміністратора, який працює з нею до повного вирішення питання. Кому не обов'язково потрапляти на прийом до керівництва області, може залишити своє електронне звернення та контактну інформацію за допомогою електронного сенсорного кіоску, що розташований у холі офіса. Кіоски мають можливість цифрового запису відеозвернень громадян.

У щоденному режимі працює «єдине інвестиційне вікно». Тут підприємці зможуть отримати інформацію про інвести-

ційні проекти та пропозиції, ліцензії на імпорт та експорт товарів, зовнішньоекономічну діяльність, зареєструвати іноземні інвестиції, договори про інвестиційну діяльність. У центрі адміністративних послуг розроблена динамічна інвестиційна карта. За допомогою спеціальних символів вона відображає потреби регіону в тих чи інших ресурсах, перспективи, які можливо реалізувати в різних галузях економіки. Інвестору також пропонують диски з інформацією про перспективні проекти, роботу дозвільних центрів, адміністративні

послуги, що надаються в центрі.

Також проводитиметься щоденний моніторинг звернень жителів області, які звернулися на «гарячу» телефонну лінію державної установи «Урядовий контактний центр». Це дасть можливість усебічно аналізувати всі звернення, які надійшли до кожної райдержадміністрації, кожної міської ради як за конкретний день, так і за будь-який період. Таким чином можна з'ясувати нагальні проблемні питання жителів області та оперативно зреагувати на них.

СУСПІЛЬСТВО

УРЯДОВИЙ КОНТАКТ-ЦЕНТР ПОВІДОМЛЯЄ

В оселі прийшло тепло

СОЦІАЛЬНИЙ ПРОЕКТ. Що робить влада для громади

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

«Урядовий кур'єр» продовжує інформувати читачів за підсумками тижня про роботу Урядового контакт-ного центру, проблеми, з якими найчастіше звертаються до УКЦ громадяни. А також про те, як державні структури реагують на запити людей.

За минулий тиждень на урядовий телефонний «гарячий ліній» 0 800 507 309 зареєстровано 6048 звернень зі скаргами, заявами та пропозиціями громадян. 3556 заявникам працівники Центру одразу надали необхідні консультації й довідки з питань щодо отримання субсидій, пенсійної реформи, пенсійного забезпечення, виплати зарплати тощо. Звернення, які потребують вирішення, а таких зареєстровано 2492, надіслані на опрацювання за належністю до органів виконавчої влади. До центральних органів влади — 1008, до обласних державних адміністрацій — 1364 та до інших організацій — 120, котрі

ДОВІДКА «УК»

Урядова телефонна «гаряча лінія» працює з понеділка по п'ятницю з 8:00 до 21:00 години, а також в суботу з 8:00 до 19:00 години. Дзвінки зі стаціонарних телефонів в межах України — безкоштовні, дзвінки з мобільних телефонів оплачуються відповідно до тарифів оператора мобільного зв'язку. **Телефон урядової «гарячої лінії» 0-800-507-309.**

після конкретного вирішення питання нададуть громадянам письмові відповіді на їхні домашні адреси.

Цікавість українців до діалогу з урядом постійно зростає та не обмежується тільки зверненнями на урядову телефонну «гарячу лінію» 0 800 507 309. Одним з різновидів такого безпосереднього спілкування з владою є створена за сприяння Урядового контакт-ного центру телефонної реформи, пенсійного забезпечення, виплати зарплати тощо. Звернення, які потребують вирішення, а таких зареєстровано 2492, надіслані на опрацювання за належністю до органів виконавчої влади. До центральних органів влади — 1008, до обласних державних адміністрацій — 1364 та до інших організацій — 120, котрі

та експерти з цієї тематики. Обговорювались також питання щодо перспектив електронної соціальної картки.

Серед найгостріших питань, з якими зверталися громадяни на урядову «гарячу лінію» минулого тижня, — відсутність протязом двох тижнів опалення в окремих навчальних закладах Кіровська Донецької області та Стаханова Луганської області; знеструмлення окремих населених пунктів через негоду (звертались з Київщини та Чернігівщини); потреба у встановленні та обслуговуванні будинкових та квартирних газових лічильників (переймалися мешканці Донецької, Миколаївської, Луганської, Дніпропетровської та Харківської областей); скарги на заниження закупівельної ціни на молоко

та прохання відновити подачі за здану на переробку велику рогату худобу (телефонували з Миколаївщини, Волині та Сумщини).

За минулий тиждень органи виконавчої влади розглянули 5235 звернень громадян, з них третина вже вирішена позитивно. А отримавши конкретну допомогу, абоненти УКЦ знову телефонують, щоб подякувати. Так, жителька Херсонської області пані Лариса, яка скаржилася на відсутність електропостачання у селі Червона Поляна Чаплинського району, повністю задоволена його відновленням. А в будинки Святошинського району столиці, після звернення одного з мешканців, повернулося тепло. Чернігівчанин Володимир Анатолійович (інвалід І групи) звернувся з проханням допомогти придбати лікарський препарат, що не входить до Переліку лікарських засобів, які можуть відпускатися згідно з чинним законодавством за пільговими рецептами. Нині усі ліки він отримав.

Передсвяткові ціни: знижки чи підвищення?

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

З іншого боку, у нас знизився імпорт м'яса, а це може теж трохи потягнути за собою збільшення вартості м'ясних продуктів.

Якщо порівняти сьогоднішні ціни з минулорічними, то побачимо, що вони не дуже змінилися. Особливо коли купувати продукти на базарі безпосередньо у сільськогосподарських виробників. Приміром, у 2010 році фабричні яйця коштували 8-12 грн/дес., а домашні — 15-17 грн/дес. Сьогодні за десяток фабричних яєць продавці просять від 5 до 14 грн, домашні продають по 10-15 грн за десяток.

— Порівнюючи перший квартал 2011 року з аналогічним періодом 2010 року, ми бачимо, що виробництво яєць зросло в межах 13-15%, — зазначає О. Ярославський, — а якщо збільшилось виробництво, відповідно це спричинить зниження вартості продукції. Хоча припускаю ситуативне підвищення цін на яйця за кілька днів до свят. Проте якщо вони й зростуть, то вже через кілька днів знизяться.

Сало за тиждень до свята можна купити навіть дешевше, ніж це було торік. Так, на базарі за кіло улюбленого українцями продукту в 2010 році просили 33-

45 грн, в цьому році ціни стартують з позначки 15 грн. Якщо йдеться про сало з м'ясною проростю, воно

обійдеться дорожче, приблизно в 50 грн/кіло. Щоправда, це ціни базару, який розташований недалеко від

залізниці, тому за прилавками стоять переважно самі виробники, а не перекупники. Проте якщо базар дислокується в центрі міста, цифри на цінниках будуть дещо вищі. А от алкоголь перед святом дорожчати не повинен. І пляшку улюбленого «Кагору» можна придбати в середньому за 40 грн.

Щодо головної прикраси столу — паски, то її вартість зросте приблизно на 30%, якщо купувати вже готовий хлібобулочний виріб. Адже її складові, на жаль, зростають в ціні. Щоправда, в Антимонопольному комітеті України попередили учасників продовольчих ринків про неприпустимість необґрунтованого підвищення цін напередодні Великодня.

— Якщо будуть виявлені випадки змов основних учасників ринку продовольчих товарів і ми їх доведемо, то змусимо приймати щодо винуватців жорсткі заходи, — наголошує перший заступник голови Антимонопольного комітету України Юрій Кравченко. — Я б порадив представникам бізнесу запровадити знижки на товар напередодні Великодня, як це відбувається на Новоріччі свята, і отримувати прибуток завдяки збільшенню обороту, а не за рахунок підвищення цін.

Порівняння вартості великоднього кошика (грн)

Ціни за тиждень до Великодня

Мінус три

Павло КУЩ, «Урядовий кур'єр»

ОПТИМІЗАЦІЯ? У п'ятницю сесія Донецької міської ради більшість голосів прийняла рішення про подальшу оптимізацію мережі тутешніх навчальних закладів: припиняє своє існування три школи — №№ 111, 121 та 154. За словами начальника управління освіти Донецької міськради Валентина Лактіонова, головною причиною такого непопулярного кроку стала мала наповнюваність шкільних класів. Передбачається, що учнів переведуть до найближчих шкіл, де також запропонують працевлаштуватися і звільненим педагогам.

Голосуючи за наперед прогнозоване рішення, депутати не дуже й зважали на мітинг протесту, на який зібралися біля приміщення міської ради вчителі, батьки та учні приречених шкіл. Певна річ, ніхто з мітингуючих не в захваті від так званої оптимізації, що поки зводиться до банальної ліквідації навчальних закладів. «Рівень знань у школі №121 нас цілком влаштовує, а ось про школу, куди нам пропонують перейти, цього не скажеш, — зізнається мама однієї зі школярок. — І якби нам пропонували щось краще, погодьтеся, ми б тут зараз не стояли...» Також батьки обурені й іншими проблемами, що з'явилися. «Моїй дитині, яка вчиться в третьому класі, доведеться ходити до другої школи далеко і через дві посадки, — бідкається мати. — Це місце має лиху славу, бо минулої осені там вбили 21-річну дівчину. Як відпустити в таку дорогу дитину?..»

Депутати Донецької міської ради проголосували за закриття відразу трьох загальноосвітніх шкіл.

У перелік закритих шкіл потрапила й школа №111 з українською мовою навчання в Петровському районі Донецька. Свого часу, в 1995 році, цей навчальний заклад відкривала вся українська громадськість держави: підручники, експонати тощо привезли з Львівської, Тернопільської та Івано-Франківської областей. Прикметно, що «русифіковані» донеччани-батьки школярів кілька місяців протестували проти закриття школи, в яку вони вклали немало коштів і яка їх повністю задовольняє. В п'єти донеччани тоді стали з газетними типу «Якщо нас не почують, ми себе підпалимо, але школу №111 закрити не дамо!». Зважаючи на сплеск обурення, сесія Петровської районної ради навіть зняла питання про «оптимізацію» школи з порядку денного, а «батьки міста» запевняли, що остаточне рішення прийматиметься тільки з урахуванням думки громади.

Втім, намагання заспокоїти батьків закритих шкіл не припиняються й надалі. Зокрема прокурор Донецька Олександр Ольмезов запевнив, що міська прокуратура розгляне всі відповідні заяви батьків та громадських організацій. По кожній з трьох закритих шкіл проведуть ретельні перевірки законності і доцільності прийняття такого рішення.

... Цього ж дня мітинги протесту проти закриття шкіл відбулися також в Макіївці, Горлівці та в селі Першотравневе Ясинуватського району.

ОГОЛОШЕННЯ

У провадженні Бориспільського міськрайонного суду Київської області знаходиться цивільна справа за позовом ПАТ «Універсал Банк» до Ісая Валерія Дмитровича про стягнення заборгованості.

Розгляд вищезазначеної справи відбудеться о 12.00 годині 22.04.2011 року за адресою: м. Бориспіль, вул. Радянська, 10, каб. № 2.

У зв'язку з цим суд викликає відповідача Ісая Валерія Дмитровича.

Суддя Ю. В. Кабанячий

Синиця Дмитро Вікторович викликається в судове засідання для розгляду цивільної справи за позовом ПАТ «ВіЕйБі Банк» про стягнення заборгованості на 26.04.2011 року о 12 год. 30 хв. до Деснянського районного суду м. Києва (м. Київ, пр-т Маяковського, 5-в, каб. 12).

Суддя О. Б. Саламон

Олександрійський міськрайонний суд Кіровоградської області (вул. Першотравнева, 30) викликає в судове засідання відповідача Бортняка Олександра Анатолійовича, останнє місце проживання: Кіровоградська область, м. Олександрія, вул. Авіаційна, 4, кв. 1, у цивільній справі № 2-523/11 р. за позовом Бортняк Ніни Михайлівни до Бортняка Олександра Анатолійовича про поділ майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності, третя особа — Акціонерно поштово-пенсійний банк «Аваль» («Райффайзен банк Аваль»).

Слухання справи відбудеться 26.04.2011 року о 9 годині 30 хвилин під головуванням судді Квітки О. М.

СПІВЧУТТЯ

Колектив Міністерства закордонних справ України висловлює глибоке співчуття колишньому Міністру закордонних справ України Тарасюку Борису Івановичу у зв'язку з тяжкою втратою — смертю матері

Любові Вікторівни.

КРУГЛИЙ СТІЛ «УК»

Ціну на землю визначить ринок, а основним гравцем буде держава?

ЕКСПЕРТИЗА. Учасники «круглого столу» «Урядового кур'єра» обговорювали, як знайти золоту середину між економікою, екологією і соціумом під час земельної реформи

За оцінками різних експертів, від 10 до 40% селян мають намір продати свої земельні паї, щойно буде відкрито ринок землі. І це незважаючи на те, що земля нині недооцінений капітал. Чому так сталося? Які наслідки це матиме для країни, селянина, сільгоспвиробника? Чи можна це врятувати ситуацію і забезпечити гідну ціну та оренду плати на українські чорноземи? Не допустити їх масового скуповування в одні руки? Зберегти родючість? Яку роль у цьому процесі має відіграти держава? На ці та інші складні питання шукали відповіді урядовці, вчені, представники громадських організацій під час «круглого столу» «Урядового кур'єра»: «Земельні відносини у площині урядових реформ та нагальні питання запровадження ринку земель сільгосппризначення».

У пошуку національної моделі

Директор Департаменту нормативно-правового забезпечення розвитку земельних відносин Держземагентства Євген БЕРДНІКОВ:

— На жаль, за 10 років дії мораторію на купівлю-продаж земель сільгосппризначення так і не досягнуто основної його мети — створення умов для запровадження ринку земель. Зокрема, в Україні досі немає ринкової інфраструктури, земельно-го кадастру, якісної геодезичної і топографо-картографічної основ, не проведено інвентаризації земель реальної, а не паперової, хоч це планувалося зробити за два роки ще у 1992-му. Нагадаю, що землі стали об'єктом земельної реформи у 1991-му, а вже через рік був прийнятий Закон «Про плату за землю». Він передбачав, що 30% надходжень від плати за землю йтиме на реформування земельних відносин, заходи з охорони земель тощо, але щорічно парламент, приймаючи бюджет на наступний рік, зупиняв дію цієї норми, поки у 2008 році і зовсім не скасував її. Зараз вона також відсутня у чинному Податковому кодексі.

Таке зволікання призвело до низки негативних наслідків — ерозії ґрунтів, погіршення стану водних та лісових ресурсів, зволікання з реалізацією найважливіших землевпорядних заходів, створенням земельного кадастру, деградації інфраструктури сільських територій і стрімкого скорочення населення на селі. Аби виправити ці помилки, фахівцям слід відповісти на низку

складних запитань. Зокрема, як забезпечити гідну ціну, достойну орендну плату за використання українських чорноземів, зберегти їх родючість у ринкових умовах? Яка роль держави у цьому процесі? Який орган чи організація представлятиме інтереси держави на ринку земель? Які мають бути його статус і функції, щоб він ефективно управляв сільгоспземлями? Як на мене, тут має бути знайдено баланс інтересів між економікою, екологією і соціумом, адже всі ми знаємо, що земля ми не усядикували від предків, а позичили її у нащадків.

Питання полягає у тому, яку мету ми ставимо перед земельною реформою? Чиста економіка, гола рентальність галузі — одна модель. Збереження сільсько-го етносу, соціального, культурного середовища, розвиток інфраструктури сільських територій — зовсім інша. Екологізація землекористування — третя модель. Поєднання цих чинників завжди породжує конкретну національну модель. Законопроект «Про ринок земель», підготовлений робочою групою Мінагропроду, дає відповіді на деякі з цих питань. Водночас у ньому треба більш чітко визначити пріоритети подальшого розвитку та конкретні механізми державного регулювання ринку земель, роль оцінки інших функцій та інших економічних чинників, додержання певних соціальних, екологічних стандартів. Таким чином ми знайдемо ту бажану золоту середину. Крім того, треба вживати заходів щодо посилення боротьби з корупцією, створення інститутів гарантування прав, розвитку системи кадастру. Але хочи зазначити, що, як бачимо з численних соціологічних досліджень, комітетських обговорень і парламентських слухань, суспільство і політикум, незалежно

від політичних уподобань, чекають посилення ролі держави на ринку земель. Йдеться, насамперед, про створення правових, законодавчих, інфраструктурних, економічних, соціально-політичних умов для забезпечення функціонування цивілізованого ринку земель.

Створити умови для інвестора

Директор ДП «СП «Земельний фонд», радник міністра аграрної політики та продовольства Сергій СВЯТКО:

— Інструментарій, яким може скористатися держава для посилення своєї ролі на ринку земель, дуже широкий. Це створення інфраструктурного земельного фонду, земельно-іпотечного банку, державної аграрно-страхової компанії тощо.

Водночас у суспільстві нині склалося переконання, що аграрії і землевласники — це одне ціле. На жаль, це не так. Дві третини землевласників — це люди пенсійного і передпенсійного віку, які віддали свої землі в оренду фермерам, агрохолдингам. Останні, зрозуміло, не зацікавлені вкладати кошти у збереження цього активу, бо це не їхні землі. Опитування керівників великих сільгосппідприємств показало, що у них немає плану розвитку більш ніж на 5 років. Вони намагаються отримати максимальний прибуток з одного клаттика землі і перейти на інший. Натомість страждають ґрунти, які виснажуються. Слід сказати, що для розвитку агробізнесу, крім власності на землю, потрібні ще й інші умови: стабільність, економічне сприяння, доступ до грошей тощо. Власність на землю — одна з передумов, що може вхо-

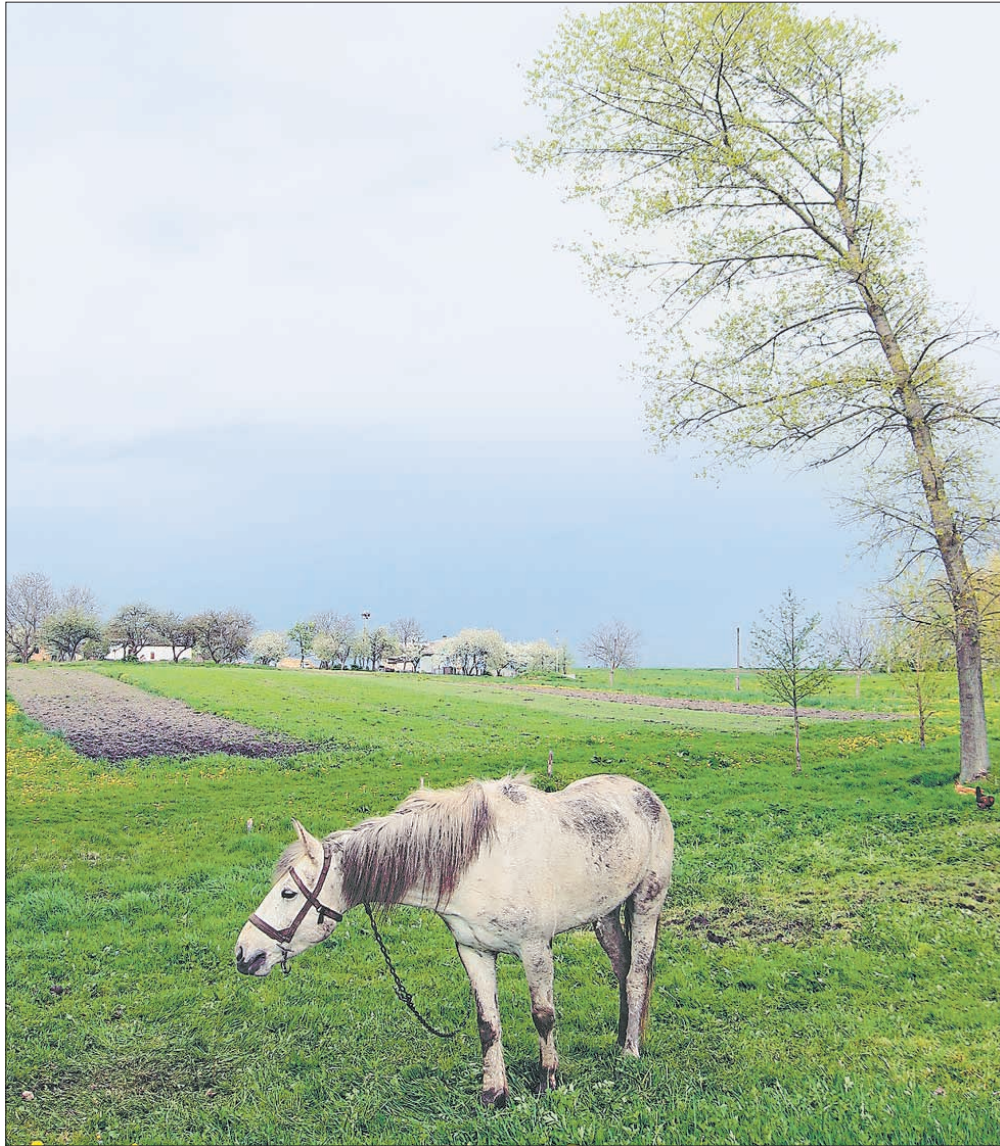
дити у першу десятку, але вона не головна. Зараз Мінагропродом розроблено законопроект щодо застави прав довгострокового користування власністю на землю. Цей інструмент стане альтернативою, якщо буде прозорий, зрозумілий і законодавчо закріплений. Збереження сільської громади — основного базису культурного надбання і подальшого розвитку нації — має стати основоположним питанням земельної реформи, і це ми повинні передбачити у законопроекті «Про ринок земель».

Не обмежувати коло покуців

Президент Асоціації «Земельна спілка України» Андрій КОШИЛЬ:

— Між правом власності на землю і агробізнесом не можна ставити знак «дорівнює». Свідченням цього є, зокрема, приклад Перу, яким нещодавно поділився під час «круглого столу», у профільному парламентському комітеті один з представників цієї країни. Так, під час земельної реформи 1969-1979 років угіддя великих латифундій Перу були розподілені між селянами. Розмір ділянок зрівняв близько 3 гектарів, що недалеко від наших 4 (середній пай). Як наслідок, сільське господарство змерло, бо ці люди через брак ресурсів не вкладали гроші у збереження ґрунтів, купівлю техніки тощо. Після такого реформування Перу довелося зайнятися консолідацією земель, їх цивілізованим продажем сільгоспвиробникам і агрохолдингам, що вивели агробізнес на відповідний рівень. У мене зв'язку з цим запитання. В першій редакції Закону «Про ринок земель» було обмежено коло покупців сільгоспземель фізособами, але не було жодних обмежень і вимог, нині ж, у другій редакції, вони з'явилися. Чому? Як на мене, нинішня норма закону щодо обов'язкової аграрної освіти землевласника призведе до того, що дипломатими стануть торгувати. Шо ж до іншого, згоден. Вважаю, що в Україні мають бути як великі, так і середні та дрібні підприємства (останні треба стимулювати), бо кожна з цих форм виконує свою функцію. У держави нині є спонкуса піти шляхом заборон і встановлення якихось кордонів і обмежень. Та чим більше їх буде, тим гірше працюватиме ринок. Адже економічні принципи і закони ніхто не відміняв. Особливо занепокоєння нині викликає складність оформлення земельних ділянок та будь-яких інших процедур, пов'язаних із землею, що тягнеться роками, нестача держатрантів прав власнос-

Вирішуючи питання, як нам вести сільське господарство, треба пам'ятати про екологічний аспект

ті на землю. Якщо так триватиме надалі — процвітатиме корупція, а ціни на землю не зростатимуть через брак ліквідності.

Орієнтир на Європу, а не на Африку

Генеральний директор Центру аграрних реформ, професор Любош МОЛДАВАН:

— З яких пір у нас орієнтир на Перу? Україна — європейська країна чи третього світу? Крім Латинської Америки та Африки, в Європі, Північній Америці, Індії чітко визначено, хто має право купити землю і отримати ліцензію на ведення сільського господарства. Будь-хто, живучи будь-де, не може купити землю, якщо не збирається займатися сільськогосподарською діяльністю. В окремих законодавчих актах США навіть

вказано відстань житла фермера від його господарства — не далі 25 кілометрів. А все тому, що Америка мала негативний досвід кінця 1920-х років і першої половини 1960-х, коли під час кризи капітал, не маючи можливості до нагромадження в інших галузях, поліз у сільське господарство. Як наслідок, уже після 1980-х

недобір економічних функцій компенсують соціальною і екологічною, що для суспільства і держави набагато важливіше, ніж просто економіка. Саме тому кваліфікаційні вимоги до покупця обов'язково мають бути. Шо ж до регулятивної ролі держави, то статус, функції, повноваження, меха-

нізм впливу спеціалізованої установи з урегулювання ринку землі треба виписати у законі, так, як це прийнято в Європі, а не у постанові Кабміну. Інакше матимемо ситуацію, як з Аграрним фондом, який не виконує, як це планувалося, функції товарно-кредитної корпорації США чи пшеничної палати Канади тощо. Натомість маємо на 78 % тінювий, спонтаний, стихійний аграрний ринок. Таким буде й ринок земель. Агентство з регулювання ринку землі має чітко відслідковувати коридор цін, щоб від низької ціни не страждав продавець, а від

Фото Володимира ЗАКІ

Держава повинна стимулювати консолідацію земель до певного рівня і не допускати концентрації у власності однієї особи. Адже земля — це той ресурс, який може бути дуже швидко монополізований.

високої — кінцевий споживач, на плечі якого ляже зростання вартості продовольства. Зважаючи, що селяни не мають достатньо ресурсів, щоб займатися сільським господарством, держава повинна підтримувати їх починання. Зокрема, можна перейняти досвід Європи, де існують спеціальні кредитні установи, що надають позику під 2 % річних, як Бразилії, де держава покриває 50 % вартості ділянки або надає кредит на 20 років, чи Франції, яка викуповує ділянку у разі демпінгу ціни та невідповідності кваліфікації і протягом 5 років шукає покупця, який відповідатиме вимогам закону.

Очікувана вартість — 3—5 тис. грн за гектар

Заступник голови Союзу сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів України, гендиректор ТОВ «Ековітера» Віталій ЛЬВОВ:

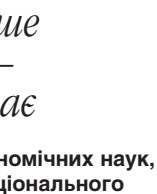
— З 1993 року наше господарство збільшило обсяг орендованих земель з 30 до 2 тис. га. Масою досить успішне господарство, бо дотримуємося агротехнологій. Крім рослинництва, маємо тваринництво. Таких господарств, як наше, тобто фермерських, в Україні нині 42 тисячі. Вони обробляють 4-5 мільйонів гектарів землі. Реформовані господарства (колишні колгоспи, радгоспи) займають другу позицію за площею і, зазвичай, виробляють технічні і зернові культури на 2-10 тисяч гектарів. Агрохолдинги займають перше місце у цьому рейтингу. На одне підприємство тут припадає 40-50 тисяч гектарів. Загалом це близько 6-8 млн гектарів,

або 15-20% усіх сільгоспземель країни. Сьогодні орендна плата за землю не залежить від форми господарювання. Майже всі платять однаково — 3% з оцінки землі за указом Президента, деякі дають і більше — до 5%, беручи на себе певні соціальні зобов'язання. Зокрема, ми платимо за пай (7-8 гектарів) 2,9—3 тисячі гривень у рік, або понад 400 гривень за гектар. Ще один відсоток витрачаємо на соціальні потреби — утримуємо дитсадок, розчищаємо автошляхи взимку, допомагаємо продуктами пенсіонерам на свята тощо. Багато

це чи мало? Зважаючи, що у Східній Європі сільгоспвиробник платить 300 євро за гектар, де мало, та якщо подивитись на нашу економіку, коли з одного га сільгоспвиробник отримує валового продукту на 10 тис. грн, то чимало. Якщо зробити орендну плату навіть на рівні 10% від оцінки вартості землі, я не знаю, хто її оброблятиме. На жаль, умови господарювання в Україні, Європі та Америці значно різняться. Сьогодні не можна стримувати ринок землі, бо ми дедалі більше заходимо в глухий кут у цьому питанні. Водночас, на мій погляд, введення ринку має бути потяганням, щоб у його учасників був запас часу для виконання всіх умов. Щодо очікуваних цін, то в усіх районах ціни різні. За моїми даними, в 50-55 кілометрах від Харкова люди готові продати свій пай (7 гектарів) за 25-35 тисяч гривень, або близько 4 тисяч гривень за гектар. Та щойно з'явиться попит, ціна зросте.

Хто більше купить — той виграє

Кандидат економічних наук, докторант Національного університету біоресурсів та природокористування Андрій МАРТИН:

— У поточній редакції законопроекту «Про ринок земель» чітко вказано, що покупцем земельної ділянки сільгосппризначення може бути лише фізособа-підприємець, що за попередній податковий рік отримав не менше 75% доходів від виробництва агропродукції, або 70% — за останні 2-3 роки. Цим самим документ унеможливило спекуляції на ринку землі. Як економіст скажу, може, трохи жорстко: наша зе-

мельна реформа створила прошарок рантє — людей, які живуть за рахунок оренди своєї землі, а не з господарювання на ній. Держава по суті віддала селянину землю і сказала, що вона замінює йому відділ соціального забезпечення райдержадміністрації, тобто переклала соціальну відповідальність на бізнес. Але це протиприродно для ринкової економіки, бізнесу, який завжди хоче лише заробляти. Тому нині час перейти від дискусій про вартість орендної плати до визначення розмірів податків на землю. Я переконаний, що, запустивши ринок земель сільгосппризначення, треба дотримуватися кількох важливих передумов. Звичайно, має відбуватися поступова концентрація земель сільгосппризначення, але в руках реальних виробників. При цьому вони не повинні бути корпоративними підприємствами, холдинговими компаніями. Це має бути реальний місцевий бізнес. Держава повинна стимулювати консолідацію земель до певного рівня і не допускати концентрації у власності од-

дорого надати земельну ділянку. Шо ж до участі іноземного капіталу на ринку землі, то його треба жорстко обмежити на найближчі 5-10 років. Бо українська земля сьогодні недооцінена і є загрозою, що її скуплять за дешево іноземці. Зважаючи на світову продовольчу кризу, її вартість лише зростає. Основні вигоди від подальшої дооцінки земель, що відбудеться у найближче десятиріччя, має отримати народ України і національний капітал, а не закордонні інвестори. Вирішуючи питання, як нам вести сільське господарство, треба пам'ятати про екологічний аспект. На превеликий жаль, високоінтенсивне сільське господарство, до якого ми так прагнемо, може негативно відгукнутися згодом. Годуючи світ та вибившись у світові лідери, можемо загубити навколишнє природне середовище України. Можливо, краще виробляти не так багато, але зберегти для наших нащадків довкілля?

Я, як оцінювач, хочу сказати, що, звичайно, ціну на землю визначить ринок, на те у нас і ринкова економіка.

ринкових умовах і вона не буде прив'язана до якоїсь нормативної оцінки, тоді можна капіталізувати ринкову орендну плату як справді визначений рентний дохід. Поки цього не сталося, ринкову вартість треба розглядати як вартість у користуванні, що визначається на підставі чистого операційного доходу від вирощування агропродукції за умови найбільш ефективного використання ділянки та з урахуванням планової рентальності виробника.

Тільки такий підхід дасть об'єктивну оцінку, особливо на ранній стадії розвитку ринку. Звісно, що нерозвинутий ринок може породжувати різні негативні явища та зловживання як з боку покупців, так і з боку оцінювачів, тому на ранніх стадіях становлення ринку потрібно забезпечити надзвичайно жорсткий державний контроль за оцінкою діяльністю.

Не треба забувати і про соціальні чинники. Хто взагалі розділив економіку і соціум?! Гарний соціум створює гарні умови для економіки, гарна економіка породжує

За даними законопроекту «Про ринок земель»

Земельні ділянки сільгосппризначення для ведення товарного сільськогосподарського виробництва можуть набувати у власність за цивільно-правовими угодами лише:

● громадяни України, які мають сільськогосподарську освіту чи займаються веденням товарного сільськогосподарського виробництва;

● держава в особі державної установи чи територіальні громади в особі відповідних органів місцевого самоврядування.

Матеріали «круглого столу» підготувала Галина ІЩЕНКО, «Урядовий кур'єр»

ПРЕС-ЦЕНТР «УК»

З питань організації та проведення «прямих ліній» і «круглих столів» «Урядового кур'єра» звертатись до керівника прес-центру Анни ШИКАНОВОЇ за електронною адресою imrich@ukcc.com.ua

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Положення про Міністерство закордонних справ України

1. Затвердити Положення про Міністерство закордонних справ України (додасться).
2. Кабінету Міністрів України привести у двомісячний строк свої рішення у відповідність із цим Указом.
3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
6 квітня 2011 року
№ 381/2011

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 6 квітня 2011 року № 381/2011

ПОЛОЖЕННЯ про Міністерство закордонних справ України

1. Міністерство закордонних справ України (МЗС України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.
- МЗС України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики у сфері зовнішніх зносин України.
2. МЗС України у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України, а також дорученнями Президента України.
3. Основними завданнями МЗС України є:
 - формування та реалізація державної політики у сфері зовнішніх зносин України; забезпечення провадження зовнішньополітичної діяльності держави;
 - забезпечення проведення зовнішньополітичного курсу України, спрямованого на розвиток політичних, економічних, гуманітарних, правових, наукових та інших зв'язків з іноземними державами, міжнародними організаціями, та здійснення аналізу відповідних тенденцій у цих сферах;
 - забезпечення дипломатичними засобами захисту та зміцнення незалежності, державного суверенітету, безпеки, територіальної цілісності та непорушності кордонів України, її національних інтересів;
 - участь у забезпеченні у межах повноважень реалізації державної зовнішньоекономічної політики, політики інтеграції економіки України у світову економічну систему;
 - сприяння входженню України до світового інформаційного простору, піднесенню її міжнародного авторитету, формуванню позитивного іміджу держави як надійного і передбачуваного партнера;
 - участь у формуванні та реалізації державної політики, спрямованої на інтеграцію України в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в Європейському Союзі, продовження конструктивного партнерства за НАТО;
 - забезпечення розвитку зв'язків із закордонними українцями та їхніми громадськими організаціями, координація заходів, здійснюваних органами виконавчої влади у цій сфері;
 - участь у забезпеченні розвитку міжнародно-правової бази співробітництва України з членами міжнародного співтовариства;
 - внесення на розгляд Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та інших органів України пропозицій щодо реагування на найбільш важливі та резонансні події у світі, що безпосередньо стосуються інтересів України, та забезпечення їх інформацією, необхідною для здійснення ефективної зовнішньої та внутрішньої політики;
 - формування і реалізація державної політики у сфері розвитку дипломатичної служби та здійснення функцій дипломатичного протоколу у сфері здійснення зовнішніх зносин з іншими державами та міжнародними організаціями;
 - координація заходів, здійснюваних органами виконавчої влади щодо проведення єдиного зовнішньополітичного курсу України;
 - організація та здійснення в Україні та за кордоном консульської роботи.
4. МЗС України відповідно до покладених на нього завдань:
 - 1) розробляє проекти нормативно-правових актів з питань зовнішньої політики і дипломатичної служби України;
 - 2) бере участь у приведенні законодавства України у відповідність із її міжнародними зобов'язаннями та міжнародно-правовими нормами, погоджує проекти законів, інших нормативно-правових актів з питань зовнішньополітичної діяльності, міжнародних відносин, які надходять на погодження від інших органів;
 - 3) аналізує стан дотримання нормативно-правових актів, що регулюють діяльність органів виконавчої влади у сфері зовнішніх зносин;
 - 4) забезпечує підтримання дипломатичних зносин України з іноземними державами, представництва України у міжнародних організаціях, органах та спеціальних місцях;
 - 5) вносить пропозиції щодо визнання Україною іноземних держав, встановлення з ними дипломатичних зносин;
 - 6) виступає із заявами і роз'ясненнями щодо питань зовнішньої політики України, опубліковує повідомлення та розповсюджує прес-релізи з міжнародних питань;
 - 7) вносить пропозиції щодо ініціатив міжнародного характеру, здійснення заходів, спрямованих на підвищення ефективності співпраці України з іноземними державами і міжнародними організаціями;
 - 8) здійснює функції Національного органу України з виконання Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення і застосування хімічної зброї та про її знищення;
 - 9) готує пропозиції щодо покращення інвестиційного клімату, створення позитивного інвестиційного іміджу держави, сприяє залученню іноземних інвестицій в Україну;
 - 10) здійснює аналіз тенденцій політичного та соціально-економічного розвитку іноземних держав, їх можливого впливу на інтереси України;
 - 11) здійснює аналіз економічних процесів, які відбуваються в державах — основних партнерах України, та їхнього впливу на розвиток двостороннього торговельно-го та інвестиційного співробітництва, забезпечує моніторинг світових економічних процесів, основних тенденцій на світовому ринку, а також міжнародної практики регулювання зовнішньоекономічної діяльності;
 - 12) забезпечує, організовує та координує діяльність економічних відділів закордонних дипломатичних установ України;
 - 13) надає допомогу центральним органам виконавчої влади у проведенні за кордоном торговельно-промислових, науково-технічних виставок, ярмарків тощо;
 - 14) надає допомогу українським суб'єктам підприємницької діяльності у просуванні вітчизняної продукції на зовнішні ринки збуту, пошуку потенційних партнерів, проведенні за кордоном презентаційних заходів;
 - 15) сприяє в організації одержання міжнародної технічної допомоги;
 - 16) здійснює координацію діяльності українських частин двосторонніх комісій, комітетів, координаційних рад та інших міждержавних органів з питань економічного співробітництва;
 - 17) поширює інформацію про Україну за кордоном та розробляє офіційну позицію щодо резонансних внутрішньополітичних подій в Україні для інформування світової громадськості;
 - 18) забезпечує закордонні дипломатичні установи України інформаційною продукцією для популяризації місця і ролі України у світі, зміцнення позитивного міжнародного іміджу держави;
 - 19) забезпечує реалізацію в межах своїх повноважень державної політики у сфері європейської інтеграції та євроатлантичного співробітництва;
 - 20) забезпечує діяльність Комісії з питань партнерства України з Організацією Північноатлантичного договору та здійснює координацію роботи з щорічної розробки проекту Річної національної програми співробітництва Україна — НАТО (РНП);
 - 21) виконує функції Головного центру реєстрації документів НАТО та Центральної реєстрації документів з обмеженим доступом Європейського Союзу;
 - 22) реалізує у межах своїх повноважень державну політику з питань забезпечення організації розвитку зв'язків із закордонними українцями, координує заходи, здійснювані органами виконавчої влади у цій сфері;
 - 23) приймає заяви на отримання статусу закордонного українця та видає посвідчення закордонного українця;
 - 24) затверджує порядок зберігання і знищення бланків посвідчення закордонного українця;
 - 25) вносить Президентіві України або Кабінету Міністрів України, зокрема, разом з іншими центральними органами виконавчої влади, пропозиції щодо укладення, припинення чи заупинення дії міжнародних договорів України, а також погоджує подання зазначеними органами таких пропозицій;

- 26) веде реєстр міжнародних договорів України, зберігає оригінали текстів міжнародних договорів України, документів міжнародних організацій, їх завірених копій та офіційні переклади, а також інші матеріали з питань зовнішньої політики;
- 27) здійснює загальний нагляд за виконанням міжнародних договорів України, у тому числі іншими сторонами, забезпеченням реалізації прав, що випливають із таких договорів для України, вносить пропозиції відповідно Президентіві України або Кабінету Міністрів України щодо вжиття необхідних заходів з метою забезпечення виконання міжнародних договорів України;
- 28) здійснює контроль автентичності текстів українською та іноземними мовами;
- 29) здійснює обмін ратифікаційними грамотами і передачу грамот про ратифікацію міжнародних договорів України на зберігання депозитаріям;
- 30) оформляє повноваження на укладення міжнародних договорів і на участь у роботі міжнародних організацій;
- 31) забезпечує опублікування чинних міжнародних договорів України українською мовою;
- 32) здійснює офіційний переклад багатосторонніх міжнародних договорів України українською мовою;
- 33) здійснює функції депозитарію багатосторонніх міжнародних договорів, якщо відповідно до умов цих договорів такі функції покладені на Україну;
- 34) здійснює подання на реєстрацію чинних міжнародних договорів України в Секретаріаті Організації Об'єднаних Націй;
- 35) розробляє, подає в установленому порядку вищому керівництву держави пропозиції щодо стратегії і тактики співробітництва України з іноземними державами;
- 36) забезпечує інформування Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та інших уповноважених органів про найбільш важливі та резонансні події у світі, вносить пропозиції щодо реагування на ті чи інші події, що безпосередньо зачіпають інтереси України;
- 37) бере участь у розробці проекту закону про Державний бюджет України на відповідний рік і загальнодержавних програм з питань, що належать до його компетенції;
- 38) забезпечує виконання фінансових зобов'язань України відповідно до законодавства України, яким визначено порядок участі центральних органів виконавчої влади у діяльності міжнародних організацій, членом яких є Україна, та здійснює нагляд за виконанням таких фінансових зобов'язань іншими центральними органами виконавчої влади;
- 39) затверджує кошториси органів дипломатичної служби України та здійснює контроль за використанням ними бюджетних коштів;
- 40) здійснює керівництво органами дипломатичної служби України;
- 41) вносить на розгляд Президентіві України пропозиції щодо утворення, реорганізації та ліквідації закордонних дипломатичних установ України та вносить на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції щодо утворення, реорганізації та ліквідації представництв МЗС України на території України;
- 42) забезпечує реалізацію єдиної кадрової політики, підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації кадрів дипломатичної служби;
- 43) бере участь у межах своєї компетенції у здійсненні заходів з організації підготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади у сфері зовнішніх зносин;
- 44) організовує внутрішню контрольню-ревізійну роботу органів дипломатичної служби;
- 45) організовує доставку дипломатичної пошти;
- 46) затверджує порядок прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, що розташовані на території іноземних держав і є власністю України;
- 47) забезпечує життя заходів із цивільної оборони, евакуацію громадян України, документів і майна закордонних дипломатичних установ України з країн, які перебувають у стані збройного конфлікту або в яких виникла надзвичайна ситуація;
- 48) веде роботу з виявлення, взяття на облік, повернення, придбання або відтворення в копіях документів міжнародної діяльності України, що знаходяться за кордоном;
- 49) організовує користування архівними документами міжнародної діяльності України;
- 50) забезпечує розроблення та реалізацію заходів з охорони державної таємниці в системі органів дипломатичної служби при здійсненні зовнішніх зносин;
- 51) визначає основні напрями наукових досліджень у сфері зовнішніх зносин та формує державне замовлення на проведення відповідних науково-дослідних робіт;
- 52) здійснює соціальний діалог та взаємодію з всеукраїнськими профспілками та організаціями роботодавців з питань вироблення та реалізації державної соціально-економічної політики;
- 53) здійснює функції дипломатичного протоколу у сфері забезпечення зовнішніх зносин з іноземними державами та міжнародними організаціями;
- 54) здійснює протокольні та організаційне забезпечення візитів в Україну високих посадових осіб іноземних держав;
- 55) здійснює відповідно до законодавства заходи для забезпечення перебування в Україні офіційних делегацій;
- 56) забезпечує взаємодію з дипломатичними представництвами, консульськими установами іноземних держав, представництвами міжнародних організацій в Україні, а також з дипломатичним корпусом, акредитованим в Україні;
- 57) надає консульствам та організаціям-методичну допомогу з питань Державного Протоколу та Церемоніалу України органам виконавчої влади України, закордонним дипломатичним установам України;
- 58) надає допомогу у виконанні службових обов'язків членам державних, урядових та відомчих делегацій України, народним депутатам України, представникам міністерств, інших органів виконавчої влади України, органів місцевого самоврядування, а також керівникам державних підприємств та наукових установ, які перебувають за кордоном;
- 59) затверджує положення про акредитацію співробітників дипломатичних і консульських установ іноземних держав, міжнародних організацій та їх представництв, інших іноземних організацій, а також членів їх родин;
- 60) здійснює акредитацію співробітників дипломатичних і консульських установ іноземних держав, міжнародних організацій та їхніх представництв, інших міжнародних організацій, а також членів їх родин;
- 61) здійснює нагляд за наданням іноземним дипломатичним представництвам, їх персоналу та членам сімей персоналу привілеїв та імунітетів, передбачених чинним законодавством та міжнародними договорами України, а також контроль за привілеями, що надаються закордонним дипломатичним установам України, їх персоналу та членам сімей персоналу з урахуванням принципу взаємності;
- 62) реєструє національні паспорти та видає службові картки посадовим особам міжнародних організацій, що перебувають в Україні у службових справах, співробітникам представництв цих організацій в Україні, а також співробітникам представництв держав;
- 63) реєструє національні паспорти та видає службові картки співробітникам відомств іноземних справ закордонних країн, які прибули в Україну у службових справах та мають дипломатичні або службовий паспорт, і членам їх родин;
- 64) координує заходи, здійснювані органами виконавчої влади у сфері зовнішніх зносин;
- 55) координує взаємодію органів державної влади в частині здійснення ними зовнішніх зносин та виконання міжнародних зобов'язань України;
- 66) спрямовує, координує та контролює в установленому порядку діяльність відповідних структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій у сфері зовнішніх зносин;
- 67) погоджує в установленому порядку директиви, вказівки і технічні завдання міністерствам, іншим органам виконавчої влади, а також делегаціям, уповноваженим брати участь у роботі органів міжнародних організацій, конференцій, у переговорах, консультаціях, засіданнях міждержавних комісій та інших органів;
- 68) надає методичну, консультативну та інформаційну допомогу міністерствам, іншим центральним та місцевим органам виконавчої влади у здійсненні ними міжнародних зв'язків;
- 69) забезпечує реалізацію на території України та за кордоном консульської роботи;
- 70) вживає заходів з метою захисту інтересів фізичних та юридичних осіб України за кордоном;
- 71) забезпечує громадянам України можливість користуватися у повному обсязі правами, наданими їм законодавством держави перебування та міжнародним правом;
- 72) вживає через закордонні дипломатичні установи України заходів для поновлення порушених прав юридичних осіб та громадян України;
- 73) розробляє та затверджує правила ведення обліку громадян України, які постійно проживають або тимчасово перебувають за кордоном;
- 74) веде консульський облік громадян України, які постійно проживають або тимчасово перебувають за кордоном;
- 75) забезпечує конституційні права громадян України, які перебувають за її межами, брати участь у виборах Президента України і народних депутатів України;
- 76) сприяє проведенню за кордоном всеукраїнського референдуму, виборів Президента України, народних депутатів України відповідно до законодавства України та відповідної країни перебування;
- 77) затверджує зразки документів, які представляються для встановлення приналежності до громадянства України, прийняття в громадянство України, оформлення

- отримання громадянства України, припинення громадянства України, скасування рішень про оформлення отримання громадянства України;
- 78) розробляє та затверджує порядок розгляду в дипломатичних представництвах або консульських установах України за кордоном клопотань громадян України, які виїхали за її межі тимчасово, про залишення на постійне проживання за кордоном;
- 79) розробляє та затверджує порядок оформлення, видачі, повернення, зберігання і знищення дипломатичних та службових паспортів України;
- 80) розробляє та затверджує порядок оформлення і видачі дипломатичними представництвами та консульськими установами України за кордоном паспорта громадянина України для виїзду за кордон;
- 81) затверджує зразок заяви-анкети для подачі в дипломатичне представництво або консульську установу України за кордоном для оформлення паспорта (проїзного документа);
- 82) розробляє та затверджує правила оформлення і видачі дипломатичними представництвами та консульськими установами України за кордоном посвідчення особи на повернення в Україну;
- 83) бере участь у формуванні та реалізації державної політики з візових і міграційних питань;
- 84) розробляє порядок оформлення візових документів для в'їзду в Україну;
- 85) розробляє та затверджує інструкцію про порядок оформлення візових документів іноземцям та особам без громадянства, придбання, обліку, зберігання, видачі та знищення бланків візових документів;
- 86) розробляє та затверджує положення про консульський збір України;
- 87) розробляє та затверджує порядок учинення нотаріальних дій в дипломатичних представництвах та консульських установах України за кордоном;
- 88) розробляє та затверджує інструкцію про порядок консульської легалізації офіційних документів;
- 89) розробляє та затверджує інструкцію про порядок витребування документів соціально-правового характеру для громадян України, іноземців та осіб без громадянства;
- 90) розробляє та затверджує порядок реєстрації актів цивільного стану в дипломатичних представництвах та консульських установах України за кордоном;
- 91) реєструє за кордоном акти цивільного стану відповідно до законодавства України;
- 92) вживає заходів з метою забезпечення консульського обслуговування за кордоном морських і повітряних суден України відповідно до законодавства України та міжнародного права;
- 93) опрацьовує запити дипломатичних представництв іноземних держав щодо отримання спеціальних дозволів компетентних органів України на використання повітряного простору України та посадки на її території іноземних повітряних суден, а також на захід у територіальні води та порти України іноземних кораблів та науково-дослідних суден;
- 94) забезпечує отримання дозволів іноземних держав на використання повітряного простору цих держав та посадки на їхніх територіях українських повітряних суден, а також на захід українських кораблів у територіальні води та порти цих держав;
- 95) розробляє та затверджує правила проставлення апостилю на офіційних документах, призначених для використання на території інших держав;
- 96) опрацьовує питання заснування нових та припинення діяльності діючих почесних консульських установ України за кордоном;
- 97) розробляє та затверджує положення про почесних (нештатних) консульських посадових осіб іноземних держав в Україні та консульські установи, що очолюються такими посадовими особами;
- 98) розробляє положення про нештатних (почесних) консулів України.
5. МЗС України для виконання покладених на нього завдань має право в установленому порядку:
 - 1) залучати спеціалістів центральних та місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), вчених, представників інститутів громадянського суспільства (за згодою) до розгляду питань, що належать до компетенції МЗС України;
 - 2) одержувати в установленому законодавством порядку безоплатно від міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування інформацію, документи і матеріали, зокрема від органів статистики — статистичні дані, необхідні для виконання покладених завдань;
 - 3) давати офіційні роз'яснення щодо зовнішньополітичного курсу України;
 - 4) вносити в установленому порядку пропозиції щодо підвищення ефективності діяльності органів виконавчої влади у сфері зовнішніх зносин, у тому числі пов'язаної з участю органів виконавчої влади у діяльності міжнародних організацій та їхніх органів;
 - 5) скликати наради, створювати комісії та робочі групи;
 - 6) утворювати колегію для обговорення найважливіших напрямів діяльності МЗС України;
 - 7) утворювати постійні або тимчасові консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи (комісії, ради тощо) для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій з основних питань діяльності МЗС України.
6. МЗС України здійснює свої повноваження безпосередньо та через представництва МЗС України на території України, закордонні дипломатичні установи України, підприємства, установи і організації, що належать до сфери його управління.
7. МЗС України під час виконання покладених на нього завдань взаємодіє з іншими органами державної влади, місцевими органами і службами, утвореними Президентом України, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, а також підприємствами, установами та організаціями.
8. МЗС України у межах своїх повноважень, на основі і на виконання Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України видає накази, які підписує Міністр закордонних справ України (далі — Міністр).
- Накази МЗС України, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються, приймаються та оприлюднюються з урахуванням вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».
- Накази нормативно-правового характеру МЗС України підлягають державній реєстрації в порядку, встановленому законодавством.
- Накази МЗС України, видані у межах його повноважень, є обов'язковими для виконання центральними органами виконавчої влади, їх територіальними органами та місцевими державними адміністраціями, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями всіх форм власності та громадянами.
9. МЗС України очолює Міністр, якого призначає на посаду за поданням Прем'єр-міністра України і звільняє з посади Президент України.
10. Міністр як член Кабінету Міністрів України:
 - 1) особисто відповідає за формування і реалізацію державної політики у сфері зовнішніх зносин України;
 - 2) бере участь у розгляді питань на засіданнях Кабінету Міністрів України та вносить пропозиції щодо порядку денного таких засідань;
 - 3) спрямовує і координує здійснення центральними органами виконавчої влади заходів з питань, віднесених до його відання;
 - 4) погоджує проекти актів Кабінету Міністрів України, проекти законів України та актів Президента України, що вносяться Кабінетом Міністрів України на розгляд Верховної Ради України та Президента України.
11. Міністр як керівник МЗС України:
 - 1) очолює МЗС України, здійснює керівництво його діяльністю;
 - 2) визначає стратегічні напрями роботи МЗС України та шляхи виконання покладених на нього завдань, затверджує плани роботи МЗС України, звіти про їх виконання;
 - 3) представляє МЗС України у публічно-правових відносинах з іншими органами, підприємствами, установами і організаціями в Україні та за її межами;
 - 4) у межах компетенції організовує та контролює виконання Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України в апараті МЗС України, представництвах МЗС України на території України, закордонних дипломатичних установах України;
 - 5) подає на розгляд Кабінету Міністрів України проекти законів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, розробником яких є МЗС України;
 - 6) видає розпорядження;
 - 7) затверджує структуру апарату МЗС України та закордонних дипломатичних установ України;
 - 8) приймає рішення щодо розподілу відповідних бюджетних коштів;
 - 9) вносить на розгляд Президентіві України пропозиції щодо утворення, реорганізації та ліквідації закордонних дипломатичних установ України та вносить на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції щодо утворення, реорганізації та ліквідації представництв МЗС України на території України;
 - 10) затверджує положення про самостійні структурні підрозділи апарату МЗС України, призначає на посади та звільняє з посад їх керівників та заступників керівників, працівників патронатної служби Міністра;
 - 11) входить до складу Ради національної безпеки і оборони України;
 - 12) вносить Президентіві України пропозиції щодо призначення та звільнення глав дипломатичних представництв України в інших державах і при міжнародних ор-

ДОКУМЕНТИ

ганізаціях, глав державних делегацій та про присвоєння вищих дипломатичних рангів України;

13) призначає за погодженням із Міністерством економічного розвитку і торгівлі України та звільняє керівників економічних відділів у складі дипломатичних представництв України за кордоном;

14) погоджує в установленому порядку призначення на посади та звільнення з посад керівників відповідних структурних підрозділів обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій;

15) присвоює дипломатичні ранги радника першого класу, радника другого класу, першого секретаря першого класу, першого секретаря другого класу, другого секретаря першого класу, другого секретаря другого класу, третього секретаря, аташе, а також ранги державних службовців, які відповідають посадам третьої — сьомої категорій, працівникам системи органів дипломатичної служби;

16) представляє без спеціальних повноважень Україну в зовнішніх зносинах, на двосторонніх і багатосторонніх переговорах, підписує міжнародні договори України;

17) виступає з офіційними заявами з питань зовнішньої політики України та з ініціативами міжнародного характеру;

18) організовує роботу колегії МЗС і головує на її засіданнях;

19) затверджує кількісний та персональний склад колегії МЗС України, консультативних,дорадчих та інших допоміжних органів і положення про них;

20) здійснює інші повноваження відповідно до законів та актів Президента України.

12. Міністр має першого заступника та заступника Міністра —керівника апарату. У разі необхідності для забезпечення здійснення міністерством окремих завдань за рішенням Президента України у міністерстві вводиться посада заступника Міністра.

Перший заступник, заступник Міністра, заступник Міністра —керівник апарату призначаються на посади за поданням Прем'єр-міністра України, внесеним на підставі пропозицій Міністра, та звільняються з посад Президентом України.

Обов'язки першого заступника Міністра, заступника Міністра, заступника Міністра — керівника апарату та розподіл повноважень між ними визначаються Міністром.

Заступник Міністра — керівник апарату здійснює керівництво діяльністю апарату МЗС України, призначає на посади та звільняє з посад працівників дипломатичної служби (крім тих, які призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України та Міністром).

13. Для погодженого вирішення питань, що належать до компетенції МЗС України, обговорення найважливіших напрямів його діяльності у МЗС України утворюється колегія у складі Міністра (голова колегії), першого заступника Міністра та заступників Міністра за посадою. До складу колегії МЗС України можуть включатися керівники структурних підрозділів апарату МЗС України, а також у встановленому порядку інші особи.

Рішення колегії реалізуються шляхом прийняття відповідного наказу МЗС України.

Для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій з основних питань діяльності у МЗС України можуть утворюватись інші постійні або тимчасові консультативні, дорадчі органи.

Рішення про утворення чи ліквідації колегії, інших постійних або тимчасових консультативних, дорадчих органів, їх кількісний та персональний склад, положення про них затверджує Міністр.

14. Гранична чисельність державних службовців та працівників МЗС України затверджується Кабінетом Міністрів України.

Структура апарату МЗС України затверджується Міністром.

Штатний розпис апарату та кошторис МЗС України затверджуються заступником Міністра — керівником апарату за погодженням із Міністерством фінансів України.

Штатні розписи та кошториси інших органів дипломатичної служби України затверджуються заступником Міністра —керівником апарату.

МЗС України є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, власні бланки, рахунок в органах Державної казначейської служби України та державних банках.

Глава Адміністрації Президента України С. ЛЬОВОЧКИН

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Положення про Міністерство енергетики та вугільної промисловості України

1. Затвердити Положення про Міністерство енергетики та вугільної промисловості України (додається).

2. Визнати такими, що втратили чинність, укази Президента України згідно з переліком (додається).

3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
6 квітня 2011 року
№ 382/2011

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 6 квітня 2011 року № 382/2011

ПОЛОЖЕННЯ

про Міністерство енергетики та вугільної промисловості України

1. Міністерство енергетики та вугільної промисловості України (Міненерговугілля України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.

Міненерговугілля України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики в електроенергетичному, ядерно-промисловому, вугільно-промисловому, торфодобувному та нафтогазовому комплексах (далі — паливно-енергетичний комплекс).

2. Міненерговугілля України у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України, а також дорученнями Президента України.

3. Основними завданнями Міненерговугілля України є формування та реалізація державної політики у паливно-енергетичному комплексі.

4. Міненерговугілля України відповідно до покладених на нього завдань:

- 1) визначає пріоритетні напрями розвитку паливно-енергетичного комплексу;
- 2) забезпечує нормативно-правове регулювання у паливно-енергетичному комплексі;

3) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України та в установленому порядку вносить їх на розгляд Президенту України та Кабінету Міністрів України;

4) інформує та надає роз'яснення щодо здійснення державної політики у паливно-енергетичному комплексі;

5) формує прогностичний баланс електроенергії об'єднаної енергетичної системи України;

6) затверджує державне підприємство, яке здійснює функції диспетчерського (оперативно-технологічного) управління об'єднаною енергетичною системою України;

7) формує та реалізує заходи щодо здійснення енергетичного нагляду та дотримання якості вугільної продукції;

8) погоджує інвестиційні програми ліцензіатів із передачі та постачання електричної енергії;

9) приймає рішення щодо введення підземних сховищ нафти, газу чи продуктів їх переробки у дослідно-промислому та промислово експлуатацію;

10) приймає рішення щодо введення родовища або окремого покладу нафти і газу в дослідно-промислово розробку;

11) приймає рішення щодо введення родовища або окремого покладу нафти і газу у промислово розробку;

12) видає дозвіл на виведення з експлуатації магістральних нафтопродуктопроводів;

13) затверджує загальний графік переводу підприємств незалежно від форми власності на резервні види палива;

14) затверджує перелік нормативних втрат і виробничо-технологічних витрат нафти, природного газу та газового конденсату під час їх видобутку, підготовки до транспортування і транспортування, порядок визначення їх розмірів та ведення їх обліку;

15) здійснює моніторинг ринку газу, нафти, нетрадиційних джерел та видів енергетичної силовини і продуктів їх переробки;

16) встановлює нормативи використання і розподілу природного газу теплоенергетичними підприємствами незалежно від форми власності для виробництва електричної та теплової енергії;

17) погоджує та подає на затвердження Кабінету Міністрів України прогностичний річний баланс надходження та розподілу природного газу в Україні, здійснює контроль за його виконанням;

18) затверджує оператора Єдиної газотранспортної системи України;

19) затверджує методику визначення наявності або відсутності вільної пропускної спроможності Єдиної газотранспортної системи України;

20) затверджує технологічні проекти (схеми) промислової розробки родовища (покладу), комплексні проекти його облаштування, виконані згідно із законодавством, інвестиційні проекти (програми) промислової та дослідно-промислової розробки родовищ нафти і газу;

21) здійснює в межах компетенції проведення аукціонів з продажу нафти, газового конденсату, природного, скрапленого газу;

22) розробляє цільові програми щодо диверсифікації джерел і шляхів постачання вугледоднів, ядерного палива та ядерних матеріалів;

23) формує прогностичні баланси нафти і нафтопродуктів;

24) планує, розробляє і впроваджує державні програми використання ядерної енергії, підвищення ядерної та радіаційної безпеки;

25) створює експлуатуючу організацію (енергокомпанію) для забезпечення безпечної експлуатації атомних електростанцій, а також спеціалізованих підприємств (компаній) із поводження з радіоактивними відходами до передачі їх на довгострокове зберігання та захоронення;

26) планує заходи щодо забезпечення мінімального рівня утворення радіоактивних відходів під час використання ядерної енергії на об'єктах ядерної енергетики та атомної промисловості;

27) створює державну систему заходів щодо забезпечення готовності до ліквідації аварій на ядерних установках, об'єктах, призначених для поводження з радіоактивними відходами, джерелах іонізуючого випромінювання;

28) забезпечує реалізацію гарантій МАГАТЕ на об'єктах ядерної енергетики та атомної промисловості;

29) формує та реалізує заходи щодо створення в Україні ядерно-паливного циклу, включаючи розвиток уранового, цирконієвого виробництв та ядерного палива; щодо організації будівництва нових ядерних установок та об'єктів атомної промисловості;

30) формує та забезпечує реалізацію в межах компетенції комплексної програми заходів, спрямованих на продовження строку експлуатації діючих енергоблоків атомних електростанцій;

31) формує та реалізує проект створення сховища відпрацьованого ядерного палива;

32) формує заходи щодо повернення в Україну високоактивних відходів від переробки відходів ядерного палива атомних електростанцій України;

33) забезпечує фізичний захист ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання об'єктів, що належать до сфери управління Міненерговугілля України, а також перевезень, і контроль за їх здійсненням;

34) затверджує проект ліквідації та консервації вугледобувного підприємства, що належить до сфери управління Міненерговугілля України;

35) формує прогностичний баланс вугілля й вугільної продукції;

36) розробляє стратегію розвитку державних підприємств, що належать до сфери управління Міненерговугілля України, і господарських товариств, щодо яких Міненерговугілля України здійснює управління корпоративними правами держави;

37) формує пропозиції та заходи щодо ліквідації наслідків аварій на вугледобувних підприємствах, що належать до сфери управління Міненерговугілля України, інформування про них населення, залучення в установленому законом порядку до цих робіт інших підприємств, установ та організацій, а також населення;

38) приймає рішення про створення державних підприємств паливно-енергетичного комплексу, про реорганізацію і ліквідацію державних підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Міненерговугілля України;

39) затверджує статuti (положення) підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Міненерговугілля України, здійснює контроль за їх дотриманням;

40) веде облік об'єктів державної власності, що перебувають в управлінні Міненерговугілля України, здійснює контроль за їх ефективним використанням та збереженням;

41) здійснює управління корпоративними правами держави у межах компетенції та порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

42) приймає рішення про подальше використання державного майна, що не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, створених у процесі корпоратизації;

43) приймає у випадках, передбачених законодавством, рішення про передачу об'єктів державної власності в комунальну власність, до сфери управління інших органів, уповноважених управляти об'єктами державної власності, передачу об'єктів державної власності від одного підприємства іншому;

44) затверджує в установленому порядку плани реструктуризації та санації державних підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління Міненерговугілля України;

45) приймає рішення про списання та відчуження об'єктів державної власності, що перебувають в управлінні Міненерговугілля України;

46) затверджує річні фінансові та інвестиційні плани, а також інвестиційні плани на середньострокову перспективу (3 — 5 років) державних підприємств, що належать до сфери його управління, та господарських товариств, щодо яких Міненерговугілля України здійснює управління корпоративними правами держави, у встановленому порядку здійснює контроль за їх виконанням;

47) здійснює внутрішній контроль, у тому числі контроль за фінансово-господарською діяльністю, підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління Міненерговугілля України, та господарських товариств, щодо яких Міненерговугілля України здійснює управління корпоративними правами держави;

48) здійснює в межах повноважень інші функції з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління;

49) бере участь у встановленому порядку у визначенні способів і умов приватизації підприємств паливно-енергетичного комплексу;

50) формує систему підвищення кваліфікації кадрів у паливно-енергетичному комплексі та систему підготовки кадрів у сфері використання ядерної енергії на об'єктах ядерної енергетики та атомної промисловості;

51) затверджує в межах компетенції проекти будівництва об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що реалізуються із залученням державних коштів, а також коштів державних підприємств, установ та організацій;

52) затверджує галузеві програми розвитку паливно-енергетичного комплексу та здійснює контроль за їх виконанням;

53) проводить конкурсний відбір інвестиційних проектів у паливно-енергетичному комплексі, для реалізації яких у реальному секторі економіки надається державна підтримка;

54) здійснює підготовку інвестиційних проектів, що підтримуються міжнародними фінансовими організаціями, та нагляд за їх реалізацією в паливно-енергетичному комплексі;

55) здійснює в межах компетенції науково-технічну політику в паливно-енергетичному комплексі;

56) затверджує (погоджує) в межах компетенції титули будов (об'єктів), будівництво яких здійснюється із залученням бюджетних коштів, а також коштів державних підприємств, установ та організацій;

57) забезпечує міжнародне співробітництво з питань, що належать до його компетенції;

58) затверджує відомчі переліки відомостей з фізичного захисту, що містять державну таємницю та іншу інформацію з обмеженим доступом, забезпечує її захист;

59) формує відомчий резерв для локалізації наслідків надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру та ліквідації їх наслідків у паливно-енергетичному комплексі;

60) затверджує організаційно-технічні заходи, спрямовані на поліпшення пожежної безпеки підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління Міненерговугілля України;

61) здійснює методичне керівництво та контроль за діяльністю підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління Міненерговугілля України, з питань пожежної безпеки;

62) здійснює контроль за виконанням на підприємствах, в установах, організаціях, що належать до сфери управління Міненерговугілля України, заходів щодо запобігання виникненню надзвичайних ситуацій і проведення аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт у разі виникнення надзвичайних ситуацій відповідно до аварійних планів;

63) затверджує перелік об'єктів паливно-енергетичного комплексу, які віднесені до категорії із цивільної оборони (цивільного захисту), за погодженням із центральним органом виконавчої влади у сфері надзвичайних ситуацій;

64) проводить технічну інвентаризацію захисних споруд цивільної оборони (цивільного захисту), що належать до сфери управління Міненерговугілля України;

65) формує та реалізує заходи щодо охорони праці та забезпечення безпеки життєдіяльності у паливно-енергетичному комплексі, здійснює контроль за станом охорони праці на підприємствах, в установах, організаціях, що належать до сфери управління Міненерговугілля України;

66) веде облік нещасних випадків, що сталися на підприємствах паливно-енергетичного комплексу, затверджує заходи щодо запобігання їм;

67) здійснює в межах компетенції заходи щодо запобігання та виявлення терористичних актів та злочинів терористичної спрямованості на об'єктах паливно-енергетичного комплексу;

68) формує та забезпечує реалізацію заходів щодо підготовки підприємств паливно-енергетичного комплексу до сталого функціонування в особливий період;

69) забезпечує створення галузевих страхових фондів документації паливно-енергетичного комплексу;

70) організовує і виконує роботи зі стандартизації у паливно-енергетичному комплексі;

71) видає ліцензію на провадження господарської діяльності з торгівлі рідким паливом із біомаси та біогазом;

72) здійснює інші повноваження, визначені законами України та покладені на нього Президентом України.

5. Міненерговугілля України з метою організації своєї діяльності:

1) забезпечує в межах повноважень здійснення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх здійсненням в апараті Міненерговугілля України, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління;

2) здійснює добір кадрів в апарат Міненерговугілля України та на керівні посади на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління, формує кадровий резерв на відповідні посади, організовує роботу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників апарату;

3) організовує палово-фінансову роботу в апараті Міненерговугілля України, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку;

4) забезпечує ефективне, результативне і цільове використання бюджетних коштів;

5) здійснює у межах повноважень разом із відповідними центральними органами виконавчої влади контроль за цільовим використанням державних коштів, передбачених для реалізації проектів, виконання програм, у тому числі міжнародних;

6) забезпечує у межах повноважень реалізацію державної політики стосовно державної таємниці, контроль за її збереженням в апараті Міненерговугілля України та на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління;

7) забезпечує в межах повноважень виконання завдань з мобілізаційної підготовки ки та мобілізаційної готовності держави.

6. Міненерговугілля України для виконання покладених на нього завдань має право в установленому порядку:

1) залучати спеціалістів центральних та місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), вчених, представників інститутів громадянського суспільства (за згодою) для розгляду питань, що належать до компетенції Міністерства;

2) одержувати в установленому законодавством порядку безоплатно від міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування інформацію, документи і матеріали, зокрема від органів статистики — статистичні дані, необхідні для виконання покладених завдань;

3) скликати в установленому порядку наради з питань, що належать до його компетенції;

4) користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів, державними, в тому числі урядовими, системами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами.

7. Міненерговугілля України у процесі виконання покладених на нього завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими органами державної влади, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, а також з органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, профспілками та організаціями роботодавців, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, підприємствами, установами, організаціями.

8. Міненерговугілля України у межах своїх повноважень, на основі і на виконання Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України видає накази, організовує і контролює їх виконання.

Накази Міненерговугілля України, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються, приймаються та оприлюднюються з урахуванням вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Нормативно-правові акти Міненерговугілля України підлягають державній реєстрації в установленому законодавством порядку.

Накази Міненерговугілля України, видані в межах його повноважень, є обов'язковими до виконання центральними органами виконавчої влади, їх територіальними органами та місцевими державними адміністраціями, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями всіх форм власності та громадянами.

9. Міненерговугілля України очолює Міністр, який призначається на посаду за поданням Прем'єр-міністра України і звільняється з посади Президентом України.

Міністр має першого заступника та заступника Міністра —керівника апарату.

У разі необхідності для забезпечення здійснення Міненерговугілля України окремих завдань за рішенням Президента України у Міненерговугілля України вводиться посада заступника Міністра.

Перший заступник, заступник Міністра, заступник Міністра —керівник апарату призначаються на посади за поданням Прем'єр-міністра України, внесеним на підставі пропозицій Міністра, та звільняються з посад Президентом України.

10. Міністр як керівник Міненерговугілля України:

1) очолює Міненерговугілля України, здійснює керівництво його діяльністю;

2) визначає пріоритети роботи Міненерговугілля України та шляхи виконання покладених на нього завдань, затверджує плани роботи Міненерговугілля України, звіти про їх виконання;

3) організовує та контролює виконання Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України в апараті Міненерговугілля України, а також підприємств, в установах та організаціях, що належать до сфери управління Міненерговугілля України;

4) подає на розгляд Кабінету Міністрів України розроблені проекти законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України;

5) погоджує проекти законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, що надходять на погодження до Міненерговугілля України;

6) призначає на посади та звільняє з посад у встановленому порядку керівників та заступників керівників самостійних структурних підрозділів апарату Міненерговугілля України, присвоює їм ранги державних службовців, приймає рішення щодо їх заохочення та притягнення до дисциплінарної відповідальності;

7) затверджує положення про самостійні структурні підрозділи апарату Міненерговугілля України;

8) призначає на посади та звільняє з посад за погодженням із головами відповідних місцевих державних адміністрацій керівників підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Міненерговугілля України;

9) притягує до дисциплінарної відповідальності керівників підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Міненерговугілля України;

10) порушує в установленому порядку питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності своїх заступників;

11) вносить подання щодо представлення в установленому порядку державних службовців апарату Міненерговугілля України, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, до відзначення державними нагородами України;

12) представляє Міненерговугілля України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами і організаціями в Україні та за її межами;

13) бере участь у розгляді питань на засіданнях Кабінету Міністрів України та вносить пропозиції щодо порядку денного таких засідань;

14) представляє в установленому порядку проекти законів України, розробником яких є Міненерговугілля України, і доповідає з інших питань, що належать до компетенції Міненерговугілля України, під час їх розгляду на пленарних засіданнях Верховної Ради України;

15) веде переговори і підписує міжнародні договори України у межах наданих йому повноважень;

ДОКУМЕНТИ

енерговугілля України можуть включатися керівники структурних підрозділів апарату Міненерговугілля, а також у встановленому порядку інші особи.

Рішення колегії можуть бути реалізовані шляхом прийняття відповідного наказу Міненерговугілля України.

Для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій з основних питань діяльності у Міненерговугілля України можуть утворюватись інші постійні або тимчасові консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи.

Рішення про утворення чи ліквідацію колегії, інших постійних або тимчасових консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів, їх кількісний та персональний склад, положення про них затверджує Міністр.

12. Граничну чисельність державних службовців та працівників Міненерговугілля України затверджує Кабінет Міністрів України.

Структуру апарату Міненерговугілля України затверджує Міністр.

Штатний розпис, кошторис Міненерговугілля України затверджує заступник Міністра — керівник апарату за погодженням із Міністерством фінансів України.

Міненерговугілля України є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, власні бланки, рахунки в органах Державної казначейської служби України.

Глава Адміністрації Президента України С. ЛЬОВОЧКІН

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 6 квітня 2011 року № 382/2011

ПЕРЕЛІК

указів Президента України, що втратили чинність

1. Указ Президента України від 14 квітня 2000 року № 598 «Про Міністерство палива та енергетики України».

2. Указ Президента України від 14 грудня 2001 року № 1218 «Про внесення змін до Положення про Міністерство палива та енергетики України».

3. Пункт 2 змін, що вносяться до актів Президента України, затверджених Указом Президента України від 27 березня 2002 року № 304 «Про внесення змін до деяких положень про міністерства».

4. Пункт 19 змін, що вносяться до указів Президента України, затверджених Указом Президента України від 5 березня 2004 року № 280 «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких указів Президента України».

5. Пункт 2 Указу Президента України від 5 квітня 2004 року № 391 «Про внесення змін до деяких указів Президента України».

6. Пункт 3 змін, що вносяться до деяких указів Президента України, затверджених Указом Президента України від 10 жовтня 2005 року № 1430 «Про Положення про Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи».

7. Указ Президента України від 5 жовтня 2005 року № 1417 «Питання Міністерства вугільної промисловості України».

8. Указ Президента України від 31 грудня 2005 року № 1884 «Питання Міністерства палива та енергетики України».

Глава Адміністрації Президента України С. ЛЬОВОЧКІН

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України

1. Затвердити Положення про Міністерство внутрішніх справ України (додається).

2. Визнати такими, що втратили чинність, акти Президента України згідно з переліком (додається).

3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
6 квітня 2011 року
№ 383/2011

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 6 квітня 2011 року № 383/2011

ПОЛОЖЕННЯ

про Міністерство внутрішніх справ України

1. Міністерство внутрішніх справ України (МВС України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.

МВС України входить до системи органів виконавчої влади і є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади у формуванні та реалізації державної політики у сфері захисту прав і свобод людини та громадянина, власності, інтересів суспільства і держави від злочинних посягань, боротьби зі злочинністю, розкриття та розслідування злочинів, охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, безпеки дорожнього руху, а також з питань формування державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, бідженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

2. МВС України у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України, а також дорученнями Президента України.

3. Основним завданням МВС України є формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері захисту прав і свобод людини і громадянина, власності, інтересів суспільства і держави від злочинних посягань, боротьби зі злочинністю, розкриття та розслідування злочинів, охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, безпеки дорожнього руху, а також формування державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, бідженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

4. Міністерство відповідно до покладених на нього завдань:

1) розробляє та подає в установленому порядку на розгляд Президентіві України та Кабінетові Міністрів України проекти законів України, актів Президента України та Кабінету Міністрів України;

2) погоджує проекти законів, інших актів законодавства, які надходять для погодження від інших міністерств та центральних органів виконавчої влади;

3) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробляє пропозиції щодо його удосконалення та в установленому порядку подає їх на розгляд Президентіві України та Кабінету Міністрів України;

4) розробляє проекти державних програм з охорони громадського порядку, боротьби зі злочинністю, безпеки дорожнього руху та міграції;

5) організовує діяльність головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на транспорті, районних, районних в містах, міських управлінь (відділів), лінійних управлінь (відділів) (далі — органи внутрішніх справ) і внутрішніх військ МВС України та здійснює управління ними, зокрема під час забезпечення охорони громадського порядку;

6) у межах компетенції, визначеної законодавством, надає соціальну та правову допомогу громадянам, сприяє державним органам, підприємствам, установам і організаціям у виконанні покладених на них законом обов'язків;

7) приймає заяви, повідомлення про правопорушення, що скоєні або готуються, а також про інші події від фізичних осіб, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

8) організовує здійснення органами внутрішніх справ заходів із виявлення, розкриття та припинення злочинів;

9) у межах компетенції, визначеної законодавством, організовує та здійснює оперативно-розшукову діяльність;

10) у межах компетенції, визначеної законодавством, бере участь у боротьбі з тероризмом, організованою злочинністю, корупцією та у запобіганні легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом;

11) у межах повноважень бере участь у заходах із протидії злочинності на транспорті;

12) забезпечує в межах компетенції, визначеної законодавством, протидію поширенню наркоманії, боротьбу з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів;

13) організовує і проводить розшук громадян у випадках, передбачених законодавством України та міжнародними договорами;

14) здійснює провадження досудового слідства і дізнання в кримінальних справах та провадження за протокольною формою досудової підготовки матеріалів у межах визначеної підслідності;

15) уживає заходів з організації конвоювання, а також у випадках, визначених законодавством, утримання затриманих, узяття під варту осіб під час досудового слідства, підсудних (засуджених) осіб на узигогу судових органів;

16) забезпечує безпеку осіб, що беруть участь у кримінальному судочинстві;

17) організовує проведення судової експертизи в кримінальних, адміністративних, цивільних та господарських справах, а також досліджень у позасудовому провадженні за матеріалами оперативно-розшукової діяльності та інших процесуальних дій;

18) здійснює відповідно до законодавства оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність;

19) забезпечує в установленому порядку участь спеціалістів Експертної служби МВС України в оперативно-розшукових заходах, слідчих та інших процесуальних діях;

20) веде базу даних реєстру атестованих судових експертів Експертної служби МВС України, у встановленому порядку передає інформацію до державного Реєстру атестованих судових експертів;

21) організовує роботу Експертно-кваліфікаційної комісії МВС України із присвоєння, позбавлення та підтвердження особам кваліфікації судового експерта з правом проведення певного виду судової експертизи, присвоєння чи позбавлення кваліфікаційних класів судового експерта, а також роботи з надання та позбавлення права участі як спеціаліста у проведенні слідчих дій і оперативно-розшукових заходів, надання, позбавлення та підтвердження права самостійного проведення спеціальних вибухотехнічних робіт та видає відповідні свідоцтва;

22) забезпечує підготовку, перепідготовку, спеціалізацію та підвищення кваліфікації судових експертів, спеціалістів-криміналістів і спеціалістів-вибухотехніків за напрямками діяльності;

23) організовує інформаційно-аналітичну діяльність органів внутрішніх справ, формує довідково-інформаційні фонди, веде оперативно-пошукові та криміналістичні обліки, здійснює обробку персональних даних, у межах своїх повноважень складає статистичну інформацію, забезпечує режим доступу до інформації, надає інформаційні послуги;

24) здійснює профілактичні заходи з дітьми, які перебувають на обліку в органах внутрішніх справ, а також щодо запобігання злочинам та іншим правопорушенням, уносить відповідному державному органу, громадській організації або посадовій особі подання про вжиття заходів для усунення причин та умов, що сприяють учиненню правопорушень;

25) вживає заходів щодо виявлення та припинення адміністративних правопорушень, забезпечує здійснення провадження у справах про адміністративні правопорушення, розгляд яких законом покладено на органи внутрішніх справ;

26) у випадках, передбачених законодавством, приймає рішення про накладення адміністративних стягнень та забезпечує їх виконання;

27) у межах компетенції бере участь у здійсненні державної охорони органів державної влади України та посадових осіб;

28) у межах компетенції вживає заходів щодо запобігання та припинення насильства в сім'ї;

29) у межах компетенції вживає заходів щодо запобігання дитячій бездоглядності, правопорушенням серед дітей, а також здійснення розшуку дітей, які зникли безвісти;

30) здійснює в межах, визначених законодавством, контроль за дотриманням вимог законодавства щодо опіки, піклування над дітьми-сиротами та дітьми, позбавленими батьківського піклування, здійснює в межах компетенції заходи соціального патронажу щодо дітей, які відбували покарання у вигляді позбавлення волі;

31) у межах компетенції бере участь у здійсненні заходів, спрямованих на соціальну адаптацію осіб, які звільнилися з місць позбавлення волі;

32) забезпечує в передбачених законодавством випадках виконання постанов прокурорів, суддів, слідчих, органів дізнання;

33) забезпечує відповідно до законодавства функціонування дозвільної системи;

34) затверджує порядок придбання, видачі громадським формуванням з охорони громадського порядку і державного кордону спеціальних засобів індивідуального захисту і самооборони, заряджених речовинами спльозоточивої і подразнюючої дії, та їх зберігання;

35) у межах повноважень, визначених законодавством, здійснює державне регулювання у сфері поведінки з вибуховими матеріалами;

36) у межах наданих повноважень забезпечує безпеку дорожнього руху;

37) здійснює державну реєстрацію та облік транспортних засобів і видає відповідні реєстраційні документи;

38) у межах, визначених законодавством, здійснює державний контроль за дотриманням вимог нормативно-правових актів, які регламентують питання перевезення пасажирів чи вантажів, технічного стану транспортних засобів, будівництва, реконструкції і ремонту автомобільних доріг, вулиць і об'єктів дорожнього сервісу, торгівлі транспортними засобами та підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів;

39) у порядку, визначеному законодавством, створює та веде реєстр закладів, які здійснюють підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, а також здійснює державний контроль за додержанням ними вимог законодавства у цій сфері;

40) приймає іспити на право керування транспортними засобами і видає посвідчення водія;

41) дає дозволу на дорожнє перевезення небезпечних вантажів, рух транспортних засобів з надгабаритними, великоваговими вантажами, а також інші документи у сфері безпеки дорожнього руху;

42) веде облік торговельних організацій, підприємств-виробників та суб'єктів підприємницької діяльності всіх форм власності, що реалізують транспортні засоби або номерні складові частини до них;

43) взаємодіє з органами державної влади з питань соціального захисту та пенсійного забезпечення осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, військовослужбовців внутрішніх військ МВС України та членів їх сімей;

44) організовує систему психологічного забезпечення працівників органів внутрішніх справ та внутрішніх військ МВС України і забезпечує її функціонування, здійснює психологічний відбір кандидатів на службу в органах внутрішніх справ і навчання у вищих навчальних закладах системи МВС України;

45) веде військовий реєстр працівників, пенсіонерів органів внутрішніх справ та військовослужбовців внутрішніх військ МВС України, членів їх сімей, що брали участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;

46) забезпечує в системі МВС України внутрішню безпеку;

47) визначає основні напрями розвитку науки і освіти з питань діяльності МВС України, бере участь у проведенні відповідних наукових, науково-дослідних, кримінологічних і соціологічних досліджень, а також у розробленні за їх результатами науково-практичних пропозицій, методичних рекомендацій;

48) у межах компетенції здійснює управління навчальними закладами, що перебувають у сфері управління МВС України;

49) організовує і координує роботу з упровадження в практику досягнень науки і передового досвіду, забезпечує розроблення нових видів озброєння, спеціальних, технічних і криміналістичних засобів для органів внутрішніх справ та внутрішніх військ МВС України;

50) організовує в межах компетенції науково-методичне забезпечення судово-експертної діяльності;

51) забезпечує у випадках, передбачених законодавством, ліцензування окремих видів господарської діяльності;

52) організовує на договірних засадах охорону власності, фізичних осіб, а також забезпечує охорону громадського порядку під час проведення масових заходів комерційного характеру за кошти осіб, які їх проводять;

53) забезпечує охорону особливо важливих і режимних об'єктів, важливих державних об'єктів і спеціальних вантажів, об'єктів на комунікаціях, об'єктів, які підлягають обов'язковій охороні органами внутрішніх справ, забезпечує відповідно до наданої компетенції охорону дипломатичних представництв і консульських установ на території України;

54) бере участь у формуванні науково-технічної політики держави у сфері діяльності органів внутрішніх справ;

55) забезпечує міжнародне співробітництво, бере участь у розробленні проектів та укладенні міжнародних договорів України з питань боротьби зі злочинністю та інших питань, що належать до його компетенції, забезпечує в межах своїх повноважень виконання укладених міжнародних договорів України;

56) здійснює представництво України в Міжнародній організації кримінальної поліції — Інтерполі, забезпечує виконання зобов'язань, що випливають із членства України в зазначеній міжнародній організації;

57) забезпечує участь миротворчого персоналу з числа працівників органів внутрішніх справ у міжнародних миротворчих операціях, здійснює оперативне управління та контроль за його діяльністю;

58) організовує та здійснює відбір, підготовку і навчання кандидатів для направлення до складу миротворчого персоналу з числа працівників органів внутрішніх справ;

59) надає практичну допомогу державним органам ветеринарної медицини в організації та здійсненні контролю і нагляду за виконанням вимог ветеринарно-санітарних заходів щодо профілактики, локалізації та ліквідації карантинних хвороб тварин;

60) забезпечує у випадках, передбачених законодавством, захист державних і власних інтересів в органах державної влади та органах місцевого самоврядування;

61) у порядку та у способи, передбачені законодавством, інформує щодо здійснення державної політики у сфері захисту прав і свобод людини і громадянина,

охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, боротьби зі злочинністю, захисту економіки та об'єктів права власності, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, безпеки дорожнього руху;

62) здійснює контроль у межах компетенції за дотриманням вимог режиму радіаційної безпеки в спеціально визначеній зоні радіаційного забруднення;

63) бере участь в межах компетенції, визначеної законодавством, у стандартизації, метрологічному забезпеченні, підтвердженні відповідності встановленим вимогам продукції спеціального призначення (робіт, послуг), яка надходить до органів внутрішніх справ;

64) організовує та забезпечує високу бойову і мобілізаційну готовність та мобілізацію органів внутрішніх справ та внутрішніх військ МВС України;

65) організовує спеціальні та військові перевезення в межах України в інтересах органів внутрішніх справ або внутрішніх військ МВС України, а також на підставі рішення Кабінету Міністрів України та міжвідомчих угод — в інтересах відповідних органів державної влади;

66) у межах своїх повноважень організовує та здійснює заходи щодо рятування людей, забезпечення їх безпеки, охорони майна в разі стихійного лиха, аварій, пожеж, катастроф, а також щодо ліквідації їх наслідків;

67) уживає відповідно до законодавства заходів щодо забезпечення правового і соціального захисту осіб рядового і начальницького складу та працівників органів внутрішніх справ, військовослужбовців та працівників внутрішніх військ МВС України, пенсіонерів із числа військовослужбовців та осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, членів їхніх сімей, розробляє пропозиції з цих питань і вносить їх на розгляд відповідних органів;

68) здійснює в межах компетенції державний нагляд за охороною праці в органах внутрішніх справ;

69) забезпечує експлуатацію та функціонування системи зв'язку МВС України;

70) забезпечує в межах компетенції криптографічний захист інформації, яка є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом;

71) розробляє та закріплює у відповідних відомчих нормативно-правових актах та технічній документації (конструкторській, технологічній, програмній документації, технічних умовах, документах зі стандартизації, інструкціях) обов'язкові умови в галузі технічного регулювання щодо продукції, яка необхідна для потреб органів внутрішніх справ, а також щодо процесів проектування, виробництва, будівництва, монтажу, наладки, експлуатації, зберігання, перевезення, реалізації та утилізації зазначеної продукції;

72) здійснює заходи щодо забезпечення протипожежної безпеки в апараті МВС України, в органах внутрішніх справ, на підприємствах, в установах, організаціях, що належать до сфери управління МВС України, а також на територіїх, на яких вони розташовані;

73) веде і формує автоматизовану електронну базу даних Єдиного реєстру об'єктів державної власності, що належать до сфери управління МВС України;

74) затверджує у випадках, передбачених законодавством, правила виготовлення бланків цінних паперів і документів суворого обліку;

75) організовує і здійснює в установленому порядку матеріально-технічне та ресурсне забезпечення діяльності органів внутрішніх справ, установ і організацій, що належать до сфери його управління, внутрішніх військ МВС України, у тому числі приміщеннями, полігонами, засобами зв'язку, транспортними засобами, озброєнням, спеціальними засобами, пально-мастильними матеріалами, обмундировуванням, іншими видами матеріально-технічних ресурсів, необхідних для виконання покладених на них завдань;

76) здійснює:

ремонт, обслуговування озброєння, транспорту, засобів зв'язку, приміщень, що надані МВС України для виконання покладених на нього завдань, контролює правильність використання матеріально-технічних ресурсів і коштів органами внутрішніх справ, внутрішніми військами МВС України, підприємствами, установами і організаціями, що належать до сфери його управління;

будівництво, реконструкцію та капітальний ремонт об'єктів, що належать до сфери управління МВС України;

77) розробляє, організовує і здійснює профілактичні, лікувальні, оздоровчі та реабілітаційні заходи, спрямовані на охорону і зміцнення здоров'я працівників та військовослужбовців, членів їхніх сімей, державних службовців і пенсіонерів системи МВС України; здійснює управління закладами охорони здоров'я, що належать до сфери управління МВС України;

78) організовує розгляд звернень громадян з питань, пов'язаних з діяльністю МВС України, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, а також стосовно актів, які ним видаються;

79) утворює, ліквідує, реорганізовує підприємства, установи та організації, затверджує їх положення (статути), в установленому порядку призначає на посаду та звільняє з посади їх керівників, формує кадровий резерв на посади керівників підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління МВС України;

80) виконує у межах повноважень інші функції з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління;

81) здійснює інші повноваження, визначені законами України та пов'язані з виконанням покладених на нього Президентом України завдань.

5. МВС України з метою організації своєї діяльності:

1) забезпечує в межах повноважень здійснення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх здійсненням в апараті Міністерства, його територіальних органах, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління;

2) здійснює добір кадрів в апарат Міністерства та на керівні посади в органах внутрішніх справ, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління, формує кадровий резерв на відповідні посади, організовує роботу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників апарату МВС України та інших органів внутрішніх справ;

3) контролює діяльність органів внутрішніх справ, підприємств, установ, організацій, що належать до сфери його управління;

4) організовує планово-фінансову роботу в апараті МВС України, інших органах внутрішніх справ, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку;

5) забезпечує ефективне, результативне і цільове використання бюджетних коштів;

6) забезпечує у межах повноважень реалізацію державної політики стосовно державної таємниці, захист інформації з обмеженим доступом, а також технічний захист інформації, контроль за їх збереженням в апараті МВС України;

7) організовує в апараті Міністерства роботу з комплектування, зберігання, обліку та використання архівних документів.

6. МВС України для виконання покладених на нього завдань має право в установленому порядку:

1) залучати спеціалістів центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), вчених, представників інститутів громадянського суспільства (за згодою) для розгляду питань, що належать до компетенції МВС України;

2) одержувати безоплатно від міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування інформацію, документи і матеріали, зокрема від органів статистики — статистичні дані, необхідні для виконання покладених завдань;

3) скликати наради з питань, що належать до його компетенції;

4) перевіряти дотримання державними органами та органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями всіх форм власності, їх посадовими особами, а також громадянами правил безпеки дорожнього руху, дозвільної системи та інших норм і правил, контроль за виконанням та додержанням яких покладено на МВС України;

5) засновувати відповідно до законодавства відомчі нагороди, нагрудні знаки та почесні грамоти МВС України.

7. МВС України здійснює свої повноваження безпосередньо та через утворені в установленому

ДОКУМЕНТИ

10. МВС України очолює Міністр, який призначається на посаду за поданням Прем'єр-міністра України і звільняється з посади Президентом України.

Міністр має першого заступника та заступника Міністра —керівника апарату, які призначаються на посади за поданням Прем'єр-міністра України і звільняються з посад Президентом України.

У разі необхідності для забезпечення здійснення МВС України окремих завдань за рішенням Президента України у Міністерстві вводиться посада заступника Міністра.

11. Міністр:

- 1) очолює МВС України, здійснює керівництво його діяльністю;
- 2) спрямовує і координує здійснення іншими центральними органами виконавчої влади заходів з питань, що належать до компетенції МВС України;
- 3) спрямовує та координує діяльність Державної міграційної служби України (далі — ДМС України), в тому числі:

- формує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів та контролює реалізацію їх ДМС України;
- погоджує та подає на розгляд Кабінету Міністрів України розроблені ДМС проєкти законів України, актів Президента України та Кабінету Міністрів України;
- визначає пріоритетні напрями роботи ДМС України та шляхи виконання покладених на неї завдань, погоджує плани її роботи;
- приймає рішення щодо проведення перевірки діяльності ДМС України та її територіальних органів;
- порушує перед Кабінетом Міністрів України питання щодо скасування актів ДМС України повністю чи в окремі частини;
- заслуховує звіти про виконання покладених на ДМС України завдань та планів її роботи;
- вносить Прем'єр-міністрам України пропозиції щодо кандидатури на посаду Голови ДМС України і за пропозицією Голови служби — кандидатур на посади його заступників;
- погоджує призначення на посади керівників та заступників керівників територіальних органів ДМС України;
- погоджує структуру апарату ДМС України;
- погоджує пропозиції Голови ДМС України щодо утворення, реорганізації, ліквідації її територіальних органів та вносить на розгляд Кабінету Міністрів України відповідне подання;
- визначає структурний підрозділ апарату МВС України, що відповідає за взаємодію з ДМС України;
- визначає посадових осіб МВС України, які включаються до складу колегії ДМС України;
- визначає порядок обміну інформацією між МВС України та ДМС України, періодичність її подання;
- порушує перед Президентом України питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності Голови ДМС України та його заступників;
- ініціює питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності керівників структурних підрозділів апарату ДМС України та її територіальних органів і їх заступників, а також керівників підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління ДМС України;
- ініціює питання щодо проведення службового розслідування стосовно Голови ДМС України, його заступників, інших державних службовців і працівників апарату ДМС України та її територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління ДМС України;
- видає обов'язкові до виконання ДМС України накази та доручення з питань, що належать до сфери її діяльності;
- доручає Голові ДМС України скасувати акти її територіальних органів повністю чи в окремі частини, а в разі відмови —скасовує акти територіальних органів ДМС України повністю чи в окремі частини;
- вирішує інші питання, пов'язані зі спрямуванням і координацією діяльності ДМС України;

- 4) визначає стратегічні напрями роботи МВС України та шляхи виконання покладених на нього завдань, затверджує плани роботи МВС України, звіти про їх виконання;
- 5) організовує та контролює виконання Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України в органах внутрішніх справ, а також на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери управління МВС України;
- 6) бере участь у розгляді питань на засіданнях Кабінету Міністрів України та вносить пропозиції щодо порядку денного таких засідань;
- 7) подає на розгляд Кабінету Міністрів України проєкти законів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, розробником яких є МВС України;
- 8) представляє в установленому порядку проєкти законів України, розробником яких є МВС України та ДМС України, і доповідає з інших питань, що належать до компетенції МВС України, під час їх розгляду на пленарних засіданнях Верховної Ради України;
- 9) веде переговори і підписує міжнародні договори України в межах наданих йому повноважень;
- 10) представляє МВС України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами і організаціями в Україні та за її межами;
- 11) вносить Кабінету Міністрів України подання про утворення в межах загальної чисельності Міністерства і коштів, передбачених на його утримання, ліквідацію і реорганізацію органів внутрішніх справ як юридичних осіб, затверджує положення про них, їх структуру та штатний розпис;
- 12) утворює, ліквідує, реорганізовує за погодженням з Кабінетом Міністрів України органи внутрішніх справ як структурні підрозділи апарату Міністерства, що не мають статусу юридичної особи;
- 13) призначає на посади та звільняє з посад начальників головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на транспорті, їх перших заступників і заступників; призначає на посади та звільняє з посад начальників районних, районних в містах, міських управлінь (відділів), лінійних управлінь (відділів);
- 14) призначає на посади та звільняє з посад ректорів, перших проректорів та проректорів вищих навчальних закладів МВС України;
- 15) затверджує положення про самостійні структурні підрозділи апарату Міністерства, призначає на посади та звільняє з посад керівників та заступників керівників структурних підрозділів апарату Міністерства та працівників патронатної служби Міністра;
- 16) відповідно до законодавства України присвоює ранги та спеціальні звання працівникам органів внутрішніх справ, установ та організацій, що належать до сфери управління МВС України; у випадках, передбачених законодавством, звертається з поданнями про присвоєння працівникам органів внутрішніх справ, установ та організацій, що належать до сфери управління МВС України, рангів та спеціальних звань;
- 17) вносить подання щодо представлення в установленому порядку працівників органів внутрішніх справ, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, до відзначення державними нагородами України;
- 18) застосовує відповідно до законодавства заходи дисциплінарного впливу до працівників органів внутрішніх справ, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління МВС України;
- 19) скликає та проводить наради з питань, що належать до його компетенції;
- 20) приймає рішення щодо розподілу бюджетних коштів, головним розпорядником яких є МВС України;
- 21) підписує накази МВС України;
- 22) скасовує повністю чи в окремі частини акти територіальних органів МВС України, що суперечать Конституції України, іншим актам законодавства України та актам Міністерства;
- 23) організовує роботу колегії МВС України і головує на її засіданнях;
- 24) дає обов'язкові для виконання працівникам апарату Міністерства доручення;
- 25) здійснює інші передбачені законом повноваження.

12. Для погодженого вирішення питань, що належать до компетенції МВС України, обговорення найважливіших напрямів його діяльності у МВС України утворюється колегія у складі Міністра внутрішніх справ України (голова колегії), першого заступника та заступників Міністра за посадою. У разі потреби до складу колегії Міністерства можуть включатися керівники структурних підрозділів апарату МВС України, а також інші особи в установленому порядку.

Рішення колегії можуть бути реалізовані шляхом прийняття відповідного наказу МВС України.

Для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій з основних питань діяльності у МВС України можуть утворюватися інші постійні або тимчасові консультативні, дорадчі органи.

Рішення про утворення чи ліквідацію колегії, інших постійних або тимчасових консультативних, дорадчих органів, їх кількісний та персональний склад, положення про них затверджує Міністр внутрішніх справ України.

13. Граничну чисельність працівників апарату МВС України затверджує Кабінет Міністрів України.

Структуру апарату МВС України та положення про його структурні підрозділи затверджує Міністр.

Штатний розпис і кошторис МВС України затверджує заступник Міністра — керівник апарату за погодженням з Міністерством фінансів України.

14. МВС України є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в органах Державної казначейської служби України, печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням.

Глава Адміністрації Президента України С. ЛЬОВОЧКИН

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 6 квітня 2011 року № 383/2011

ПЕРЕЛІК

актів Президента України, що втратили чинність

1. Указ Президента України від 17 жовтня 2000 року № 1138 «Про Положення про Міністерство внутрішніх справ України».
2. Указ Президента України від 24 грудня 2001 року № 1248 «Про внесення змін до Положення про Міністерство внутрішніх справ України».
3. Пункт 7 змін, що вносяться до актів Президента України, затверджених Указом Президента України від 27 березня 2002 року № 304.
4. Указ Президента України від 3 лютого 2003 року № 62 «Про внесення зміни до Положення про Міністерство внутрішніх справ України».
5. Указ Президента України від 11 липня 2003 року № 593 «Про внесення змін до Положення про Міністерство внутрішніх справ України».
6. Пункт 32 змін, що вносяться до указів Президента України, затверджених Указом Президента України від 5 березня 2004 року № 280.
7. Стаття 2 Указу Президента України від 5 березня 2004 року № 283 «Питання Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи».
8. Розпорядження Президента України від 30 травня 1995 року № 92.

Глава Адміністрації Президента України С. ЛЬОВОЧКИН

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Положення
про Пенсійний фонд України

1. Затвердити Положення про Пенсійний фонд України (додається).
2. Визнати такими, що втратили чинність, укази Президента України згідно з переліком (додається).
3. Кабінету Міністрів України привести у тримісячний строк свої акти у відповідність із цим Указом.
4. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
6 квітня 2011 року
№ 384/2011

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 6 квітня 2011 року № 384/2011

ПОЛОЖЕННЯ
про Пенсійний фонд України

1. Пенсійний фонд України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Віцепрем'єр-міністра України — Міністра соціальної політики України (далі —Міністр).
- Пенсійний фонд України входить до системи органів виконавчої влади і забезпечує реалізацію державної політики з питань пенсійного забезпечення та збору, ведення обліку надходжень від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі — єдиний внесок).
2. Пенсійний фонд України у своїй діяльності керується Конституцією України та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, наказами Міністерства соціальної політики України (далі — Міністерство), іншими актами законодавства України, а також дорученнями Президента України та Міністра.
3. Основними завданнями Пенсійного фонду України є:
- реалізація державної політики з питань пенсійного забезпечення та збору, ведення обліку надходжень від сплати єдиного внеску;
- внесення пропозицій Міністру щодо формування державної політики з питань пенсійного забезпечення та збору, ведення обліку надходжень від сплати єдиного внеску;
- керівництво та управління солідарною системою загальнообов'язкового державного пенсійного страхування;
- призначення (перерахунком) пенсій, щомісячного довічного грошового утримання суддям у відставці та підготовка документів для їх виплати;
- забезпечення своєчасного і в повному обсязі фінансування та виплати пенсій, допомоги на поховання, інших виплат, які згідно із законодавством здійснюються за рахунок коштів Пенсійного фонду України та інших джерел, визначених законодавством;
- ефективне та цільове використання коштів, удосконалення методів фінансового планування, звітності та системи контролю за витратами коштів;
- забезпечення збору, ведення обліку надходжень від сплати єдиного внеску, інших коштів відповідно до законодавства та здійснення контролю за їх сплатою;
- виконання інших завдань, визначених законами України та покладених на Пенсійний фонд України Президентом України.
4. Пенсійний фонд України відповідно до покладених на нього завдань:
- 1) вивчає та аналізує ситуацію у сфері пенсійного забезпечення, забезпечує проведення щорічних актуарних розрахунків фінансового стану системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування;
- 2) розробляє проєкт бюджету Пенсійного фонду України, складає звіт про його виконання та подає їх у встановленому порядку Міністру для внесення на розгляд Кабінету Міністрів України, здійснює ефективний розподіл фінансових ресурсів для пенсійного забезпечення;
- 3) організовує роботу з формування, автоматизованого оброблення інформації в системі Пенсійного фонду України та веде Державний реєстр загальнообов'язкового державного соціального страхування;
- 4) здійснює заходи щодо забезпечення доступу до даних Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування;
- 5) організовує, координує та контролює роботу головних управлінь Пенсійного фонду України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, управлінь у районах, містах і районах в містах (далі — територіальні органи) щодо:

- забезпечення додержання підприємствами, установами, організаціями та громадянами актів законодавства про пенсійне забезпечення і законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;
- повного і своєчасного обліку платників єдиного внеску;
- забезпечення збору та ведення обліку надходжень від сплати єдиного внеску, інших коштів відповідно до законодавства;
- здійснення контролю за додержанням законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, правильною нарахування, обчислення, повнотою і своєчасністю сплати єдиного внеску, страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (далі — страхові внески) та інших платежів, призначенням (перерахунком) і виплатою пенсій, щомісячного довічного грошового утримання суддям у відставці та іншими виплатами, які згідно із законодавством здійснюються за рахунок коштів Пенсійного фонду України, інших джерел, визначених законодавством;
- стягнення у передбаченому законодавством порядку своєчасно не нарахованих та/або не сплачених сум єдиного внеску, страхових внесків та інших платежів;
- застосовування фінансових санкцій, передбачених законом;
- призначення (перерахунку) і виплати пенсій та щомісячного довічного грошового утримання суддям у відставці;
- забезпечення своєчасного і в повному обсязі фінансування та виплати пенсій, допомоги на поховання та інших виплат, які згідно із законодавством здійснюються за рахунок коштів Пенсійного фонду України та інших джерел, визначених законодавством;
- обліку коштів Пенсійного фонду України, ведення статистичної та бухгалтерської звітності;
- надання страхувальникам та застрахованим особам інформації, визначеної законодавством;
- 6) забезпечує проведення конкурсного відбору банків, які здійснюють виплату та доставку пенсій;
- 7) вживає відповідно до законодавства та міжнародних договорів України заходів до переказування пенсій громадянам, які виїхали на постійне місце проживання за кордон, та виплати пенсій пенсіонерам іноземних держав, які постійно проживають в Україні;

- 8) здійснює у межах своїх повноважень контроль за цільовим використанням коштів Пенсійного фонду України, інших коштів, призначених для виплати пенсій та щомісячного довічного грошового утримання суддям у відставці;
- 9) аналізує та разом із фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування прогнозує надходження коштів від сплати єдиного внеску;
- 10) подає в установленому законодавством порядку Міністерству пропозиції щодо зміни розміру єдиного внеску та щодо розподілу коштів від його сплати, що спрямовуються на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;
- 11) дає роз'яснення з питань застосування законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску та разом із Міністерством — з питань призначення, перерахунку та виплати пенсій;
- 12) встановлює і підтримує міжнародні зв'язки з міжнародними організаціями, за погодженням із Міністром укладає угоди з відповідними органами іноземних держав про співробітництво у сфері пенсійного забезпечення та з інших питань, що належать до компетенції Пенсійного фонду України;
- 13) організовує професійну підготовку та підвищення кваліфікації працівників Пенсійного фонду України, узагальнює та поширює прогресивні форми і методи роботи;
- 14) вносить пропозиції Міністерству та іншим центральним органам виконавчої влади щодо розроблення прогностичних показників економічного і соціального розвитку України та проєкту Державного бюджету України;
- 15) проводить у межах своїх повноважень інформаційно-роз'яснювальну роботу серед населення;
- 16) готує звітність, передбачену законодавством;
- 17) здійснює інші повноваження, визначені законами України та покладені на Пенсійний фонд України Президентом України.

5. Пенсійний фонд України з метою організації своєї діяльності:
- 1) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів Міністерства та в установленому порядку подає їх Міністру;
- 2) здійснює в установленому порядку добір кадрів в апарат Пенсійного фонду України та на керівні посади в головних управліннях Пенсійного фонду України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, формує в установленому порядку кадровий резерв на відповідні посади, організовує роботу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців апарату Пенсійного фонду України;
- 3) забезпечує в межах повноважень здійснення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх здійсненням в апараті Пенсійного фонду України, його територіальних органах;
- 4) організовує планово-фінансову роботу в апараті Пенсійного фонду України, його територіальних органах, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку;
- 5) виконує у межах повноважень функції з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління;
- 6) організовує розгляд звернень громадян з питань, пов'язаних із діяльністю Пенсійного фонду України;
- 7) забезпечує у межах повноважень реалізацію державної політики стосовно державної таємниці та інформації з обмеженим доступом, контроль за її збереженням в апараті Пенсійного фонду України;
- 8) забезпечує у межах своїх повноважень виконання завдань мобілізаційної підготовки та мобілізаційної готовності держави;
- 9) організовує ведення діловодства та архіву в апараті Пенсійного фонду України відповідно до встановлених правил.
6. Пенсійний фонд України для виконання покладених на нього завдань має право:

- 1) залучати спеціалістів центральних та місцевих органів виконавчої влади, вчених, представників інститутів громадянського суспільства (за згодою) для розгляду питань, що належать до компетенції Пенсійного фонду України;
- 2) одержувати в установленому законодавством порядку безоплатно від міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування необхідні для виконання покладених завдань інформацію, документи і матеріали, зокрема від органів статистики —статистичні дані;
- 3) користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів, державними, в тому числі урядовими, системами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами;
- 4) скликати в установленому порядку наради з питань, що належать до компетенції Пенсійного фонду України;
- 5) проводити планові, а у випадках, передбачених законом, позапланові перевірки на підприємствах, в установах і організаціях, у фізичних осіб — підприємств бухгалтерських книг, звітів, кошторисів та інших документів, пов'язаних із нарахуванням, обчисленням та сплатою єдиного внеску, страхових внесків, призначенням пенсій, щомісячного довічного грошового утримання суддям у відставці, та отримувати необхідні пояснення, довідки і відомості (зокрема, письмові) з питань, що виникають під час таких перевірок;
- 6) вимагати від керівників та інших посадових осіб підприємств, установ, організацій, а також від фізичних осіб — підприємств усунення виявлених порушень законодавства про збір і ведення обліку єдиного внеску, про порядок нарахування, обчислення та сплати страхових внесків, здійснення фінансових операцій з коштами Пенсійного фонду України та порядок їх використання;
- 7) вилучати в установленому законодавством порядку у підприємств, установ і організацій, фізичних осіб —підприємців копії документів, що підтверджують заниження розміру заробітної плати (доходу) та інших виплат, на які нараховується єдиний внесок, страхові внески, або порушення порядку використання коштів Пенсійного фонду України;
- 8) проводити перевірку цільового використання коштів Пенсійного фонду України;
- 9) звертатися до господарських судів із заявами щодо порушення справ про банкрутство платників єдиного внеску у випадках та порядку, передбачених законами;
- 10) порушувати в установленому законом порядку питання про притягнення до відповідальності осіб, винних у порушенні законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;
- 11) звертатися в установленому законом порядку до відповідних правоохоронних органів у разі виявлення фактів порушення порядку нарахування, обчислення і сплати єдиного внеску, страхових внесків;
- 12) одержувати кредити в установах банків у порядку, визначеному законодавством.

7. Пенсійний фонд України здійснює свої повноваження безпосередньо та через утворені в установленому порядку територіальні органи.
8. Пенсійний фонд України під час виконання покладених на нього завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими органами виконавчої влади, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, з органами місцевого самоврядування, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, підприємствами, установами, організаціями, а також всеукраїнськими об'єднаннями профспілок, всеукраїнськими об'єднаннями роботодавців.
9. Пенсійний фонд України у межах своїх повноважень, на основі і на виконання Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України, наказів Міністерства та доручень Міністра видає акти організаційно-розпорядчого характеру, які Голова правління Пенсійного фонду України підписує та організовує і контролює їх виконання.

Проекти нормативно-правових актів Пенсійного фонду України погоджуються з Міністерством.

Нормативно-правові акти Пенсійного фонду України підлягають державній реєстрації в порядку, встановленому законодавством.

10. Керівництво діяльністю Пенсійного фонду України здійснює правління Пенсійного фонду України, чисельність і персональний склад якого затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Голова правління Пенсійного фонду України та його заступники призначаються на посади за поданням Прем'єр-міністра України, внесеним на підставі пропозицій Міністра, і звільняються з посад Президентом України.

11. Правління Пенсійного фонду України:
 - 1) визначає поточні та перспективні завдання Пенсійного фонду України;
 - 2) затверджує за погодженням із Міністром річний план роботи Пенсійного фонду України, заходи щодо реалізації основних напрямів та пріоритетних цілей його діяльності відповідно до визначених завдань;
 - 3) приймає у межах своїх повноважень постанови, затверджує положення, інструкції та інші нормативно-правові акти Пенсійного фонду України;
 - 4) заслуховує звіти керівників головних управлінь Пенсійного фонду України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі про результати їх діяльності;
 - 5) затверджує положення про територіальні органи Пенсійного фонду України;
 - 6) затверджує статuti (положення) підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Пенсійного фонду України, контролює додержання їх вимог;
 - 7) приймає рішення з інших питань діяльності Пенсійного фонду України.
- Засідання правління Пенсійного фонду України скликаються в міру потреби, але не рідше одного разу на квартал. Правління є правомочним приймати рішення за на-

ДОКУМЕНТИ

явності на засіданні не менше двох третин від його складу. Рішення приймаються більшістю голосів присутніх на засіданні членів правління.

12. Голова правління Пенсійного фонду України:

1) забезпечує виконання Пенсійним фондом України та його територіальними органами Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України, наказів Міністерства з питань, що належать до сфери діяльності Пенсійного фонду України, та доручень Міністра;

2) вносить на розгляд Міністра пропозиції щодо формування державної політики у сфері пенсійного забезпечення та соціального страхування і розроблені Пенсійним фондом України проекти законів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів Міністерства з питань, що належать до сфери діяльності Пенсійного фонду України;

3) звітує перед Міністром про виконання річного плану роботи Пенсійного фонду України та покладених на нього завдань, про усунення порушень і недоліків, виявлених під час проведення перевірок діяльності Пенсійного фонду України, його територіальних органів, а також про притягнення до відповідальності посадових осіб, винних у допущених порушеннях;

4) вносить Міністру пропозиції щодо кандидатур на посади своїх заступників;

5) затверджує за погодженням із Міністром структуру апарату Пенсійного фонду України, затверджує положення про структурні підрозділи апарату Пенсійного фонду України;

6) призначає на посади та звільняє з посад за погодженням із Міністром керівників і заступників керівників структурних підрозділів апарату Пенсійного фонду України, призначає на посади та звільняє з посад інших державних службовців і працівників апарату Пенсійного фонду України;

7) вносить Міністру пропозиції щодо граничної чисельності працівників апарату Пенсійного фонду України;

8) призначає на посади за погодженням із Міністром та головами відповідних місцевих державних адміністрацій, звільняє за погодженням із Міністром з посад начальників головних управлінь Пенсійного фонду України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, призначає на посади і звільняє з посад за погодженням із Міністром їх заступників;

9) затверджує штатні розписи і кошториси головних управлінь Пенсійного фонду України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі;

10) затверджує розподіл обов'язків між своїми заступниками;

11) забезпечує взаємодію Пенсійного фонду України із структурним підрозділом Міністерства, визначеним Міністром відповідальним за взаємодію з Пенсійним фондом України;

12) забезпечує дотримання встановленого Міністром порядку обміну інформацією між Міністерством та Пенсійним фондом України і вчасність її подання;

13) проводить особистий прийом громадян;

14) скликає та проводить наради з питань, що належать до компетенції Пенсійного фонду України;

15) представляє в установленому порядку Пенсійний фонд України у відносинах з іншими державними органами, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями в Україні та за її межами;

16) дає у межах повноважень обов'язкові до виконання державними службовцями і працівниками апарату Пенсійного фонду України та його територіальними органами доручення;

17) забезпечує виконання рішень правління Пенсійного фонду України;

18) видає накази з питань, що не належать до компетенції правління Пенсійного фонду України;

19) розпоряджається у межах своїх повноважень коштами Пенсійного фонду України;

20) здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

13. Для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій з основних питань діяльності у Пенсійному фонді України можуть утворюватися постійні або тимчасові консультативні,дорадчі органи.

Рішення про утворення та ліквідацію колегії, постійних або тимчасових консультативних,дорадчих органів, їх кількісний та персональний склад, положення про них затверджуються Головою правління Пенсійного фонду України.

14. Гранична чисельність працівників Пенсійного фонду України затверджується Кабінетом Міністрів України.

Структура апарату Пенсійного фонду України затверджується Головою правління Пенсійного фонду України за погодженням із Міністром.

Штатний розпис, кошторис апарату Пенсійного фонду України затверджуються Головою правління Пенсійного фонду України за погодженням із Міністерством фінансів України.

Пенсійний фонд України є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, власні бланки, рахунки в органах Державної казначейської служби України та уповноважених банках.

Глава Адміністрації Президента України С. ЛЬОВОЧКИН

ЗАТВЕРДЖЕНО

Указом Президента України

від 6 квітня 2011 року № 384/2011

ПЕРЕЛІК

указів Президента України, що втратили чинність

1. Указ Президента України від 1 березня 2001 року № 121 «Про Положення про Пенсійний фонд України».

2. Указ Президента України від 24 вересня 2001 року № 887 «Про внесення змін до Положення про Пенсійний фонд України».

3. Указ Президента України від 22 червня 2002 року № 576 «Про внесення змін до Положення про Пенсійний фонд України».

4. Пункт 2 статті 1 Указу Президента України від 12 січня 2004 року № 34 «Про внесення змін до деяких указів Президента України та визнання таким, що втратив чинність, Указу Президента України від 25 травня 1998 року № 506».

5. Пункт 35 змін, що вносяться до указів Президента України, затверджених Указом Президента України від 5 березня 2004 року № 280 «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких указів Президента України».

6. Пункт 2 змін, що вносяться до деяких указів Президента України, затверджених Указом Президента України від 31 серпня 2005 року № 1224 «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких указів Президента України».

Глава Адміністрації Президента України С. ЛЬОВОЧКИН

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про затвердження Положення про Державну виконавчу службу України

1. Затвердити Положення про Державну виконавчу службу України (додається).
2. Кабінету Міністрів України у місячний строк: вирішити питання розміщення та матеріально-технічного забезпечення Державної виконавчої служби України; привести свої рішення у відповідність із цим Указом.
3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ

6 квітня 2011 року

№ 385/2011

ЗАТВЕРДЖЕНО

Указом Президента України

від 6 квітня 2011 року № 385/2011

ПОЛОЖЕННЯ

про Державну виконавчу службу України

1. Державна виконавча служба України (ДВС України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра юстиції України, входить до системи органів виконавчої влади і забезпечує реалізацію державної політики у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб) (далі — виконання рішень) відповідно до законів.

2. ДВС України у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, наказами Міністерства юстиції України, іншими актами законодавства України, дорученнями Президента України та Міністра юстиції України.

3. Основними завданнями ДВС України є:

1) реалізація державної політики у сфері організації примусового виконання рішень;

2) внесення пропозицій щодо формування державної політики у сфері виконання рішень;

3) забезпечення своєчасного, повного і неупередженого виконання рішень у порядку, встановленому законодавством;

4) здійснення освітньо-роз'яснювальної роботи з питань виконання рішень.

4. ДВС України відповідно до покладених на неї завдань:

1) організовує у межах своїх повноважень виконання Конституції та законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, додержання прав і свобод людини та громадянина, здійснює контроль за їх реалізацією;

2) загальне практику застосування законодавства з питань, що належать до її компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств та в установленому порядку подає їх Міністру юстиції України;

3) забезпечує здійснення державними виконавцями заходів примусового виконання рішень, передбачених законами;

4) забезпечує доступ державних виконавців до баз даних і реєстрів, у тому числі електронних, що містять інформацію про боржників, їхнє майно та кошти;

5) забезпечує ведення Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень;

6) здійснює державний нагляд та контроль за додержанням законодавства про виконавче провадження, правильністю, своєчасністю та повнотою вчинення виконавчих дій державними виконавцями;

7) здійснює аналітичне, інформаційне та методологічне забезпечення роботи структурних підрозділів територіальних органів Мін'юсту України, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС України;

8) організовує ведення обліково-статистичної звітності та аналізує стан виконання рішень державними виконавцями;

9) надає роз'яснення та рекомендації державним виконавцям з питань примусового виконання рішень;

10) організовує розгляд звернень громадян та юридичних осіб з питань, пов'язаних із діяльністю ДВС України, структурних підрозділів територіальних органів Мін'юсту України, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС України;

11) організовує освітньо-роз'яснювальну роботу, в тому числі в засобах масової інформації, з питань, що стосуються виконання її завдань;

12) здійснює інші повноваження на основі та на виконання Конституції та законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України.

5. ДВС України з метою організації своєї діяльності:

1) організовує роботу державних виконавців, перевіряє їх діяльність і вживає заходів щодо її поліпшення, здійснює керівництво, контроль та перевірку організації роботи структурних підрозділів територіальних органів Мін'юсту України, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС України;

2) забезпечує в межах повноважень проведення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх реалізацією в апараті ДВС України та структурних підрозділах територіальних органів Мін'юсту України, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС України;

3) здійснює добір кадрів в апарат ДВС України та на керівні посади в структурні підрозділи територіальних органів Мін'юсту України, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС України, формує кадровий резерв на відповідні посади, бере участь в організації роботи з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників апарату ДВС України та структурних підрозділів територіальних органів Мін'юсту України, які забезпечують реалізацію повноважень ДВС України;

4) організовує планово-фінансову роботу в апараті ДВС України, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку в установленому законодавством порядку;

5) здійснює у межах повноважень разом із відповідними центральними органами виконавчої влади контроль за використанням державних коштів, передбачених для реалізації проєктів, виконання програм, у тому числі міжнародних;

6) забезпечує представництво інтересів ДВС України у судових та інших органах;

7) організовує ведення лідоводства та архіву відповідно до встановлених правил;

8) забезпечує у межах повноважень реалізацію державної політики стосовно державної таємниці, контроль за її збереженням у апараті ДВС України;

9) здійснює управління об'єктами державної власності;

10) затверджує зразки та описи печаток органів державної виконавчої служби;

11) організовує роботу щодо соціально-побутового забезпечення працівників ДВС України, їх соціального захисту.

6. ДВС України для виконання покладених на неї завдань має право в установленому порядку:

1) залучати до виконання окремих робіт, участі у вивченні окремих питань учених і фахівців, у тому числі на договірній основі, працівників центральних та місцевих органів виконавчої влади;

2) одержувати інформацію, документи і матеріали від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій усіх форм власності та їх посадових осіб;

3) скликати наради, створювати комісії та робочі групи;

4) користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів, державними, в тому числі урядовими, системами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами.

7. ДВС України здійснює свої повноваження безпосередньо та через структурні підрозділи головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районних, міських (міст обласного значення), районних у містах, міськрайонних та міськихрайонних управлінь юстиції, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС України.

8. ДВС України під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими органами виконавчої влади, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, органами місцевого самоврядування, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, профспілками та організаціями роботодавців, а також підприємствами, установами, організаціями.

9. ДВС України у межах своїх повноважень, на основі і на виконання Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України, наказів Міністерства юстиції України та доручень Міністра юстиції України видає накази організаційно-розпорядчого характеру, які підписує Голова ДВС України.

10. ДВС України очолює Голова, якого призначає на посаду за поданням Прем'єр-міністра України, внесеним на підставі пропозицій Міністра юстиції України, та звільняє з посади Президент України.

Голова ДВС України:

1) очолює ДВС України, здійснює керівництво її діяльністю, представляє ДВС України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами, організаціями та несе персональну відповідальність перед Президентом України, Кабінетом Міністрів України і Міністром юстиції України за виконання покладених на ДВС України завдань і функцій;

2) вносить на розгляд Міністра юстиції України пропозиції щодо формування державної політики у сфері примусового виконання рішень та розроблені ДВС України проекти законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України;

3) вносить на розгляд Міністра юстиції України проекти нормативно-правових актів Міністерства юстиції України з питань, що належать до сфери діяльності ДВС України;

4) забезпечує виконання ДВС України Конституції та законів України, актів та доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України, наказів Міністерства юстиції України з питань, що належать до сфери діяльності ДВС України, та доручень Міністра юстиції України;

5) затверджує за погодженням з Міністром юстиції України схвалені на засіданні колегії ДВС України річний план роботи ДВС України, заходи щодо реалізації основних напрямків та пріоритетних цілей її діяльності відповідно до визначених завдань;

6) звітує перед Міністром юстиції України про виконання річного плану роботи ДВС України та покладених на неї завдань, про усунення порушень і недоліків, виявлених під час проведення перевірок діяльності ДВС України, структурних підрозділів територіальних органів Мін'юсту України, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС України, а також про притягнення до відповідальності посадових осіб, винних у допущених порушеннях;

7) вносить пропозиції Міністрові юстиції України щодо кандидатур на посади своїх заступників;

8) затверджує за погодженням з Міністром юстиції України структуру апарату ДВС України;

9) затверджує положення про структурні підрозділи апарату ДВС України;

10) здійснює керівництво ДВС України, структурними підрозділами територіальних органів Мін'юсту України, які забезпечують реалізацію повноважень ДВС України, щодо забезпечення примусового виконання рішень та методичне забезпечення їх діяльності;

11) погоджує структуру та штатний розпис структурних підрозділів територіальних органів Мін'юсту України, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС України, а також положення про них;

12) вносить Міністрові юстиції України пропозиції щодо граничної чисельності державних службовців та працівників ДВС України;

13) вносить Міністру юстиції України подання щодо призначення на посади та звільнення з посад заступників керівників головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі — керівників структурних підрозділів, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС України;

14) призначає на посади за поданням заступників керівників головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі — керівників структурних підрозділів, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС України;

заступників керівників відповідних структурних підрозділів, керівників структурних підрозділів примусового виконання рішень головних управлінь юстиції Мініс-

терства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі;

заступників керівників районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних та міськрайонних управлінь юстиції — керівників відповідних структурних підрозділів;

15) звільняє з посад за поданням заступників керівників головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі — керівників структурних підрозділів, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС України, або керівників відповідних управлінь юстиції;

заступників керівників відповідних структурних підрозділів, керівників структурних підрозділів примусового виконання рішень головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі;

заступників керівників районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних та міськрайонних управлінь юстиції — керівників відповідних структурних підрозділів;

16) вносить Міністру юстиції України подання та погоджує подання керівників головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі щодо заохочення заступників керівників головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі — керівників структурних підрозділів, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС України;

17) вносить Міністру юстиції України подання щодо притягнення до дисциплінарної відповідальності заступників керівників головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі — керівників структурних підрозділів, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС;

18) вирішує за поданням заступників керівників головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі —керівників структурних підрозділів, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС України, або керівників відповідних головних управлінь юстиції питання щодо заохочення та притягнення до дисциплінарної відповідальності заступників керівників відповідних структурних підрозділів головних управлінь юстиції та керівників структурних підрозділів примусового виконання рішень;

19) вирішує за поданням заступників керівників головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі —керівників структурних підрозділів, що забезпечують реалізацію повноважень ДВС України, або керівників відповідних районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних та міськрайонних управлінь юстиції питання щодо заохочення та притягнення до дисциплінарної відповідальності заступників керівників районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних та міськрайонних управлінь юстиції —керівників відповідних структурних підрозділів;

20) забезпечує взаємодію ДВС України із визначеним Міністром юстиції України структурним підрозділом в апараті Міністерства юстиції України;

21) забезпечує дотримання встановленого Міністром юстиції України порядку обміну інформацією між Міністерством юстиції України та ДВС України та вчасність її подання;

22) призначає на посади та звільняє з посад за погодженням з Міністром юстиції України керівників і заступників керівників структурних підрозділів апарату ДВС України, призначає на посади та звільняє з посад інших державних службовців і працівників апарату ДВС України.

11. Голова ДВС України має двох заступників, у тому числі одного першого. Першого заступника, заступника Голови ДВС України призначає на посади Президент України за поданням Прем'єр-міністра України, внесеним на підставі пропозицій Голови ДВС України, погоджених із Міністром юстиції України.

Першого заступника, заступника Голови ДВС України звільняє з посади Президент України.

12. Для погодженого вирішення питань, що належать до компетенції ДВС України, обговорення найважливіших напрямів її діяльності у ДВС України може утворюватися колегія.

Рішення колегії реалізуються шляхом видання відповідного наказу ДВС України. Для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій з основних питань діяльності у ДВС України можуть утворюватися інші постійні або тимчасові консультативні,дорадчі органи.

Рішення про утворення чи ліквідацію колегії, інших постійних або тимчасових консультативних,дорадчих органів, їх кількісний та персональний склад, положення про них затверджує Голова ДВС України.

13. Граничну чисельність державних службовців та працівників ДВС України затверджує Кабінет Міністрів України.

Структуру апарату ДВС України затверджує її Голова за погодженням з Міністром юстиції України.

Штатний розпис, кошторис апарату ДВС України затверджує її Голова за погодженням із Міністерством фінансів України.

ДВС України є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, власні бланки, рахунки в органах Державної казначейської служби України, інші рахунки для зарахування стягнутих із боржників коштів, у тому числі валютні.

Глава Адміністрації Президента України С. ЛЬОВОЧКИН

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Положення про Державну інспекцію України з питань праці

1. Затвердити Положення про Державну інспекцію України з питань праці (додається).
2. Установити, що Державна інспекція України з питань праці є правонаступником прав та обов'язків Державного департаменту нагляду за додержанням законодавства про працю — урядового органу, що діяв у системі Міністерства праці та соціальної політики України.
3. Кабінету Міністрів України привести у тримісячний строк свої акти у відповідність із цим Указом.
4. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ

6 квітня 2011 року

№ 386/2011

ЗАТВЕРДЖЕНО

Указом Президента України

від 6 квітня 2011 року № 386/2011

ПОЛОЖЕННЯ

про Державну інспекцію України з питань праці

1. Державна інспекція України з питань праці (Держпраці України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Віце-прем'єр-міністра України — Міністра соціальної політики України (далі — Міністр).

Держпраці України входить до системи органів виконавчої влади і забезпечує реалізацію державної політики з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятості населення, законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням, на випадок безробіття (далі —загальнообов'язкове державне соціальне страхування) в частині призначення нарахування та виплати допомоги, компенсацій, надання соціальних послуг та інших видів матеріального забезпечення з метою дотримання прав і гарантій застрахованих осіб.

2. Держпраці України у своїй діяльності керується Конституцією України та законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, наказами Міністерства соціальної політики України (далі — Міністерство), іншими актами законодавства України, а також дорученнями Президента України та Міністра.

3. Основними завданнями Держпраці України є: реалізація державної політики з питань державного нагляду та контролю за дотриманням законодавства про працю; реалі

ДОКУМЕНТИ

ціальне страхування в частині призначення, нарахування та виплати допомоги, компенсацій, надання соціальних послуг та інших видів матеріального забезпечення з метою дотримання прав і гарантій застрахованих осіб.

4. Держпраці України відповідно до покладених на неї завдань:

1) здійснює державний нагляд та контроль за додержанням підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності, виду діяльності, господарювання, фізичними особами, які використовують найману працю та працю фізичних осіб, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування (далі — роботодавці) законодавства про працю з питань трудових відносин, робочого часу та часу відпочинку, нормування праці, оплати праці, надання гарантій і компенсацій, пільг для працівників, які поєднують роботу з навчанням, дотримання трудової дисципліни, умов праці жінок, молоді, інвалідів, надання пільг і компенсацій за важкі та шкідливі умови праці, забезпечення спеціальним одягом і спеціальним взуттям, засобами індивідуального захисту, мийними та знешкоджувальними засобами, молоком і лікувальним—профілактичним харчуванням; проведення обов'язкових медичних оглядів працівників певних категорій; дотримання режимів праці та інших норм законодавства;

2) здійснює державний нагляд та контроль за дотриманням роботодавцями вимог законодавства про пільги і компенсації працівникам, зайнятим на роботах із шкідливими умовами праці (щодо застосування Списків № 1 і № 2 виробничих, робіт, професій, посад і показників, зайнятості в яких дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, Списків виробництв, робіт, цехів, професій і посад, зайнятості працівників в яких дає право на щорічні додаткові відпустки за роботу із шкідливими і важкими умовами праці та за особливий характер праці, Переліку виробництв, цехів, професій і посад із шкідливими умовами праці, робота в яких дає право на скорочену тривалість робочого тижня, галузевих переліків важких робіт, робіт із шкідливими і небезпечними умовами праці, зайнятості на яких дає право на підвищену оплату праці, а також надання працівникам підприємств пільг і компенсацій за роботу із шкідливими умовами праці; проведення атестації робочих місць за умовами праці);

3) здійснює державний нагляд та контроль за додержанням законодавства про зайнятості населення з питань дотримання прав громадян при прийомі на роботу та працівників при звільненні з роботи; використання праці іноземців та осіб без громадянства; дотримання прав і гарантій щодо працевлаштування осіб, які потребують соціального захисту і не здатні на рівних умовах конкурувати на ринку праці;

4) здійснює державний нагляд та контроль за дотриманням підприємствами, установами, організаціями, у тому числі громадськими організаціями інвалідів, фізичними особами, які використовують найману працю, законодавства про зайнятості та працевлаштування інвалідів у частині:

реєстрації у Фонді соціального захисту інвалідів;
подання звітів про зайнятості та працевлаштування інвалідів;
виконання нормативу робочих місць, призначених для працевлаштування інвалідів;

5) здійснює контроль за додержанням законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування в частині призначення, нарахування та виплати допомоги, компенсацій, надання соціальних послуг та інших видів матеріального забезпечення з метою дотримання прав і гарантій застрахованих осіб;

6) взаємодіє в межах своїх повноважень з центральним органом виконавчої влади з питань нагляду за охороною праці щодо реалізації державної політики у сфері охорони праці;

7) проводить роз'яснювальну роботу з питань недопущення дискримінації на робочих місцях ВІЛ–інфікованих і хворих на СНІД;

8) взаємодіє з іншими органами влади, об'єднаннями профспілок і об'єднаннями роботодавців, іншими громадськими організаціями з питань запобігання використанню праці дітей;

9) забезпечує інформування населення щодо додержання законодавства про працю, зайнятості населення, а також законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування з питань призначення, нарахування та виплати допомоги, компенсацій, надання соціальних послуг та інших видів матеріального забезпечення з метою дотримання прав і гарантій застрахованих осіб;

10) здійснює роз'яснювальну та консультативну роботу з роботодавцями з питань, що належать до компетенції Держпраці України;

11) разом з представниками інших органів виконавчої влади бере участь у комісіях із розслідування нещасних випадків на виробництві;

12) здійснює інші повноваження, визначені законами України та покладені на Держпраці України Президентом України.

5. Держпраці України з метою організації своєї діяльності:

1) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до її компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно–правових актів Міністерства та в установленому порядку подає їх Міністру;

2) здійснює в установленому порядку добір кадрів в апарат Держпраці України та на керівні посади в її територіальних органах, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери її управління, формує в установленому порядку кадровий резерв на відповідні посади, організовує роботу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців та працівників апарату Держпраці України та її територіальних органів;

3) забезпечує в межах повноважень здійснення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх здійсненням в апараті Держпраці України, її територіальних органах;

4) організовує планово–фінансову роботу в апараті Держпраці України, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку;

5) виконує у межах повноважень функції з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери її управління;

6) організовує розгляд звернень громадян з питань, пов'язаних із діяльністю Держпраці України;

7) забезпечує у межах повноважень реалізацію державної політики стосовно державної таємниці, контроль за її збереженням в апараті;

8) забезпечує у межах своїх повноважень виконання завдань мобілізаційної підготовки та мобілізаційної готовності держави;

9) організовує ведення діловодства та архіву в апараті Держпраці України відповідно до встановлених правил.

6. Держпраці України для виконання покладених на неї завдань має право:

1) залучати спеціалістів центральних та місцевих органів виконавчої влади, вчених, представників інститутів громадянського суспільства (за згодою) для розгляду питань, що належать до компетенції Держпраці України;

2) одержувати в установленому законодавством порядку безоплатно від міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування необхідні для виконання покладених завдань інформаційні, документи і матеріали, зокрема від органів статистики — статистичні дані;

3) користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів, державними, в тому числі урядовими, системами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами;

4) скликати в установленому порядку наради з питань, що належать до її компетенції;

5) здійснювати безперешкодно перевірки у виробничих, службових та адміністративних приміщеннях роботодавців, а також перевірки робочих місць працівників, розташованих поза цими приміщеннями, з метою нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятості населення, ознайомлюватися під час проведення перевірок з інформаційними, документами і матеріалами та одержувати від роботодавців необхідні для виконання повноважень Держпраці України копії або витяги з документів, ведення яких передбачено законодавством про працю (у тому числі з питань, передбачених підпунктом 1 пункту 4 цього Положення) та законодавством про зайнятості;

6) здійснювати безперешкодно перевірки в адміністративних приміщеннях робочих органів виконавчих дирекцій Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття (далі — фонди загальнообов'язкового державного соціального страхування) з питань призначення, нарахування та виплати допомоги, компенсацій, надання соціальних послуг та інших видів матеріального забезпечення, передбачених загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, з метою дотримання прав і гарантій застрахованих осіб, ознайомлюватися під час проведення перевірок з інформацією, документами і матеріалами та одержувати від фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування необхідні для виконання повноважень Держпраці України копії або витяги з документів;

7) видавати в установленому порядку роботодавцям, у тому числі фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування, обов'язкові до виконання приписи щодо усунення порушень законодавства про працю, законодавства про зайнятості населення, законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування щодо призначення, нарахування та виплати допомоги, компенсацій, надання соціальних послуг та інших видів матеріального забезпечення з метою дотримання прав і гарантій застрахованих осіб;

8) складати у випадках, передбачених законом, протоколи про адміністративні правопорушення, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення;

9) вносити роботодавцям, у тому числі фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування, пропозиції про накладення дисциплінарних стягнень на посадових осіб, винних у порушенні законодавства про працю, зайнятості населення, законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування щодо призначення, нарахування та виплати допомоги, компенсацій, надання соціальних послуг та інших видів матеріального забезпечення з метою дотримання прав і гарантій застрахованих осіб, передавати матеріали про порушення до правоохоронних органів;

10) на створення роботодавцями, у тому числі фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, належних умов для проведення перевірок посадовими особами Держпраці України.

7. Держпраці України здійснює свої повноваження безпосередньо та через свої територіальні органи в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі.

8. Держпраці України під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими органами виконавчої влади, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, органами місцевого самоврядування, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, підприємствами, установами, організаціями, а також всеукраїнськими об'єднаннями профспілок і всеукраїнськими об'єднаннями роботодавців.

9. Держпраці України у межах своїх повноважень, на основі і на виконання Конституції та законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, наказів Міністерства, інших актів законодавства, а також доручень Президента України та Міністра видає накази організаційно–розпорядчого характеру, які підписуються Головою Держпраці України.

10. Держпраці України очолює Голова, який призначається на посаду за поданням Прем'єр–міністра України, внесеним на підставі пропозицій Міністра, та звільняється з посади Президентом України.

Голова Держпраці України за посадою є Головним державним інспектором України з питань праці.

11. Голова Держпраці України:

1) очолює Держпраці України, здійснює керівництво її діяльністю, представляє Держпраці України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами, організаціями;

2) вносить на розгляд Міністра пропозиції щодо формування державної політики у сферах державного нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю (у тому числі з питань, передбачених підпунктом 1 пункту 4 цього Положення), законодавства про зайнятості населення, законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування щодо призначення, нарахування та виплати допомоги, компенсацій, надання соціальних послуг та інших видів матеріального забезпечення з метою дотримання прав і гарантій застрахованих осіб та розроблені Держпраці України проекти законів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, Міністерства з питань, що належать до сфери діяльності Держпраці України;

3) забезпечує виконання Держпраці України та її територіальними органами Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України, наказів Міністерства з питань, що належать до сфери діяльності Держпраці України, та доручень Міністра;

4) затверджує за погодженням із Міністром схвалені на засіданні колегії річний план роботи Держпраці України, заходи щодо реалізації основних напрямів та пріоритетних цілей її діяльності відповідно до визначених завдань;

5) звітує перед Міністром про виконання річного плану роботи Держпраці України та покладених на неї завдань, про усунення порушень і недоліків, виявлених під час проведення перевірок діяльності Держпраці України, її територіальних органів, а також про притягнення до відповідальності посадових осіб, винних у допущених порушеннях;

6) вносить пропозиції Міністру щодо кандидатур на посади своїх заступників;

7) затверджує за погодженням із Міністром структуру апарату Держпраці України, затверджує положення про структурні підрозділи апарату Держпраці України;

8) вносить Міністрові пропозиції щодо утворення у межах граничної чисельності державних службовців та працівників Держпраці України і коштів, передбачених на її утримання, а також щодо ліквідації, реорганізації Кабінетом Міністрів України територіальних органів Держпраці України, які є юридичними особами публічного права;

9) утворює в межах граничної чисельності державних службовців та працівників Держпраці України і коштів, передбачених на її утримання, ліквідовує, реорганізовує за погодженням із Кабінетом Міністрів України та Міністром територіальні органи Держпраці України як структурні підрозділи її апарату;

10) призначає на посади за погодженням із Міністром та головами відповідних місцевих державних адміністрацій, звільняє з посад керівників територіальних органів Держпраці України, призначає на посади за погодженням із Міністром, звільняє з посад заступників керівників територіальних органів Держпраці України;

11) призначає на посади та звільняє з посад за погодженням із Міністром керівників і заступників керівників структурних підрозділів апарату Держпраці України, призначає на посади та звільняє з посад інших державних службовців і працівників апарату Держпраці України;

12) розподіляє обов'язки між своїми заступниками;

13) затверджує взаємодію Держпраці України зі структурним підрозділом Міністерства, відповідальним за взаємодію з Держпраці України;

14) забезпечує дотримання встановленого Міністром порядку обміну інформацією між Міністерством та Держпраці України і вчасність її подання;

15) проводить особистий прийом громадян;

16) скликає та проводить наради з питань, що належать до компетенції Держпраці України;

17) здійснює інші повноваження, передбачені законами України та іншими актами законодавства у визначених сферах діяльності.

12. Голова Держпраці України має двох заступників, у тому числі одного першого, які призначаються на посади за поданням Прем'єр–міністра України, внесеним на підставі погоджених із Міністром пропозицій Голови Держпраці України, та звільняються з посад Президентом України.

Перший заступник та заступник Голови Держпраці України є відповідно першим заступником та заступником Головного державного інспектора України з питань праці.

13. Для погодженого вирішення питань, що належать до компетенції Держпраці України, обговорення найважливіших напрямів її діяльності у Держпраці України утворюється колегія у складі Голови Держпраці України (голова колегії), першого заступника та заступника Голови Держпраці України за посадою, визначених посадових осіб Міністерства. У разі потреби до складу колегії Держпраці України можуть входити керівники структурних підрозділів Держпраці України, а також у встановленому порядку інші особи.

Рішення колегії можуть бути реалізовані шляхом прийняття відповідного наказу Держпраці України.

Для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій з основних питань діяльності у Держпраці України можуть утворюватися постійні або тимчасові консультативні,дорадчі органи.

Рішення про утворення та ліквідацію колегії, постійних або тимчасових консультативних,дорадчих органів, їх кількісний і персональний склад, положення про них затверджуються Головою Держпраці України.

14. Гранична чисельність державних службовців та працівників Держпраці України затверджується Кабінетом Міністрів України.

Структура апарату Держпраці України затверджується її Головою за погодженням із Міністром.

Штатний розпис і кошторис апарату Держпраці України затверджуються Головою Держпраці України за погодженням із Міністерством фінансів України.

Держпраці України є юридичною особою, має печатку із зображенням Герба України та своїм найменуванням, власні бланки, рахунки в органах Державної казначейської служби України.

Глава Адміністрації Президента України С. ЛЬОВОЧКИН

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Положення про Державну інспекцію України з безпеки на наземному транспорті

1. Затвердити Положення про Державну інспекцію України з безпеки на наземному транспорті (додається).

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк: передбачити видатки на утримання Державної інспекції України з безпеки на наземному транспорті;

вирішити питання щодо передачі майна, необхідного для забезпечення діяльності Державної інспекції України з безпеки на наземному транспорті;

подати пропозиції щодо приведення законодавчих актів у відповідність із цим Указом;

привести власні нормативно–правові акти у відповідність із цим Указом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими органами виконавчої влади власних нормативно–правових актів у відповідність із цим Указом.

3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
6 квітня 2011 року
№ 387/2011

ЗАТВЕРДЖЕНО

Указом Президента України

від 6 квітня 2011 року №387/2011

ПОЛОЖЕННЯ

Про Державну інспекцію України з безпеки на наземному транспорті

1. Державна інспекція України з безпеки на наземному транспорті (Укртрансінспекція України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Віце–прем'єр–міністра України — Міністра інфраструктури України.

Укртрансінспекція України входить до системи органів виконавчої влади і забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на автомобільному транспорті загального користування, на перевезення яким видано ліцензії, міському електричному, залізничному транспорті, експлуатації автомобільних доріг загального користування (далі —автомобільний, міський електричний, залізничний транспорт та ведення дорожнього господарства).

2. Укртрансінспекція України у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, наказами Міністерства інфраструктури України (далі — Міністерство), іншими актами законодавства України, а також дорученнями Президента України та Віце–прем'єр–міністра України — Міністра інфраструктури України.

3. Основними завданнями Укртрансінспекції України є:

реалізацію державної політики з питань безпеки на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті та ведення дорожнього господарства; внесення пропозицій щодо формування державної політики з питань безпеки на автомобільному транспорті, міському електричному, залізничному транспорті та ведення дорожнього господарства.

4. Укртрансінспекція України відповідно до покладених на неї завдань: здійснює організацію роботи та контроль за виконанням загальнодержавних програм, планів, заходів з питань безпеки на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті та ведення дорожнього господарства;

2) веде облік та здійснює аналіз катастроф, аварій, подій на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті;

3) проводить експертизу умов транспортування небезпечних вантажів на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті;

4) розробляє профілактичні заходи щодо попередження катастроф, аварій, подій на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті;

5) веде облік пожеж транспортних засобів на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті;

6) видає ліцензії на право здійснення господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів, багажу автомобільним, залізничним транспортом;

7) здійснює контроль за дотриманням ліцензійних умов при здійсненні господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів, багажу автомобільним, залізничним транспортом;

8) веде електронну базу даних про осіб, які пройшли спеціальне навчання працівників суб'єктів перевезення небезпечних вантажів автомобільним, залізничним транспортом;

9) здійснює нагляд за дотриманням вимог щодо запобігання забрудненню навколишнього природного середовища автомобільним, залізничним транспортом;

10) здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням вимог законодавства, норм та стандартів на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті;

11) здійснює сертифікацію на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті;

12) здійснює інші повноваження, визначені законами України та покладені на неї Президентом України.

4.1. Укртрансінспекція України у сфері залізничного транспорту:

1) здійснює державний нагляд та контроль за дотриманням вимог нормативно–правових актів щодо забезпечення безпеки руху на залізничному транспорті;

2) здійснює перевірку готовності аварійно–відбудовних формувань, пошуково–рятувальних служб до ліквідації наслідків катастроф, аварій, подій тощо;

3) здійснює контроль і нагляд за організацією безпечного перевезення небезпечних, надгабаритних і великогазових вантажів;

4) проводить перевірки з питань організації роботи, пов'язаної із забезпеченням безпеки руху транспортних засобів залізничного транспорту;

5) здійснює контроль і нагляд за дотриманням правил, спрямованих на забезпечення збереження вантажів на залізничному транспорті.

4.2. Укртрансінспекція України у сфері автомобільного та міського електричного транспорту:

1) затверджує мережу міжнародних та міжміських і приміських автобусних маршрутів загального користування, що виходять за межі території області (міжобласних маршрутів), та веде реєстр таких маршрутів;

2) видає дозвільні документи на міжнародні перевезення пасажирів і вантажів;

3) затверджує паспорти міжнародних та міжміських і приміських автобусних маршрутів, що виходять за межі території області (міжобласних маршрутів);

4) погоджує паспорти міжміських та приміських автобусних маршрутів регулярних спеціальних перевезень, що виходять за межі території області (міжобласних маршрутів);

5) погоджує нормативну документацію на конструкцію та обладнання автомобільних транспортних засобів;

6) здійснює державний контроль технічного стану об'єктів міського електричного транспорту і забезпечення безпеки його руху;

7) здійснює державний контроль і нагляд за дотриманням вимог нормативно–правових актів щодо забезпечення безпеки на автомобільному транспорті;

8) здійснює контроль за виконанням перевізниками вимог міжнародних договорів України з питань міжнародних автомобільних перевезень;

9) здійснює контроль за дотриманням перевізниками вимог законодавства про міський електричний транспорт;

10) організовує та проводить конкурси з перевезення пасажирів на міжнародних та міжміських і приміських автобусних маршрутах загального користування, які виходять за межі території області (міжобласних маршрутах);

11) встановлює та розриває відносини з переможцями конкурсу (видача дозволу, його анулювання);

12) здійснює контроль за дотриманням умов перевезень, визначених дозволом на перевезення на міжобласних автобусних маршрутах;

13) приймає рішення щодо доцільності відкриття міжобласних автобусних маршрутів;

14) погоджує розклад руху автобусів на міжміських автобусних маршрутах, які не виходять за межі території області;

15) вносить зміни до розкладу руху міжобласних автобусних маршрутів;

16) узгоджує нормативну документацію на конструкції колісних транспортних засобів та їх складових частин, на переобладнання колісних транспортних засобів, спеціальні і спеціалізовані колісні транспортні засоби та експлуатаційні матеріали, на устаткування, обладнання для ремонту і обслуговування колісних транспортних засобів;

17) видає свідоцтва про відповідність транспортного засобу вимогам Угоди про міжнародні перевезення швидкоплинних харчових продуктів та про спеціальні транспортні засоби, які призначені для цих перевезень (Свідоцтво УПС);

18) видає свідоцтва про встановлення класу автобуса за параметрами комфорності;

19) видає свідоцтва про атестацію автостанцій та веде перелік атестованих автостанцій;

20) веде реєстр сертифікатів затвердження типу і виданих виробниками сертифікатів відповідності колісних транспортних засобів та обладнання;

21) здійснює диспетчерський контроль за роботою автомобільних перевізників, що здійснюють перевезення пасажирів на міжобласних маршрутах загального користування;

22) видає ліцензійні картки на транспортні засоби суб'єкта господарювання;

23) здійснює габаритно–ваговий контроль транспортних засобів у пунктах пропуску через державний кордон та на автомобільних дорогах загального користування;

24) здійснює контроль і нагляд за дотриманням правил перевезення небезпечних вантажів у пунктах пропуску через державний кордон;

25) здійснює контроль за здійсненням міжнародних перевезень пасажирів

ДОКУМЕНТИ

26) веде перелік суб'єктів господарювання, що здійснюють установлення та технічне обслуговування контрольних пристроїв (тахографів) в автомобільних транспортних засобах;

27) здійснює інші повноваження, визначені законами України та покладені на неї Президентом України.

4.3. Укртрансінспекція України у сфері дорожнього господарства:

1) встановлює за погодженням з відповідними державними органами з безпеки дорожнього руху тимчасові обмеження руху транспортних засобів при проведенні ремонтних та інших робіт на автомобільних дорогах загального користування;

2) обмежує або забороняє з повідомленням відповідного підрозділу Державтоінспекції Міністерства внутрішніх справ України рух транспортних засобів у разі виникнення загрози життю або здоров'ю учасників дорожнього руху, безпеці вантажів або можливості заповдіння пошкоджень автомобільним дорогам загального користування, у тому числі за складних погодних умов;

3) приймає рішення щодо введення відповідних обмежень у русі, вирубки дерев або інших зелених насаджень у смузі відведення автомобільної дороги загального користування, якщо це пов'язано із забезпеченням безпеки дорожнього руху та виконанням робіт із розширення доріг, а за погодженням з відповідним підрозділом Державтоінспекції Міністерства внутрішніх справ України — рішення щодо запровадження необхідних заходів із забезпечення безпеки дорожнього руху відповідно до державних стандартів, норм, правил, у тому числі шляхом упровадження необхідних технічних засобів організації дорожнього руху;

4) контролює стан вулиць і доріг міст та інших населених пунктів, що суміщаються з автомобільними дорогами загального користування і входять до Єдиної транспортної системи України, та здійснює заходи щодо забезпечення їх належного стану;

5) приймає за погодженням із відповідним підрозділом Державтоінспекції Міністерства внутрішніх справ України рішення щодо демонтування технічних засобів та рекламоносіїв, що встановлені в межах смуги відведення автомобільної дороги з порушенням вимог законодавства;

6) бере участь відповідно до законодавства у розслідуванні причин дорожньо-транспортних пригод;

7) видає за погодженням з відповідними підрозділами Державтоінспекції Міністерства внутрішніх справ України дозволи на розміщення, будівництво, реконструкцію і функціонування споруд, об'єктів дорожнього сервісу, пересувних об'єктів дорожнього сервісу, прокладення інженерних мереж, виконання інших робіт у межах смуги відведення автомобільних доріг та улаштування заїздів, виїздів і перехідно-швидкісних смуг до об'єктів дорожнього сервісу, які розміщуються повністю або частково на землях дорожнього господарства чи експлуатація яких потребує використання зазначених земель;

8) надає погодження на будівництво та облаштування об'єктів сервісу на земельних ділянках, суміжних із землями дорожнього господарства вздовж автомобільних доріг;

9) здійснює контроль за додержанням технічних регламентів із підтвердження відповідності, технічних регламентів, стандартів, норм і правил, станом засобів вимірювань, а також інших вимог, пов'язаних з якістю продукції;

10) встановлює сезонні обмеження на рух великогазових та/або великогабаритних транспортних засобів за певними маршрутами чи на окремих ділянках автомобільних доріг за такими маршрутами.

5. Укртрансінспекція України з метою організації своєї діяльності:

1) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до її компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів Міністерства та в установленому порядку подає їх Віце-прем'єр-міністру України — Міністру інфраструктури України;

2) за дорученням Віце-прем'єр-міністра України — Міністра інфраструктури України:

вносить пропозиції щодо розробки державної політики и впроваджує її у сфері міжнародного співробітництва з питань безпеки на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті та ведення дорожнього господарства;

бере в установленому порядку участь у діяльності міжнародних організацій та забезпечує виконання зобов'язань, що випливають із членства в таких організаціях;

бере участь у розробці міжнародних договорів;

3) здійснює в установленому порядку добір кадрів в апарат Укртрансінспекції України та на керівні посади в її територіальних органах, формує в установленому порядку кадровий резерв на відповідні посади, організовує роботу з підготовки, підготовки та підвищення кваліфікації державних службовців та працівників апарату Укртрансінспекції України та її територіальних органів;

4) забезпечує в межах повноважень здійснення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх здійсненням в апараті Укртрансінспекції України, її територіальних органах;

5) організовує планово-фінансову роботу в апараті Укртрансінспекції України, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку;

6) організовує розгляд звернень громадян з питань, пов'язаних з діяльністю Укртрансінспекції України;

7) забезпечує у межах повноважень реалізацію державної політики стосовно державної таємниці, контроль за її збереженням в апараті Укртрансінспекції України;

8) забезпечує у межах своїх повноважень виконання завдань мобілізаційної підготовки та мобілізаційної готовності держави;

9) організовує ведення діловодства та архіву в апараті Укртрансінспекції України відповідно до встановлених правил.

6. Укртрансінспекція України для виконання покладених на неї завдань має право в установленому порядку:

1) залучати спеціалістів центральних і місцевих органів виконавчої влади, вчених, представників інститутів громадянського суспільства (за згодою) для розгляду питань, що належать до компетенції Укртрансінспекції України;

2) одержувати безоплатно від міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування інформацію, документи і матеріали, зокрема від органів статистики — статистичні дані, необхідні для виконання покладених завдань;

3) користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів, державними, в тому числі урядовими, системами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами;

4) скликати наради з питань, що належать до її компетенції;

5) у випадках, передбачених законом, складати протоколи про адміністративні правопорушення, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення.

7. Укртрансінспекція України реалізовує свої повноваження безпосередньо та через свої територіальні органи —управління в Автономній Республіці Крим, обласні, Київське та Севастопольське міські, районні управління.

8. Укртрансінспекція України у процесі виконання покладених на неї завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими органами виконавчої влади, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, а також всеукраїнськими об'єднаннями профспілок і всеукраїнськими об'єднаннями роботодавців.

9. Укртрансінспекція України у межах своїх повноважень, на основі і на виконання Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України, наказів Міністерства, інших актів законодавства, а також доручень Президента України та Віце-прем'єр-міністра України — Міністра інфраструктури України видає накази організаційно-розпорядчого характеру, які підписує Голова Укртрансінспекції України.

10. Укртрансінспекцію України очолює Голова, який призначається на посаду за поданням Прем'єр-міністра України, внесеним на підставі пропозицій Віце-прем'єр-міністра України — Міністра інфраструктури України, та звільняється з посади Президентом України.

Голова Укртрансінспекції України:

1) очолює Укртрансінспекцію України, здійснює керівництво її діяльністю, представляє Укртрансінспекцію України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами та організаціями;

2) вносить на розгляд Віце-прем'єр-міністра України —Міністра інфраструктури України пропозиції щодо формування державної політики з питань безпеки на автомобільному транспорті, міському електричному, залізничному транспорті та ведення дорожнього господарства і розроблені Укртрансінспекцією України проекти законів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, Міністерства з питань, що належать до сфери діяльності Укртрансінспекції України;

3) забезпечує виконання Укртрансінспекції України та її територіальними органами Конституції та законів України, актів та доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України, наказів Міністерства з питань, що належать до сфери діяльності Укртрансінспекції України, та доручень Віце-прем'єр-міністра України — Міністра інфраструктури України;

4) затверджує за погодженням з Віце-прем'єр-міністром України — Міністром інфраструктури України схвалені на засіданні колегії річний план роботи Укртрансінспекції України, заходи щодо реалізації основних напрямів та пріоритетних цілей її діяльності відповідно до визначених завдань;

5) звітує перед Віце-прем'єр-міністром України — Міністром інфраструктури України про виконання Укртрансінспекцією України річного плану роботи та покладених на неї завдань, про усунення порушень і недоліків, виявлених під час проведення перевірок діяльності Укртрансінспекції України, її територіальних органів, а також про притягнення до відповідальності посадових осіб, винних у допущених порушеннях;

6) вносить пропозиції Віце-прем'єр-міністру України —Міністру інфраструктури України щодо кандидатур на посади своїх заступників;

7) затверджує за погодженням із Віце-прем'єр-міністром України — Міністром інфраструктури України структуру апарату Укртрансінспекції України, затверджує положення про структурні підрозділи апарату Укртрансінспекції України;

8) вносить Віце-прем'єр-міністру України — Міністру інфраструктури України пропозиції щодо утворення в межах граничної чисельності державних службовців та працівників Укртрансінспекції України і коштів, передбачених на її утримання, а також щодо ліквідації, реорганізації Кабінетом Міністрів України територіальних органів Укртрансінспекції України, які є юридичними особами публічного права;

9) утворює в межах граничної чисельності державних службовців та працівників Укртрансінспекції України і коштів, передбачених на її утримання, ліквідовує, реорганізовує за погодженням з Кабінетом Міністрів України та Віце-прем'єр-міністром України — Міністром інфраструктури України територіальні органи Укртрансінспекції України як структурні підрозділи її апарату;

10) призначає на посади за погодженням із Віце-прем'єр-міністром України — Міністром інфраструктури України та головами відповідних місцевих державних адміністрацій, звільняє з посад керівників територіальних органів Укртрансінспекції України;

11) затверджує розподіл обов'язків між своїми заступниками;

12) забезпечує взаємодію Укртрансінспекції України зі структурним підрозділом Міністерства, відповідальним за взаємодію з Укртрансінспекцією України;

13) забезпечує дотримання встановленого Віце-прем'єр-міністром України — Міністром інфраструктури України порядку обміну інформацією між Міністерством та Укртрансінспекцією України і вчасність її подання;

14) проводить особистий прийом громадян;

15) скликає та проводить наради з питань, що належать до компетенції Укртрансінспекції України;

16) здійснює інші повноваження відповідно до законів України та актів Президента України.

11. Голова Укртрансінспекції України має двох заступників, у тому числі одного першого, які призначаються на посади за поданням Прем'єр-міністра України, внесеним на підставі пропозицій Голови Укртрансінспекції України, погоджених із Віце-прем'єр-міністром України — Міністром інфраструктури України, та звільняються з посад Президентом України.

12. Для погодженого вирішення питань, що належать до компетенції Укртрансінспекції України, обговорення найважливіших напрямів її діяльності в Укртрансінспекції України утворюється колегія у складі Голови Укртрансінспекції України (голова колегії), першого заступника та заступника Голови Укртрансінспекції України за посадою, визначених посадових осіб Міністерства. У разі потреби до складу колегії Укртрансінспекції України можуть входити керівники структурних підрозділів Укртрансінспекції України, а також у встановленому порядку інші особи.

Рішення колегії можуть бути реалізовані шляхом видання відповідного наказу Укртрансінспекції України.

Для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій з основних питань діяльності в Укртрансінспекції України можуть утворюватися постійні або тимчасові консультативні, порадачі органи.

Рішення про утворення чи ліквідацію колегії, постійних або тимчасових консультативних, порадачих органів, їх кількісний та персональний склад, положення про них затверджує Голова Укртрансінспекції України.

13. Граничну чисельність державних службовців та працівників Укртрансінспекції України затверджує Кабінет Міністрів України.

Структуру апарату Укртрансінспекції України затверджує її Голова за погодженням із Віце-прем'єр-міністром України —Міністром інфраструктури України.

Штатний розпис, кошторис Укртрансінспекції України затверджує Голова Укртрансінспекції України за погодженням із Міністерством фінансів України.

Укртрансінспекція України є юридичною особою публічного права, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, власні бланки, рахунки в органах Державної казначейської служби України.

Глава Адміністрації Президента України С. ЛЬОВЮЧКИН

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Положення про Міністерство культури України

- Затвердити Положення про Міністерство культури України (додається).
- Визнати таким, що втратив чинність, Указ Президента України від 2 грудня 2005 року № 1688 «Про Положення про Міністерство культури і туризму України».
- Кабінету Міністрів України привести у двомісячний строк свої рішення у відповідність із цим Указом.
- Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
6 квітня 2011 року
№ 388/2011

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 6 квітня 2011 року № 388/2011

ПОЛОЖЕННЯ

про Міністерство культури України

1. Міністерство культури України (Мінікультури України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.

Мінікультури України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади щодо формування державної політики у сфері кінематографії, формування та забезпечення реалізації державної політики у сферах культури та мистецтв, охорони культурної спадщини, вивезення, ввезення і повернення культурних цінностей, державної мовної політики, а також спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері міжнаціональних відносин, релігії та захисту прав національних меншин України.

2. Мінікультури України у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України, а також дорученнями Президента України.

3. Основними завданнями Мінікультури України є:

формування та забезпечення реалізації державної політики у сферах культури, мистецтв, охорони культурної спадщини, вивезення, ввезення і повернення культурних цінностей, державної мовної політики, міжнаціональних відносин, релігії та захисту прав національних меншин України;

формування державної політики у сфері кінематографії;

участь у формуванні та реалізація державної політики в галузі спеціальної освіти у сфері культури і мистецтв.

4. Мінікультури України відповідно до покладених на нього завдань:

1) визначає пріоритетні напрями розвитку у сферах кінематографії, культури та мистецтв, охорони культурної спадщини, вивезення, ввезення і повернення культурних цінностей, державної мовної політики, міжнаціональних відносин, релігії та захисту прав національних меншин України і забезпечує нормативно-правове регулювання у цих сферах;

2) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до компетенції Мінікультури України, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України та в установленому порядку вносить їх на розгляд Президентові України, Кабінету Міністрів України;

3) бере відповідно до законодавства участь у підготовці проектів міжнародних договорів України, готує пропозиції щодо укладення і денонсації таких договорів, укладає міжнародні договори, забезпечує виконання зобов'язань України за міжнародними договорами з питань, що належать до компетенції Мінікультури України;

4) розробляє і здійснює заходи щодо створення умов для відродження та розвитку культури української нації, культурної самобутності корінного народу і національних меншин України, всіх видів мистецтв, аматорської творчості, осередків традиційної культури, народних художніх промислів та нематеріальної культурної спадщини;

5) здійснює заходи щодо підтримки видань аудіовізуальної, відеопродукції з творами національного мистецтва;

6) вживає заходів щодо соціального захисту професійних творчих працівників і працівників культури;

7) забезпечує роботу щодо проведення гастрольної діяльності вітчизняних виконавців, формує Єдиний банк даних гастрольних заходів, що проводяться в Україні;

8) сприяє діяльності творчих спілок, молодіжних, дитячих та інших громадських організацій, що функціонують у сферах культури, мистецтв;

9) організовує в межах своїх повноважень провадження виставкової діяльності, проведення міжнародних, всеукраїнських, регіональних мистецьких фестивалів і конкурсів, оглядів, мистецьких аукціонів, виставок, виставок-продажів та інших заходів з питань, що належать до його компетенції;

10) організовує конкурси на кращі ескізи проекти пам'ятників і монументів державного значення, забезпечує їх проектування;

11) вживає заходів щодо захисту об'єктів права інтелектуальної власності, реалізації авторських і суміжних прав з питань, що належать до компетенції Мінікультури України;

12) формує, встановлює та затверджує в установленому порядку за участю та погодженням з іншими сторонами соціального діалогу державні соціальні нормативи у сфері обслуговування закладами культури, здійснює відповідно до законодавства моніторинг застосування, фінансового забезпечення та контроль за додержанням зазначених нормативів;

13) порушує в установленому порядку клопотання про надання закладам (установам) культури статусу національного, надає статус академічного професійним творчим колективам;

14) організовує відповідно до законодавства і бере участь у проведенні конгресів, форумів, конференцій, семінарів, нарад, організовує підготовку, публікацію, розповсюдження і тиражування нотного-мистецької літератури, творів літератури та мистецтва, а також каталогів образотворчого мистецтва, методичної, мистецтвознавчої і культурологічної літератури;

15) здійснює державне замовлення на закупівлю творів образотворчого, народного, музичного та драматичного мистецтва, створення нових вистав, концертних та церковних програм;

16) вносить у встановленому порядку пропозиції стосовно відзначення державними нагородами, присвоєння почесних звань, а також здійснює нагородження відомчими заохочувальними відзнаками;

17) організовує роботу щодо надання грантів Президента України молодим діячам культури і мистецтв для створення і реалізації творчих проектів, щодо присудження премій та галузевих відзнак за видатні досягнення у галузі культури, ініціює заснування нових грантів для втілення творчих проектів;

18) забезпечує нормативне врегулювання ведення квиткового господарства у сферах, що належать до компетенції Мінікультури України;

19) сприяє централізованому комплектуванню і використанню бібліотечних фондів, здійснює координацію робіт щодо об'єднання бібліотек в єдину бібліотечно-інформаційну систему;

20) здійснює відповідно до законодавства координацію діяльності бібліотек, а також контрольне діяльність бібліотек, що перебувають у державній та комунальній власності, збереження ними бібліотечного фонду України;

21) організовує підготовку та перепідготовку бібліотечних кадрів, підвищення їх кваліфікації;

22) проводить атестацію бібліотечних кадрів та визначає порядок її проведення;

23) погоджує рішення органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо реорганізації та ліквідації бібліотек, що є в державній та комунальній власності;

24) встановлює порядок створення страхових копій документів та колекцій, які внесені та/або підлягають внесенню до Державного реєстру національного культурного надбання;

25) погоджує рішення органів виконавчої влади щодо передачі іншим бібліотекам документів, внесених до Державного реєстру національного культурного надбання України, якщо бібліотека не забезпечує необхідні умови для їх зберігання та використання;

26) визначає порядок передачі маловживаних, але цінних у науковому та художньому сенсі документів у бібліотеки-депозитарії, порядок вилучення з бібліотечних фондів документів, у тому числі ветхих та тих, що втратили актуальність, наукову та виробничу цінність або мають дефект, дублетних;

27) затверджує правила обліку, зберігання і використання документів, що знаходяться у бібліотечних фондах, типові правила користування бібліотекою;

28) формує вимоги щодо державного статистичного обліку театрів стосовно їх діяльності;

29) здійснює координацію діяльності театрів;

30) організовує навчання та фахову перепідготовку артистичного і художнього персоналу театрів;

31) здійснює контроль за діяльністю театрів, заснованих на державній та комунальній формах власності;

32) визначає порядок обліку театрів, створених у складі підприємств, установ, організацій, навчальних закладів; погоджує зміну жанрового спрямування, мовного статусу театру тощо;

33) вносить Кабінету Міністрів України пропозиції щодо переліку професійних творчих працівників театрів і переліку посад (спеціальностей) працівників інших специфічних театральних професій;

34) здійснює в межах своїх повноважень заходи щодо виявлення, обстеження, обліку і охорони осередків народних художніх промислів та заповідних територій народних художніх промислів;

35) подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо затвердження Переліку видів виробництв і груп виробів народних художніх промислів;

36) встановлює порядок обліку, зберігання та використання типових зразків виробів народних художніх промислів та унікальних виробів народних художніх промислів;

37) визначає та затверджує за поданням місцевих органів виконавчої влади та за погодженням із Національною академією наук України і відповідними творчими спілками осередки народних художніх промислів;

38) розробляє та подає Кабінету Міністрів України положення про Державну художньо-експертну раду з народних художніх промислів, здійснює організаційно-технічне забезпечення її діяльності;

39) складає перелік нематеріальної культурної спадщини;

40) сприяє збереженню та розвитку культурної інфраструктури села, культурно-дозвільної діяльності в сільській місцевості, традиційної культури регіонів;

41) здійснює формування державної частини Музейного фонду України, контроль за станом обліку, зберіганням, охороною, реставрацією, використанням та переміщенням музейних предметів Музейного фонду України, сприяє формуванню сучасної інфраструктури музейної справи, розвитку музейної мережі, забезпечує поповнення експозицій музеїв;

42) формує та веде Державний реєстр національного культурного надбання;

43) визначає:

порядок обліку музеїв, створених у складі підприємств, установ, організацій, навчальних закладів;

порядок віднесення музейних предметів Музейного фонду України до Державного реєстру національного культурного надбання та умов їх зберігання;

разом із Міністерством фінансів України порядок установлення оціночної та страхової вартості музейних предметів, музейних колекцій, музейних зібрань Музейного фонду України та предметів музейного значення, що підлягають внесенню до Музейного фонду України, які тимчасово вивозяться за межі України для експонування, реставрації або проведення наукової експертизи;

порядок консервації і реставрації музейних предметів Музейного фонду України; вимоги до умов зберігання та обліку музейних предметів, музейних колекцій;

порядок проведення атестації працівників музеїв;

44) затверджує:

форми облікових документів на музейні предмети та предмети музейного значення;

положення про атестаційну комісію з проведення атестації реставраторів та її персональний склад;

45) приймає рішення про обмін музейних предметів, музейних колекцій, музейних зібрань, що належать до державної частини Музейного фонду України;

46) вирішує питання щодо вилучення музейних предметів, що належать до державної частини Музейного фонду України, з фондово-облікової документації у разі їх втрати або руйнування;

47) формує вимоги щодо державного статистичного обліку музеїв, створених на території України;

48) здійснює координацію робіт зі створення єдиної інформаційної системи музеїв;

49) здійснює контроль за діяльністю музеїв, заснованих на державній та комунальній формах власності;

50) порушує перед власником музейних предметів та музейних колекцій питання щодо поліпшення умов зберігання;

51) сприяє у разі потреби передачі музейних предметів, музейних колекцій та предметів музейного значення, що належать до державної частини Музейного фонду України, на тимчасове зберігання до державних музеїв;

ДОКУМЕНТИ

52) визначає порядок встановлення та утримання охоронних дощок, знаків, інших інформаційних написів, позначок на нерухомих пам'ятках або у межах території таких пам'яток та їх зразки;

53) видає у межах своєї компетенції розпорядження та приписи щодо охорони пам'яток національного значення, припинення робіт на таких пам'ятках у межах території, на якій вони розташовані, та в зонах їх охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць, якщо зазначені роботи виконуються з недотриманням чи за відсутності затверджених або погоджених із відповідними органами охорони культурної спадщини програм та проектів, дозволів;

54) визначає необхідність проведення охоронних заходів щодо збереження пам'яток національного значення та території, на якій вони розташовані, у разі виникнення загрози руйнування або пошкодження внаслідок дії природних факторів або виконання будь-яких робіт;

55) приймає рішення про заборону будь-якої діяльності юридичних або фізичних осіб, яка створює загрозу знищення, руйнування або пошкодження нерухомої пам'ятки або провадиться з порушенням законодавства у сфері охорони культурної спадщини;

56) здійснює нагляд за виконанням робіт із дослідження, консервації, реабілітації, реставрації, ремонту, пристосування, музеєфікації та інших робіт на нерухомих пам'ятках, у зонах охорони об'єктів археологічної спадщини, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць;

57) здійснює координацію та контроль за паспортизацією нерухомих об'єктів культурної спадщини;

58) веде, забезпечує публікацію Державного реєстру нерухомих пам'яток України, заносить об'єкти культурної спадщини місцевого значення, вносить зміни щодо пам'яток місцевого значення до нього, подає Кабінету Міністрів України пропозиції про занесення об'єктів культурної спадщини національного значення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України та про внесення змін до нього щодо пам'яток національного значення;

59) вносить Кабінету Міністрів України пропозиції про затвердження Списку історичних населених місць України та про внесення змін до нього;

60) оголошує топографічно визначені території чи водні або підводні об'єкти охоронюваними археологічними територіями;

61) забезпечує визначення та затверджує межі території, на якій розташовані пам'ятки національного значення, зон їх охорони, охоронюваних археологічних територій, історичних ареалів населених місць, встановлює режим їх збереження і використання;

62) видає власникам нерухомих об'єктів культурної спадщини або уповноваженим ними органам свідоцтва про реєстрацію таких об'єктів як пам'яток;

63) готує пропозиції щодо переміщення (перенесення) пам'яток національного значення;

64) видає дозволи на: переміщення (перенесення в інше місце) пам'яток місцевого значення; проведення робіт на пам'ятках національного значення у межах території, на якій вони розташовані, та в зонах їх охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць;

проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних робіт у межах території, на якій розташовані пам'ятки, та в зонах їх охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць, а також дослідження решток життєдіяльності людини, що містяться під земною поверхнею, під водою; відновлення земляних робіт, зупинених у зв'язку з виявленням знахідки археологічного або історичного характеру;

тимчасове вивезення пам'яток, що належать до державної частини Музейного фонду України, за межі України для експонування на виставках або реставрації;

65) у межах повноважень погоджує: питання щодо відчуження або передачі пам'яток національного значення їх власниками чи уповноваженими ними органами іншим особам у володіння, користування або управління;

охоронні договори на пам'ятки національного значення; науково-проектну документацію на виконання робіт із консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту та пристосування пам'яток національного значення;

програми та проекти містобудівних, архітектурних та ландшафтних перетворень, будівельних, меліоративних, шляхових, земляних робіт у межах території, на якій розташовані пам'ятки національного значення, та в зонах їх охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць, а також програми та проекти, в результаті реалізації яких може змінитися стан об'єктів культурної спадщини;

розміщення реклами на пам'ятках національного значення та в зонах їх охорони, в історичних ареалах населених місць;

проекти відведення земельних ділянок, питання щодо зміни власника земельної ділянки (землекористувача) у межах території, на якій розташовані пам'ятки, та в їх охоронних зонах, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць;

порядок подальшого використання музейних зібрань у разі ліквідації музеїв, що засновані на державній або комунальній формі власності; рішення про вилучення приміщення музею, що є пам'яткою культурної спадщини;

66) бере участь у межах своєї компетенції у здійсненні державного контролю за використанням земель історико-культурного призначення;

67) забезпечує проведення експертизи з питань консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту та пристосування нерухомих пам'яток;

68) організовує проведення науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт, спрямованих на збереження нерухомих пам'яток, традиційного характеру середовища та історичних ареалів населених місць;

69) розробляє разом з Українським національним комітетом Міжнародної ради з питань пам'яток та визначних місць (ІКОМОС) пропозиції щодо занесення пам'яток до Списку всесвітньої спадщини;

70) затверджує: методику, державні норми і правила дослідження об'єктів культурної спадщини та інших питань охорони культурної спадщини; порядок обліку об'єктів культурної спадщини;

положення про історико-культурні заповідники, віднесені до сфери управління Мінікультури України, історико-культурні заповідні території; плани організації території історико-культурних заповідників, віднесених до сфери управління Мінікультури України, а також плани організації території історико-культурних заповідних територій;

типове положення про консультативні ради для погодженого вирішення питань щодо охорони культурної спадщини на територіях областей, міст Києва та Севастополя, інших населених пунктів;

форми дозволів на проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних робіт на території пам'ятки, охоронюваної археологічної території, у зонах охорони, в історичних ареалах населених місць, а також досліджень залишків життєдіяльності людини, що містяться під земною поверхнею, під водою;

порядок передачі на постійне зберігання до профільних державних сховищ предметів і колекцій, знайдених під час проведення археологічних розвідок, розкопок, польової документації та звіту про проведені розвідки, розкопки;

порядок оформлення звіту про роботи, виконані відповідно до дозволу на проведення археологічних вишукувань, розкопок, інших земляних робіт на території пам'ятки, охоронюваної археологічної території, у зонах охорони, в історичних ареалах населених місць;

зразок облікової картки та паспорта об'єкта культурної спадщини; форму акта технічного стану пам'ятки; форму свідоцтва (адміністративні дані) про пам'ятки і об'єкти культурної спадщини та інструкцію щодо її заповнення;

порядок розробки плану організації території історико-культурного заповідника та історико-культурної заповідної території;

порядок визначення та затвердження меж і режимів використання зон охорони пам'яток та внесення змін до них;

71) затверджує склад науково-методичної ради з питань охорони культурної спадщини і положення про неї;

72) здійснює відповідно до законодавства контроль за вивезенням, ввезенням та поверненням культурних цінностей;

73) вживає заходів до повернення власникам їх незаконно вивезених (ввезених) культурних цінностей відповідно до законодавства України;

74) розробляє та здійснює заходи, спрямовані на забезпечення виконання міжнародних угод з питань культурних цінностей, переміщених із території України під час та внаслідок Другої світової війни та запобігання їхньому незаконному переміщенню, сприяючи їх поверненню державам, яким вони належать;

75) разом із відповідними організаціями України та інших держав розробляє та реалізує програми і плани скоординованих дій щодо виявлення, обліку та повернення в Україну культурних цінностей;

76) забезпечує проведення державної експертизи культурних цінностей, заявлених до вивезення (тимчасового вивезення) та при поверненні після тимчасового вивезення;

77) розглядає клопотання власників культурних цінностей або уповноважених осіб про вивезення культурних цінностей та приймає рішення щодо можливого вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей;

78) видає свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей;

79) складає переліки культурних цінностей, що вивозяться (тимчасово вивозяться), і встановлює порядок тимчасового вивезення; веде бази даних на переміщені культурні цінності;

80) забезпечує надання в установленому порядку Державній митній службі України інформації щодо ввезення, вивезення та повернення культурних цінностей;

81) налагоджує у межах повноважень контакти з українською діаспорою з метою пошуку культурних цінностей, створення умов для повернення їх в Україну;

82) організовує в межах повноважень роботу, пов'язану з виявленням та обліком на території України культурних цінностей інших держав, сприяє вирішенню питань про їх повернення відповідно до Конституції та законодавства України;

83) оприлюднює інформацію в Україні та за її межами про факти втрати або крадіжки культурних цінностей;

84) затверджує: зразки паспортів на смичкові музичні інструменти і смички та перелік державних установ, яким надається право проведення державної експертизи смичкових музичних інструментів і смичків;

порядок оформлення права на вивезення, тимчасове вивезення культурних цінностей та контролю за їх переміщенням через державний кордон України;

перелік державних установ, закладів культури, інших організацій, яким надається право проведення державної експертизи культурних цінностей;

перелік товарів із зазначенням їх кодів згідно з УКТЗЕД, на які Мінікультури України видається свідоцтво на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей з території України;

85) готує пропозиції на розгляд Міжвідомчої ради з питань вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей щодо безоплатної передачі вилучених митними або правоохоронними органами чи конфіскованих за рішенням суду та обернених відповідно до закону в дохід держави культурних цінностей для постійного зберігання в державну частину музейного, бібліотечного та архівного фондів або релігійним організаціям;

86) здійснює заходи, спрямовані на популяризацію культурних надбань Українського народу за межами України і світової культури в Україні (у тому числі проведення Днів, Тижнів, Років культури);

87) залучає представників української діаспори до участі в культурно-мистецьких проєктах та інших видах культурної діяльності; підтримує міжнародний культурний обмін та сприяє співробітництву державних установ, громадських організацій та приватного сектору у сфері міжнародного культурно-мистецького співробітництва;

88) сприяє зміцненню взаєморозуміння і терпимості між релігійними організаціями різних віросповідань;

89) сприяє участі релігійних організацій у міжнародних релігійних рухах, форумах, ділових контактах із міжнародними релігійними центрами і зарубіжними релігійними організаціями, здійснює контакти і координаційні зв'язки з відповідними органами інших держав із цих питань;

90) здійснює офіційне погодження можливості зайняття проповідницькою чи іншою канонічною діяльністю, виконання релігійних обрядів священнослужителями, релігійними проповідниками, наставниками, іншими представниками зарубіжних релігійних організацій, які є іноземними громадянами і тимчасово перебувають в Україні;

91) здійснює в установленому порядку реєстрацію статутів (положень) релігійних організацій, а також змін і доповнень до них;

92) забезпечує релігійезнавчу експертизу за участю представників релігійних організацій та відповідних спеціалістів;

93) вживає заходів щодо всебічного розвитку і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України;

94) забезпечує дотримання мовних прав українців;

95) забезпечує реалізацію прав осіб, які належать до національних меншин України;

96) сприяє збереженню і розвитку етнічної самобутності національних меншин України, задоволенню їх культурних, мовних та інформаційних потреб;

97) розробляє заходи щодо збереження і розвитку культурного та мовного розвитку національних меншин України;

98) здійснює заходи щодо формування толерантності в українському суспільстві та запобігання розпалюванню міжетнічної ворожнечі, а також проявам дискримінації, нетерпимого ставлення до осіб за ознаками раси, етнічного походження, мовними ознаками;

99) здійснює заходи з реалізації положень Європейської хартії регіональних мов або мов меншин у сфері культурної діяльності та засобів її здійснення;

100) сприяє діяльності громадських організацій, які створені національними меншинами України, щодо організації і проведення культурно-мистецьких та мовно-просвітницьких заходів, надання консультативної допомоги в організації їх діяльності, розвитку етнокультурних зв'язків громадських організацій національних меншин України з відповідними громадськими організаціями за межами України;

101) забезпечує захист гарантованих Конституцією та законами України прав національних меншин, у тому числі проведення міжнародних, всеукраїнських, регіональних заходів з питань міжнаціональних відносин;

102) сприяє розширенню міжнародного співробітництва з державами, що мають в Україні етнічно споріднені спільноти;

103) створює спеціалізовані організаційні структури для науково-методичного та матеріально-технічного забезпечення театрів та музеїв;

104) визначає перспективи і напрями розвитку, зміст спеціальної освіти у сфері культури і мистецтва;

105) сприяє науковим дослідженням з питань, віднесених до компетенції Мінікультури України;

106) здійснює організаційно-методологічне забезпечення у сферах, що належать до компетенції Мінікультури України;

107) організовує розгляд звернень громадян з питань, пов'язаних із діяльністю Мінікультури України, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, а також стосовно актів, які ним видаються;

108) утворює, ліквідовує, реорганізовує підприємства, установи та організації, затверджує їх положення (статуту), в установленому порядку призначає на посади та звільняє з посад їх керівників, формує кадровий резерв на посади керівників підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Мінікультури України;

109) виконує у межах повноважень інші функції з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління;

110) здійснює інші повноваження, визначені законами України та пов'язані з виконанням покладених на нього Президентом України завдань.

5. Мінікультури України з метою організації своєї діяльності:

1) забезпечує у межах повноважень здійснення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх здійсненням в апараті Мінікультури України, підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління;

2) здійснює добір кадрів до апарату Міністерства, формує кадровий резерв на відповідні посади, організовує роботу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників апарату Мінікультури України, а також у сферах, що належать до компетенції Мінікультури України;

3) контролює діяльність підприємств, установ, організацій, що належать до сфери його управління;

4) засновує в установленому порядку засоби масової інформації з метою висвітлення питань, що віднесені до його компетенції;

5) здійснює в установленому порядку інформаційну, рекламну та видавничу діяльність з питань, що належать до його повноважень;

6) організовує планово-фінансову роботу в апараті Мінікультури України, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку;

7) забезпечує ефективне, результативне і цілкове використання бюджетних коштів;

8) забезпечує у межах повноважень реалізацію державної політики стосовно державної таємниці, захист інформації з обмеженим доступом, контроль за їх збереженням в апараті Мінікультури України;

9) організовує в апараті Мінікультури України роботу з комплектування, зберігання, обліку та використання архівних документів.

6. Мінікультури України для виконання покладених на нього завдань має право в установленому порядку:

1) залучати спеціалістів центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), вчених, представників інститутів громадянського суспільства (за згодою) для розгляду питань, що належать до компетенції Мінікультури України;

2) одержувати в установленому законодавством порядку безоплатно від міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого

самоврядування інформацію, документи і матеріали, зокрема від органів статистики — статистичні дані, необхідні для виконання покладених завдань;

3) скликати наради, створювати комісії та робочі групи;

4) користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів, державними, в тому числі урядовими, системами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами.

7. Мінікультури України у процесі виконання покладених на нього завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими органами виконавчої влади, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, а також з органами місцевого самоврядування, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, профспілками та організаціями роботодавців, підприємствами, установами, організаціями.

8. Мінікультури України у межах повноважень, на основі та на виконання Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України видає накази, організовує і контролює їх виконання.

Нормативно-правові акти Мінікультури України підлягають державній реєстрації в установленому законодавством порядку.

Рішення Мінікультури України, прийняті в межах його повноважень, обов'язкові до виконання центральними органами виконавчої влади, їх територіальними органами та місцевими державними адміністраціями, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями всіх форм власності і громадянами.

9. Мінікультури України очолює Міністр, який призначається на посаду за поданням Прем'єр-міністра України і звільняється з посади Президентом України.

Міністр має першого заступника та заступника Міністра — керівника апарату, які призначаються на посади за поданням Прем'єр-міністра України і звільняються з посади Президентом України.

У разі необхідності для забезпечення здійснення Мінікультури України окремих завдань за рішенням Президента України у Міністерстві вводиться посада заступника Міністра.

10. Міністр:

1) очолює Міністерство, здійснює керівництво його діяльністю;

2) спрямовує і координує здійснення іншими центральними органами виконавчої влади заходів з питань, що належать до компетенції Мінікультури України;

3) спрямовує та координує діяльність Державного агентства України з питань кіно (далі — Агентство), у тому числі:

формує державну політику у відповідній сфері та контролює її реалізацію Агентством;

погоджує та подає на розгляд Кабінету Міністрів України розроблені Агентством проекти законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України;

визначає пріоритетні напрями роботи Агентства та шляхи виконання покладених на нього завдань, затверджує плани його роботи;

порушує перед Кабінетом Міністрів України питання щодо скасування актів Агентства повністю чи в окремій частині;

приймає рішення щодо проведення перевірки діяльності Агентства;

заслуховує звіти про виконання покладених на Агентство завдань та планів його роботи;

вносить пропозиції Прем'єр-міністрам України щодо кандидатури на посаду керівника Агентства і за пропозицією його керівника — щодо кандидатур на посади його заступників;

погоджує структуру апарату Агентства;

визначає структурний підрозділ апарату Міністерства, що відповідає за взаємодію з Агентством;

визначає посадові особи Міністерства, які включаються до складу колегії Агентства;

визначає порядок обміну інформацією між Міністерством та Агентством, періодичність її подання;

порушує перед Президентом України питання щодо притягнення до дисциплінарної відповідальності керівника Агентства та його заступників;

ініціює питання щодо притягнення до дисциплінарної відповідальності керівників структурних підрозділів апарату Агентства та їх заступників, а також керівників підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління Агентства;

ініціює питання щодо проведення службового розслідування стосовно керівника Агентства, його заступників, інших державних службовців і працівників апарату Агентства, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління;

видає обов'язкові до виконання Агентством накази та доручення з питань спрямування та координації його діяльності;

вирішує інші питання, пов'язані зі спрямуванням і координацією діяльності Агентства;

4) визначає стратегічні напрями роботи Мінікультури України та шляхи виконання покладених на нього завдань, затверджує плани роботи Мінікультури України, звіти про їх виконання;

5) організовує та контролює виконання Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України в апараті Міністерства, а також на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери управління Мінікультури України;

6) бере участь у розгляді питань на засіданнях Кабінету Міністрів України та вносить пропозиції щодо порядку денного таких засідань;

7) подає на розгляд Кабінету Міністрів України проекти законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, розробником яких є Мінікультури України;

8) представляє в установленому порядку проекти законів України, розробником яких є Мінікультури України та Агентство, і доповідає з інших питань, що належать до компетенції Мінікультури України, під час їх розгляду на пленарних засіданнях Верховної Ради України;

9) веде переговори і підписує міжнародні договори України у межах наданих йому повноважень;

10) представляє Мінікультури України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами і організаціями в Україні та за її межами;

11) затверджує положення про самостійні структурні підрозділи апарату Мінікультури України, призначає на посади та звільняє з посад їх керівників та заступників керівників, працівників патронатної служби Міністра, в установленому порядку присвоює їм ранги державних службовців;

12) вирішує в установленому порядку питання щодо заохочення та притягнення до дисциплінарної відповідальності керівників та заступників керівників самостійних структурних підрозділів апарату Мінікультури України, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління;

13) вносить подання щодо представлення в установленому порядку державних службовців, інших працівників апарату Міністерства, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, до відзначення державними нагородами України;

14) скликає та проводить наради з питань, що належать до його компетенції;

15) приймає рішення щодо розподілу бюджетних коштів, головним розпорядником яких є Мінікультури України;

16) підписує накази Мінікультури України;

17) розподіляє обов'язки між своїми заступниками;

18) організовує роботу колегії Мінікультури України і головує на її засіданнях;

19) дає обов'язкові до виконання працівниками апарату Міністерства доручення;

20) здійснює інші передбачені законом повноваження.

11. Для погодженого вирішення питань, що належать до компетенції Мінікультури України, обговорення найважливіших напрямів його діяльності у Мінікультури України утворюється колегія у складі Міністра (голова колегії), першого заступника та заступників Міністра за посадою. У разі потреби до складу колегії Міністерства можуть включатися керівники структурних підрозділів апарату Мінікультури України, а також у встановленому порядку інші особи.

Рішення колегії можуть бути реалізовані шляхом видання відповідного наказу Мінікультури України.

Для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій з основних питань діяльності у Мінікультури України можуть утворюватися інші постійні або тимчасові консультативні, дорадчі та допоміжні органи.

Рішення про утворення чи ліквідацію колегії, інших постійних або тимчасових консультативних, дорадчих та допоміжних органів, їх кількісний та персональний склад, положення про них затверджуються Міністром.

</

НЕМАЄ ДРУГОГО
Дніпра

ЕКОЛОГІЧНА АКЦІЯ «УК»

«Мандри, що дорого коштують»

**Начальник Деснянського
басейнового управління
водних ресурсів
Сергій НАГАЛЮК**

Чернігівська область першою гостинно зустрічає наймогутнішу річку України, котра прямує із сусідніх Росії та Білорусі, беручи початок на Смоленщині. Це спільне багатство трьох держав потребує спільних клопотів. Тож міжнародна співпраця в рамках Єврорегіону «Дніпро», куди входять Чернігівська (Україна), Гомельська (Республіка Білорусь) та Брянська області (Росія), має на меті розв'язання не тільки економічних і культурних, а й, природно, екологічних питань. Про це розмовляємо з начальником Деснянського басейнового управління водних ресурсів Сергієм Нагалюком.

Хвилі кордонів
не визнають

УК Пане Сергію, оскільки на території Республіки Білорусь і Російської Федерації формується 84 відсотки річкових вод басейну Дніпра, до нас вони докочуються, напевне, вже не первозданної чистоти?

— Так і є, адже в сусідів інтенсивно працюють і промисловість, і сільське господарство. Внаслідок цього на Чернігівщині Славута приносить вже дещо забруднені води. У цій ситуації, до речі, в Україні дуже допомагає Десна, котра вливається в Дніпро і робить його значно чистішим. Щодо поверхневих вод, то ми контролюємо їх стан за допомогою міждержавних експертних груп, котрі здійснюють в рамках Угоди про спільне використання і охорону транскордонних водних об'єктів. Для цього створені і працюють змішані робочі групи Деснянського басейнового управління, лабораторії моніторингу вод і ґрунтів Чернігівської гідрогеолого-меліоративної експедиції, відділу водних ресурсів по Брянській області Московсько-Окського басейнового водного управління і Клинівської гідрохімічної лабораторії ФГВУ «Центррегіонводгосп» Російської Федерації.

УК Така співпраця триває з жовтня 1992 року. Чи доводилося спільно розв'язувати якісь глобальні проблеми?

— Звісно, доводилося. Один з останніх прикладів — минулорічне очікування повені. Прогнозувалося, що вона буде дуже великою. Тому враховуючи це, завдяки міждержавній співпраці з колегами Брянської і Смоленської областей, службою ек-

сплуатації Смоленської АЕС була створена вільна ємкість Десногорського водосховища об'ємом близько 40 млн кубів. Коли ж почався паводок, електростанція поступово поповнювала запаси і різкого підйому на Десні не спостерігалось.

УК Вас не тривожить, з урахуванням гіркого досвіду чорнобильських подій, наявність АЕС на одній з найбільших річок нашого краю?

— Хочу вас запевнити, що вона під пильним контролем. Знаєте, хто обпікся на молоці, той і на воду дме... У нас є акредитована лабораторія моніторингу вод, яка працює за 38 гідрохімічними і двома радіологічними показниками. Ми контролюємо вплив Смоленської атомної ажд до Сосниці. Проби води, взяті на гідрологічних постах, показують, що вміст радіонуклідів стронцію і цезію не вищий за встановлені нормативи.

Таємниця
«блукаючого»
острова

УК А як щодо співпраці з Республікою Білорусь?

— Тут проблеми дещо іншого плану: кілька років тому Дніпро підкинув нам непросту ситуацію, оскільки в районі селища Любеч Ріпкинського району, навпроти якого робив «петлю», вирішив спрямити свій шлях. Поступово, з року в рік розмивав перемичку озер Симполь і Святе, а потім таки прорвався і змінив русло, відрізвавши таким чином 660 гектарів землі, котрі перетворилися на острів. А там людські паї, сінокоси, понад сотня гектарів державного лісу. Тепер туди тільки повітрям чи на човні можна добратися. Крім того, під загрозою змиву опинилося село Кукари.

Спочатку проблему не сприймали як надзвичайну, доки всі не збагнули, що назріває питання переміщення міждержавного кордону: адже середина Дніпра розмежовує українську і білоруську території. Якщо річка повністю перелететься в нове русло, новоутворений острів може стати власністю сусідів.

УК Напевне, ситуацію підігріло й повідомлення в ЗМІ про те, як президент Лукашенко по-господарськи оглядав потенційне «придбання» з катера...

— Скоріш за все він просто цікавився проблемою. Адже річка з таким самим успіхом прагнула розмити ділянку з білоруського боку, але у свій час там не дали цьому процесу ходу, укріпивши берег.

УК Що змушує річку отак мандрувати?

— Спеціалісти називають це явище — меандрувати, тобто змінювати вигини русла. У на-

ДОСЬЄ «УК»

Сергій НАГАЛЮК. Народився 20 жовтня 1955 року в с. Шкроби Старовіжівського району Волинської області. У 1977 році закінчив Український інститут інженерів водного господарства, спеціальність — гідромеліорація. Працював майстром, а згодом — начальником Чернігівського облводгоспу. Нині — начальник Деснянського басейнового управління водних ресурсів. Має звання «Заслужений будівельник України», нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня.

шому випадку майже два десятиріччя фарватер Дніпра не підтримували в належному стані, от вода й почала рухатися в бік України. На сьогодні потрібно укріплювати понад 20 кілометрів берега.

УК Ви констатуєте факт чи вже працюєте над цим?

— Якби позаторік там не розпочалися роботи, ситуація вже була б безнадійною. На сьогодні здійснено невідкладні берегоукріплювальні роботи на ділянці понад 480 метрів та побудовано захисну греблю протяжністю 300 метрів. Це при тому, що вода у Дніпрі і навесні і восени стоїть високо, а коли спадає, дає змогу працювати з берегами лише протягом кількох спекотних літніх місяців. У минулому році роботи було продовжено, отож змогли побудувати греблю через озеро Симполь. Це значно поліпшило ситуацію, хоча до кінця проблеми ще не розв'язано.

Тиха вода
греблі рве

УК У скільки вже обійшлася мандрівка Дніпра і скільки ще належить витратити на залягодження ситуації?

— Вартість виконаних робіт у сукупності становить понад 13 мільйонів гривень. Кріплення другої і третьої черги орієнтовно обійдуться відповідно в 15,5 і 17 мільйонів гривень. Фінанси, як бачите, чималі, при цьому є ще й технічні проблеми. Приміром, область не має своїх гранкар'єрів, доводиться возити гранпродукцію із Житомирщини та Кіровоградщини. Найдешевше було б доставити будівельні матеріали баржами по Дніпру. Спробували — нічого не вийшло, переказати не пустили, адже фарватер річки не чистили вже років з двадцять. Довелося доставляти матеріали для укріплення наземним транспортом. Це затратно, але іншого виходу немає. Ціни на пальне теж підставляють підніжку: в проект закладалася одна вартість, а сьогодні вона інша. І все ж роботи треба продовжувати. Нині ми роз'їдали Дніпро з озерами, але це ненадовго, якщо не продовжимо укріплювати: у нас легкі піщані ґрунти, які піддаються будь-якому паводку. А тут ще й Сож (притока Дніпра) клопотів додає...

УК Ті самі проблеми — в тому ж Ріпкинському районі?

— Атож. Унаслідок розмиву річка з'єдналася з озером Коноплянка і цілорічно туди перетікає, а далі знову повертається у своє ж русло нижче за течією (3,5 км). Наслідком того природного прориву є загроза відчуження понад 135 гектарів українських земель до території Республіки Білорусь, близько 50 гектарів яких — землі державного лісового фонду Ново-Яриловицького лісництва державного підприємства «Добрянське лісове господарство». Оскільки по фарватеру річки Сож, як і по Дніпру, проходить українсько-білоруський кордон, маємо необхідність в аварійно-відновлювальних берегоукріплювальних роботах, які знову ж таки є питанням державного значення.

УК За свідченням екологів, природна зміна русла річки — це наслідок дії течій, що не збігаються з напрямком основного річкового потоку, при цьому поверхневі цівки направляються до увігнутого берега, а донні — до випуклого. Чи є спосіб скоригувати ці процеси, аби не доходило до ситуацій, котрі маємо в Ріпкинському районі?

— Недаремно ж кажуть: глибока вода тихо йде. Треба щороку чистити річки і підтримувати їх в належному стані. Коли є фарватер — менше руйнування берегів. А нині на території області мусимо кріпити кожен п'ятий метр Дніпра і кожен десятий — Десни. У селі Змітнів Сосницького району, приміром, кручі висотою 16 метрів, за останні кілька років 10 хат у річку впали...

Євгенія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

Повернути Дніпро у старе русло справа нелегка і недешева

Перша черга берегоукріплювальних робіт

Фотоз архіву Деснянського БУВР

ДОВІДКА «УК»

Гідрографічна мережа Чернігівщини належить до басейну Дніпра. Згідно з класифікацією річок України, область має 2 великі (Дніпро і Десна), 8 середніх (Сож, Трубіж, Супой, Удай, Судость, Сейм, Снов, Остер) та 1560 малих річок. Загальна довжина р. Дніпро на території Чернігівщини становить 91 км, р. Десна — 505 км. У басейні Десни формується близько 22% поверхневого стоку Дніпра, або 15% стоку всіх річок України.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «АНДРІЙ РУДЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF ANDRIY RUDENKO v. UKRAINE)

Заява № 35041/05

Стислий виклад остаточного рішення від 21 березня 2011 року
30 липня 2003 року заявник звернувся до Шевченківського районного суду м. Києва (далі — районний суд) з позовом до колишньої дружини і тещі, вимагаючи поділу їх спільного майна, трикімнатної квартири.

Відповідачі подали зустрічний позов про припинення права заявника на його частку квартири.

28 травня 2004 року Шевченківський районний суд м. Києва задовольнив зустрічний позов відповідачів та зобов’язав їх сплатити заявнику компенсацію за його частину квартири.

14 вересня 2004 року апеляційний суд м. Києва частково змінив рішення, залишивши резолютивну частину без змін. Він визнав, що спір заявників має вирішуватися на підставі ст. ст. 364 та 365 Цивільного кодексу. Остання стаття регламентує припинення права на частку у спільному майні у разі відсутності згоди відповідного співвласника. При цьому, частина друга цієї статті передбачає, що обов’язковою умовою постановлення рішення суду про припинення права на частку майна є попереднє внесення іншим співвласником вартості цієї частки на депозитний рахунок суду.

Оскаржуючи це рішення до Верховного Суду України, заявник вказував на недотримання судом вимоги частини другої ст. 365 Цивільного кодексу.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за ст. 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на те, що він всупереч закону був позбавлений належного йому майна.

Європейський суд встановив порушення ст. 1 Першого протоколу до Конвенції в зв’язку з відсутністю законодавчих підстав для рішення суду про припинення права на частку заявника у спільному майні, враховуючи недотримання судами обов’язкової умови частини другої ст. 365 Цивільного кодексу щодо попереднього внесення позивачем вартості цієї частки на депозитний рахунок суду.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

- «1. *Оголошує* заяву прийнятною;
2. *Постановляє*, що мало місце порушення ст. 1 Першого протоколу до Конвенції;
3. *Відхиляє* вимогу заявника щодо справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «ЧУБАКОВА ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF CHUBAKOVA v. UKRAINE)

Заява № 17674/05

Стислий виклад остаточного рішення від 18 лютого 2010 року

У січні 1999 року заявниця звернулася до Корабельного районного суду міста Миколаєва (далі — Корабельний суд) з позовом до декількох компаній, правонаступників її колишніх роботодавців, з метою отримати відшкодування за втрату здоров’я при виконанні трудових обов’язків.

Справу заявниці розглядали також апеляційний суд Миколаївської області та апеляційний суд Херсонської області, який в якості суду касаційної інстанції 26 листопада 2007 року виніс остаточне рішення.

Таким чином, тривалість розгляду національними судами справи заявниці становила вісім років та десять місяців.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилася за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на несправедливість та тривалість провадження у її справі; вона також посилалася на статті 2, 8, 13, 14 Конвенції, на статтю 1 Першого протоколу та статтю 2 Протоколу № 4 до Конвенції.

З огляду на обставини справи, а саме на неодноразове повернення справи на новий розгляд та на надмірну тривалість розгляду скарги заявниці, Європейський суд встановив порушення пункту 1 статті 6 Конвенції в зв’язку з незабезпеченням національними судами розгляду справи в «розумний строк».

Розглянувши справу, Європейський суд одноголосно:

- «1. *Оголошує* скаргу щодо надмірної тривалості провадження прийнятною, а решту скарг у заяві — неприйнятними;
2. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 1 статті 6 до Конвенції;
3. *Постановляє*, що
(а) що протягом трьох місяців з дня, коли рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна виплатити заявниці 2 100 (дві тисячі сто) євро відшкодування моральної шкоди. Ця сума має бути конвертована у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу, плюс будь-який податок, який може бути стягнуто із зазначеної суми;
- (б) зіпливом вищезазначених трьох місяців і до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, що діятиме в період несплати, плюс три відсоткові пункти;
4. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «ПАЛАМАРЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ (№ 2)» (CASE OF PALAMARCHUK v. UKRAINE (№2))

Заява № 17156/05

Стислий виклад остаточного рішення від 21 жовтня 2010 року

Починаючи з 1998 року, за позовами заявника до Вінницького спеціалізованого колективного підприємства було порушено два цивільних провадження у Ленінському районному суді м. Вінниці.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився на надмірну тривалість вказаних проваджень, що становить порушення вимоги «розумного строку» за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція). Так, у судах трьох інстанцій, перше провадження тривало чотири роки, а друге провадження — п’ять років та чотири місяці.

Крім того, заявник скаржився за п.1 ст. 6 Конвенції та ст. 1 Першого протоколу до Конвенції на несправедливість судового розгляду та на результат проваджень у його справах; за ст. 2 Конвенції в зв’язку з тим, що він не був забезпечений автомобілем для інвалідів; за ст. ст. 13 та 17 Конвенції, посилаючись на обставини його справ.

Розглянувши справу, Європейський суд одноголосно:

- «1. *Оголошує* скаргу відносно надмірної тривалості другого провадження прийнятною, а решту скарг у заяві — неприйнятними;
2. *Постановляє*, що мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції щодо тривалості другого провадження.
3. *Постановляє*, що:
(а) що протягом трьох місяців з дня, коли рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявнику 600 (шістьсот) євро відшкодування моральної шкоди та 23 (двадцять три) євро відшкодування судових витрат, які мають бути конвертовані у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу, плюс будь-який податок, який може бути стягнуто з цих сум;
- (б) зіпливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсоткові пункти;
4. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «СИЛЕНОК І «ТЕХНОСЕРВІС-ПЛЮС» ПРОТИ УКРАЇНИ» CASE OF SYLENOK AND TEKHNOSERVIS-PLUS v. UKRAINE

Заява № 20988/02

Стислий виклад рішення від 9 грудня 2010 року

І. 8 січня 2001 року пана Силенка (далі — заявник) було затримано працівниками міліції. Згідно з твердженнями заявника, під час затримання та пізніше у відділі міліції його було побито працівниками міліції.

11 січня 2001 року заявника було госпіталізовано з переломом ребра, струсом мозку, численними синцями на тілі.

Прокуратура м. Чернігова двічі відмовляла в порушенні кримінальної справи за скаргою заявника щодо поганого поводження з боку працівників міліції, а після порушення справи слідство неодноразово зупинялося у зв’язку з неможливістю встановити винних осіб. Відповідні постанови скасовувалися прокуратурами вищого рівня або судом, зокрема, Деснянським районним судом м. Чернігова.

На момент винесення рішення Європейським судом з прав людини (далі — Європейський суд) інформація щодо закінчення провадження у справі була відсутня.

До Європейського суду заявник скаржився за статтями 3 і 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), стверджуючи, що він зазнав поганого поводження з боку працівників міліції та що за цим фактом не було проведено ефективного розслідування, а також що він не мав ефективних засобів юридичного захисту щодо відповідних скарг.

З огляду на висновки лікарів щодо часу заподіяння заявнику тілесних ушкоджень, що збігається з часом перебування заявника під контролем держави, відсутність доказів можливості заподіяння цих ушкоджень до його затримання, неспростування тверджень заявника щодо його побиття після затримання, а також з огляду на невстановлення державними органами обставин, за яких заявник отримав тілесні ушкодження, Європейський суд дійшов висновку, що держава-відповідач має нести відповідальність за порушення своїх зобов’язань за статтею 3 Конвенції.

Розслідування за скаргами заявника про погане поводження було визнане Європейським судом неефективним у зв’язку з тим, що органи державної влади провели перевірку за фактом заподіяння заявнику тілесних ушкоджень тільки після подання ним відповідної скарги, а не з власної ініціативи, хоча їм було відомо про цей факт; ґрунтували первісні рішення про відмову в порушенні кримінальної справи на показаннях працівників міліції, в той час заявника взагалі не було допитано; не виконали вказівок суду щодо необхідності встановлення походження ушкоджень заявника.

II. 9 червня 2004 року господарський суд Чернігівської області присудив певну суму коштів, які мали бути стягнуті з Державного бюджету на користь підприємства «Техносервіс-плюс» (далі — підприємство-заявник).

Отримавши виконавчий документ для виконання цього рішення, підприємство-заявник тричі подавало його до державної виконавчої служби, однак у відкритті виконавчого провадження було відмовлено, зокрема, через невідповідність виконавчого документа процесуальним вимогам.

7 листопада 2006 року, 1 червня 2007 року та 5 лютого 2008 року підприємство-заявник зверталося до господарського суду Чернігівської області з клопотанням про приведення виконавчого документа у відповідність процесуальним вимогам. У задоволенні цих клопотань було відмовлено.

Станом на день винесення рішення Європейським судом інформація щодо виконання вказаного рішення господарського суду Чернігівської області була відсутня.

До Європейського суду підприємство-заявник скаржилось за пунктом 1 статті 6 і статтею 13 Конвенції, статтею 1 Першого протоколу до Конвенції щодо невиконання винесеного на його користь рішення та відсутністю ефективних засобів юридичного захисту в цьому зв’язку.

Дослідивши обставини справи та з огляду на те, що покладення на особу обов’язку ініціювати виконавче провадження після винесення на її користь рішення про стягнення коштів з держави суперечить вимогам Конвенції, Європейський суд дійшов висновку, що невиконання державою винесеного на користь підприємства-заявника рішення становить порушення пункту 1 статті 6 Конвенції, статті 13 Конвенції та статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

- «1. *Приднує* розгляд заперечень Уряду до розгляду заяви по суті та *відхиляє* їх після розгляду по суті;
2. *Оголошує* решту скарг у заяві прийнятними;
3. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення статті 3 Конвенції у зв’язку з поводженням, застосованим до заявника;
4. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення статті 3 Конвенції у зв’язку з не проведеним органами державної влади ефективного розслідування за скаргами заявника про погане поводження з боку працівників міліції;
5. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції щодо підприємства-заявника;
6. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення статті 13 Конвенції щодо підприємства-заявника;
7. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції щодо підприємства-заявника;

8. *Постановляє*:

(а) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має виплатити заявнику 10 000 (десять тисяч) євро з урахуванням будь-якого податку, який може бути стягнуто із зазначеної суми; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має виплатити підприємству-заявнику борг за рішенням суду, який досі підлягає виплаті, та 4800 (чотири тисячі вісімсот) євро відшкодування нематеріальної шкоди з урахуванням будь-якого податку, який може бути стягнуто із останньої суми; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(с) зіпливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на ці суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, плюс три відсоткові пункти.

6. *Відхиляє* решту вимог заявників стосовно справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «ІЧИН ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF ICHIN AND OTHERS v. UKRAINE)

Заяви №№ 28189/04 і 28192/04

Стислий виклад рішення від 21 грудня 2010 року

5 січня 2004 року неповнолітніх пана Ічина та пана Дмитрієва (далі — заявники) було допитано працівниками міліції щодо вчиненої 31 грудня 2003 року крадіжки. Під час допиту заявники зізналися у вчиненні вказаного злочину.

7 січня 2004 року слідчий Нахімовського РВ УМВС України в м. Севастополі порушив кримінальну справу за фактом крадіжки.

14 січня 2004 року Нахімовський районний суд м. Севастополя виніс постанову про поміщення заявників у приймальник-розподільник для неповнолітніх. У це судове засідання заявники були викликані слідчим як свідки.

Заявники перебували у приймальнику-розподільнику для неповнолітніх до 13 лютого 2004 року. Жодних слідчих дій протягом цього періоду не проводилось.

3 березня 2004 року слідчий порушив щодо заявників кримінальну справу за фактом вчинення крадіжки.

26 квітня 2004 року слідчий виніс постанову про закриття кримінальної справи щодо заявників з огляду на те, що вони не досягли віку, з якого настає кримінальна відповідальність, і про направлення справи до суду для вирішення питання про застосування примусових заходів виховного характеру.

4 лютого 2005 року Нахімовський районний суд м. Севастополя розглянув матеріали щодо застосування до пана Ічина та пана Дмитрієва примусових заходів виховного характеру і, обираючи міру покарання, вирішив обмежитись попередженням.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржились за такими статтями Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція): п. 1 ст. 5 — щодо незаконності тримання їх у приймальник-розподільнику; п. 4 ст. 5 та п. п. 1 і 3 (с) ст. 6 — щодо неповідомлення про справжні причини їх виклику до суду та відсутності часу для підготовки свого захисту; п. 2 ст. 5 — щодо неповідомлення заявників про підстави їх затримання; п. 4 ст. 5, ст. 13 і ст. 2 Протоколу № 7 — щодо того, що постанова від 14 січня 2004 року не підлягала оскарженню; ст. 8 — щодо того, що поміщення заявників у приймальник-розподільник для неповнолітніх становило незаконне втручання в їхнє право на повагу до сімейного життя; ст. 3 — щодо поганого поводження із заявниками з боку працівників приймальника-розподільника. Заявники також посилалися на ст. 3 і п. 2 ст. 6 Конвенції, не деталізуючи свої скарги.

Розглянувши справу, Європейський суд констатував порушення п. 1 ст. 5 Конвенції з огляду на те, що позбавлення заявників свободи не було здійснено з метою їх доправлення до суду, який встановить обґрунтованість кримінального обвинувачення щодо них (п. 1 (с) ст. 5 Конвенції), оскільки кримінальна справа щодо них була порушена через 20 днів після їх звільнення, зважаючи на їх вік, вони не могли бути притягнуті до кримінальної відповідальності та жодних слідчих дій протягом позбавлення їх свободи здійснено не було. Воно також не мало на меті застосування наглядових заходів виховного характеру (п. 1 (d) ст. 5 Конвенції), зважаючи на відсутність як фактичних виховних заходів, так і нормативного регулювання щодо їх забезпечення під час тримання заявників у вказаному закладі.

Крім того, Європейський суд вказав, що жодні інші положення ст. 5 Конвенції, які дозволяють обмежити право особи на свободу, у цій справі не застосовні.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

- «1. *Вирішує* об’єднати заяви;
2. *Відхиляє* заперечення Уряду щодо статусу жертви пані Ічиної і пані Дмитрієвої.
3. *Оголошує* скарги пана Ічина та пана Дмитрієва за пунктами 1 і 4 статті 5 Конвенції прийнятними, а решту скарг у заявах — неприйнятними.
4. *Постановляє*, що в цій справі мало місце порушення пункту 1 статті 5 Конвенції щодо пана Ічина та пана Дмитрієва.
5. *Постановляє*, що немає потреби окремо розглядати твердження щодо процесуальної несправедливості за пунктом 4 статті 5 Конвенції.
6. *Постановляє*, що:
(а) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має виплатити пану Ічину 6000 (шість тисяч) євро відшкодування моральної шкоди та 1500 (одну тисячу п’ятсот) євро компенсації судових витрат з урахуванням будь-якого податку, який може бути стягнуто із зазначених сум; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
- (б) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має виплатити пану Дмитрієву 6000 (шість тисяч) євро відшкодування моральної шкоди та 1500 (одну тисячу п’ятсот) євро відшкодування судових витрат з урахуванням будь-якого податку, який може бути стягнуто із зазначених сум; ці суми мають бути конвертовані в на-

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

ціональну валюту держави—відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(с) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на ці суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, плюс три відсоткові пункти.

7. *Відхиляє* решту вимог заявників стосовно справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «ЛЮБОВ ЄФИМЕНКО проти УКРАЇНИ» CASE OF LYUBOV EFIMENKO v. UKRAINE

Заява № 75726/01

Стислий виклад рішення від 25 листопада 2010 року

8 червня 1993 року слідчим відділом Бахчисарайського районного відділу ГУ МВС України в Автономній Республіці Крим було порушено кримінальну справу за фактом смерті Є., сина заявниці. Згідно з висновком проведеної 7 червня 1993 року судово-медичної експертизи смерть Є. настала внаслідок отриманих ним численних ушкоджень.

У подальшому провадження у справі з різних підстав 8 разів зупинялося або закривалося. Крім того, 9 разів кримінальна справа направлялася на нове (додаткове) розслідування прокуратурою Бахчисарайського району Автономної Республіки Крим та Бахчисарайським районним судом Автономної Республіки Крим у зв'язку з недоліками слідства.

5 липня 2004 року справу було знову закрито.

20 жовтня 2004 року Бахчисарайський районний суд скасував відповідну постанову як необгрунтовану. На момент винесення рішення Європейським судом з прав людини (далі — Європейський суд) інформація про закінчення провадження у справі була відсутня.

До Європейського суду заявниця скаржилася за такими статтями Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція): п.1 ст. 2 — щодо неефективності розслідування за фактом смерті її сина; ст. 3 — щодо завдання їй внаслідок цього морального і фізичного страждання; ст. 13 — щодо відсутності ефективних та доступних національних засобів юридичного захисту щодо скарг за статтями 2 і 3 Конвенції.

Порушення процесуального аспекту статті 2 Конвенції було констатовано Європейським судом з огляду на незабезпечення державними органами ефективного розслідування обставин смерті сина заявниці, оскільки слідство в цій справі характеризувалося відсутністю належної швидкості та сумлінності відповідних правоохоронних органів, що призвело до втрати важливих доказів та зниження ймовірності його успішності.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Відхиляє* попередні заперечення Уряду;

2. *Оголошує* скарги за пунктом 1 статті 2 та статтею 13 Конвенції прийнятними, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

3. *Постановляє*, що в цій справі мало місце порушення пункту 1 статті 2 Конвенції;

4. *Постановляє*, що немає необхідності розглядати цю справу за статтею 13 Конвенції;

5. *Постановляє*:

(а) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава—відповідач має виплатити заявниці 12 000 (дванадцять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди, з урахуванням будь-якого податку, який може бути стягнуто із зазначеної суми; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави—відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на цю суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, плюс три відсоткові пункти;

6. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «ЖУПНІК проти УКРАЇНИ» CASE OF ZHUPNIK v. UKRAINE

Заява № 20792/05

Стислий виклад остаточного рішення від 9 грудня 2010 року

26 серпня 1995 року щодо заявника було порушено кримінальну справу.

У квітні 2000 року прокуратура Малиновського району м. Одеси затвердила обвинувальний висновок щодо заявника.

3 жовтня 2003 року, перекваліфікувавши дії заявника, Приморський районний суд м. Одеси виніс обвинувальний вирок.

Остаточне рішення у справі заявника було ухвалено Верховним Судом України 25 травня 2006 року.

Загальна тривалість кримінального провадження для цілей оцінки за п. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) становила вісім років і вісім місяців.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за п. 1 ст. 6 Конвенції на тривалість кримінального провадження щодо нього; п. 1 та підп. (а) та (б) п. 3 ст. 6 — на несправедливість провадження щодо нього, зокрема, оскільки його було позбавлено можливості належним чином підготувати свій захист з огляду на те, що його не було повідомлено про перекваліфікацію його дій до проголошення судом вироку.

З огляду на прецедентну практику в аналогічних справах Європейський суд встановив порушення п. 1 ст. 6 Конвенції в зв'язку з незабезпеченням національними органами розгляду справи в розумний строк.

Європейський суд визнав відсутність порушення п. 1 та підп. (а) та (б) п. 3 ст. 6 Конвенції, оскільки заявник мав можливість представляти свої аргументи захисту перед судами апеляційної та касаційної інстанції та, враховуючи характер та межі розгляду справи цими судами, недоліки провадження суду першої інстанції було усунуто.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* скарги стосовно необгрунтованої тривалості кримінального провадження та стверджуваного позбавлення заявника можливості підготувати свій захист з огляду на юридичну перекваліфікацію обвинувачення щодо нього судом першої інстанції прийнятною, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції стосовно тривалості провадження;

3. *Постановляє*, що у цій справі не було порушення пункту 1 та підпунктів (а) та (б) пункту 3 статті 6 Конвенції стосовно позбавлення за-

явника можливості підготувати свій захист з огляду на перекваліфікацію обвинувачення щодо нього судом першої інстанції;

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава—відповідач має виплатити заявнику 1 600 (одну тисячу шістсот) євро відшкодування моральної шкоди з урахуванням будь-якого податку, який може бути стягнуто із зазначеної суми; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави—відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на цю суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, плюс три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника стосовно справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «БУЛАНОВ ТА КУПЧИК ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF BULANOV AND KURCHIK v. UKRAINE)

Заяви №№ 7714/06 та 23654/08

Стислий виклад рішення від 9 грудня 2010 року

13 грудня 2005 року апеляційний суд Автономної Республіки Крим та 22 травня 2006 року апеляційний суд Луганської області винесли рішення відповідно у справах першого, Буланова Б. С., та другого, Купчика В. П., заявників.

У резолютивній частині рішень зазначалось, що ці рішення можуть бути оскаржені до Верховного Суду України протягом двох місяців з моменту набрання ними законної сили.

Верховний Суд України відмовив у розгляді касаційних скарг заявників, посилаючись на те, що ці скарги відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України мають розглядатись Вищим адміністративним судом України.

Вищий адміністративний суд України, розглянувши скарги заявників, ухвалив, що оскільки справи заявників розглядалися в порядку цивільного судочинства після набрання чинності Кодексом адміністративного судочинства, касаційні скарги заявників мають розглядатись Верховним Судом України.

Заявники скаржились до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) за п. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), на те, що їм було незаконно відмовлено в доступі до суду касаційної інстанції. Крім того, перший заявник скаржився за ст. 6, 13 та 14 Конвенції на результати та несправедливість провадження, а також на дискримінацію, якої він зазнав під час провадження.

Європейський суд встановив порушення п.1 ст. 6 Конвенції щодо відсутності у заявників доступу до суду касаційної інстанції з огляду на те, що відмова Вищого адміністративного суду розглянути касаційні скарги заявників всупереч рішенням Верховного Суду України не тільки позбавила заявників доступу до суду, але й зневілювала авторитет судової влади. Крім того, держава має забезпечити наявність засобів для ефективного та швидкого вирішення спорів щодо судової юрисдикції.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* скарги заявників за пунктом 1 статті 6 Конвенції щодо відсутності доступу до суду прийнятною, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

3. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції;

4. *Постановляє*, що

(а) протягом трьох місяців з дня, коли рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава—відповідач має сплатити першому заявнику 2000 (дві тисячі) євро відшкодування моральної шкоди, з урахуванням будь-якого податку, який може бути стягнуто з цієї суми; ця сума має бути конвертована у національну валюту держави—відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на вищезазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсоткових пункти.

4. *Відхиляє* решту вимог першого заявника щодо справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «БОРОТЮК ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF BOROTYUK v. UKRAINE)

Заява № 33579/04

Стислий виклад рішення від 16 грудня 2010 року

19 квітня 2003 року заявника було затримано за підозрою у вчиненні злочину.

22 квітня 2003 року Сарненський міський суд Рівненської області (далі — міський суд) обрав заявникові запобіжний захід у вигляді взяття під варту. Суд мотивував своє рішення тяжкістю пред'явлених заявникові обвинувачень і ризиком того, що він ухилятиметься від слідства.

Надалі строк тримання заявника під вартою неодноразово продовжувався міським судом. При цьому суд посилався на первісні підстави застосування до заявника запобіжного заходу.

20 квітня 2003 року під час першого з проведених цього дня допитів заявник відмовився від захисника, про що у протоколі було зроблено відповідний запис. Того ж дня заявник визнав себе винним у вчиненні інкримінованого йому злочину. Як стверджував заявник, для отримання цього зізнання працівники органів внутрішніх справ застосовували до нього заходи фізичного впливу.

30 квітня 2003 року до участі у справі було допущено обраного заявником захисника, після чого заявник одразу відмовився від усіх зізнавальних показань, які він давав раніше.

8 листопада 2005 року, розглядаючи апеляційну скаргу заявника, апеляційний суд Рівненської області повернув справу на додаткове розслідування, залишивши при цьому обраний заявникові запобіжний захід без змін. У цьому рішенні не було наведено відповідних підстав для тримання заявника під вартою.

26 травня 2006 року відбувся попередній розгляд справи судом.

21 січня 2008 року Верховний Суд України виніс остаточне рішення у справі заявника.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за такими статтями Конвенції про захист прав лю-

дини і основоположних свобод (далі — Конвенція): п. 3 ст. 5 — щодо тримання його під вартою; п. 1 і 3 (с) т. 6 — щодо обмеження на початковому етапі досудового слідства його права мати захисника; ст. 3 — щодо поганого поводження з ним з боку працівників міліції та не надання медичної допомоги під час тримання під вартою; п. 1 ст. 6 — щодо тривалості провадження в кримінальній справі щодо нього.

У цій справі Європейський суд визнав наявність порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з тим, що при продовженні строку тримання заявника під вартою національні суди не наводили для цього відповідні підстави, посилаючись головним чином на наявність підозри у вчиненні заявником злочину та ризик втечі заявника, та не розглядали можливість застосування будь-яких альтернативних запобіжних заходів замість тримання під вартою; що в період після повернення справи на додаткове розслідування 8 листопада 2005 року і до проведення попереднього розгляду 26 травня 2006 року тримання заявника під вартою здійснювалося на підставі рішення суду, яке взагалі не містило підстав для такого тримання.

Порушення п.1 ст. 6 Конвенції у поєднанні з п. 3 (с) ст. 6 Конвенції було встановлено Європейським судом в зв'язку з тим, що на первісному етапі розслідування справи заявнику не було забезпечено надання юридичної допомоги, при цьому обставини, за яких заявник відмовився від захисника, дають підстави сумніватись у добровільності такої відмови, а зізнання, надане ним за відсутності захисника в зазначений період, було використано як доказ для його засудження.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* скарги за пунктом 3 статті 5 та пунктами 1 і 3 (с) статті 6 Конвенції прийнятними, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що в цій справі мало місце порушення пункту 3 статті 5 Конвенції;

3. *Постановляє*, що в цій справі мало місце порушення пунктів 1 і 3 (с) статті 6 Конвенції;

4. *Постановляє*, що констатація порушення пунктів 1 і 3 (с) статті 6 Конвенції сама по собі становить достатню справедливу сатисфакцію будь-якої моральної шкоди, якої зазнав заявник внаслідок цього порушення;

5. *Постановляє*:

(а) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава—відповідач має виплатити заявнику 2400 (дві тисячі чотириста) євро відшкодування моральної шкоди, завданої порушенням пункту 3 статті 5 Конвенції, з урахуванням будь-якого податку, який може бути стягнуто із зазначеної суми; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави—відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на цю суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, плюс три відсоткові пункти.

6. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «БУРОВ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF BUROV v. UKRAINE)

Заява № 14704/03

Стислий виклад рішення від 17 березня 2011 року

11 липня 1995 року заявника було обвинувачено у вчиненні вбивства.

Жовтневий районний суд м. Харкова неодноразово повертав справу на нове розслідування.

12 жовтня 2001 року Ленінський районний суд м. Харкова застосував до заявника запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

25 грудня 2001 року Ленінський районний суд м. Харкова виніс вирок у справі заявника, який 7 листопада 2002 року було скасовано апеляційним судом Харківської області.

27 квітня 2004 року Червонозаводський районний суд м. Харкова визнав заявника винним у вчиненні злочинів.

3 грудня 2007 року Верховний Суд України виніс остаточне рішення у справі заявника.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за такими статтями Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція): п. 3 ст. 5 — щодо надмірної тривалості тримання його під вартою; п. 1 ст. 6 — щодо надмірної тривалості провадження в його кримінальній справі.

У цій справі Європейський суд визнав наявність порушення п. 3 ст. 5 Конвенції у зв'язку з тим, що при продовженні строку тримання заявника під вартою суди не наводили для цього відповідні та належні підстави, посилаючись головним чином на обгрунтованість підозри у вчиненні злочину заявником та на тяжкість цього злочину, а також що суди не розглядали можливість застосування до заявника альтернативних триманням під вартою запобіжних заходів.

Порушення державою п. 1 ст. 6 Європейський суд констатував у зв'язку з тим, що тривалість провадження у справі заявника, яка для цілей оцінки за п. 1 ст. 6 Конвенції становила 10 років і майже 3 місяці, була такою, що порушує вимогу здійснення провадження про-тягом «розумного строку».

З ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* скарги за пунктом 3 статті 5 Конвенції стосовно тривалості тримання заявника під вартою у періоди з 12 жовтня 2000 року до 25 грудня 2001 року і з 7 листопада 2002 року до 27 квітня 2004 року та за пунктом 1 статті 6 Конвенції стосовно тривалості кримінального провадження щодо заявника прийнятними, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що мало місце порушення пункту 3 статті 5 Конвенції;

3. *Постановляє*, що мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції;

4. *Постановляє*, що:

(а) протягом трьох місяців з дня прийняття рішення держава—відповідка повинна сплатити заявнику 5400 (п'ять тисяч чотириста) євро відшкодування моральної шкоди та 56 (п'ятдесят шість) євро компенсації судових витрат, які мають бути конвертовані у національну валюту держави—відповідача за курсом на день здійснення платежу, плюс будь-який податок, який може бути стягнуто з цих сум;

(б) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»

Інформація надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

ТОВ «ТД ЕЛІТ СЕРВІС» (ю/а: 03040, м. Київ, вул. Бурмістенка, 11, к. 3; п/а: 01034, м. Київ, вул. Володимирська, 38, 5 поверх, код ЄДРПОУ 35911358) проводить прилюдні торги з реалізації майна банкрута ТОВ «Універсальний магазин «Чайка» (м. Одеса, вул. Ак. Гарькавого, 116, код ЄДРПОУ 30317490), а саме: Лот № 1 — Триповерхова нежитлова будівля, розташована за адресою: АР Крим, м. Керч, вул. Кірова, б. 2, разом з товарно-матеріальними цінностями в кількості 348 найменувань, яка належить ТОВ «Універсальний магазин «Чайка», згідно з реєстраційним посвідченням Керченського БТІ на підставі договору прийому-передачі від 01.04.99 р. Будівля (літ. А, літ. АІ — літ. АІЗ прибудови, літ. а-аЗ-навіси) загальною площею 4463,9 кв. м, рік побудови орієнтовно 1970-1980 рр., реконструкція 2005 р., частково має сучасне поліпшене оздоблення. Матеріальні цінності, згідно з переліком за актом інвентаризації, знаходяться на території об'єкта нерухомості. Об'єкт розташований на земельній ділянці площею 0,2863 га із земель комунальної власності. Строк дії договору оренди землі закінчився 28.01.2005 р. На цей час право на землю за банкрутом не оформлене. Стартова (початкова) ціна — 2 318 310,71 грн, у тому числі ПДВ. Гарантийний внесок — 579 577,68 грн, у тому числі ПДВ. Для реєстрації участі в прилюдних торгах покупець сплачує реєстраційний внесок — 17,00 грн, у т. ч. ПДВ, та гарантійний внесок — 25% від стартової вартості майна, які перераховуються на рахунок № 26007202346750 в АТ «ОТП Банк» у м. Києві, код ЄДРПОУ 35911358, МФО 300528, одержувач: ТОВ «ТД ЕЛІТ СЕРВІС». Ознайомитися з об'єктом можна з 09.00 до 15.00 за його місцезнаходженням, а також подати заявку на участь можна, звернувшись до організатора торгів за адресою: 01034, м. Київ, вул. Володимирська, 35, 5 поверх, або за тел. 044-3933040. З метою участі в прилюдних торгах необхідно подати організатору прилюдних торгів заяву про участь у прилюдних торгах встановленої форми та квитанцію про сплату гарантійного внеску. Прилюдні торги по лоту № 1 призначені на 05.05.2011 р. о 12.00 год. за адресою: АР Крим, м. Керч, вул. Кірова, б. 2, третій поверх, кабінет директора. Кінцевий термін реєстрації — 29.04.2011 р. о 16.00 год. Результати прилюдних торгів оформлюються протоколом. Остаточна плата за придбання майно здійснюється протягом 15 календарних днів на п/р 2600902660131 в ПАТ КБ «Правекс-Банк», МФО 321983, ТОВ «УМ «Чайка», код ЄДРПОУ 30317490. Протокол та повний розрахунок за майно є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та банкрутом.		ОГОЛОШЕННЯ про відчуження Учасником ТОВАРИСТВА з ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ШАХТА «БІЛОЗЕРСЬКА» своєї частки у статутному капіталі ТОВАРИСТВО з ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ЕКОЙЛ» має намір відчужити (продати) належні ТОВ «ЕКОЙЛ» частки у статутному капіталі ТДВ «ШАХТА «БІЛОЗЕРСЬКА» у кількості 622 708 (шістсот двадцять дві тисячі з сімсот вісім) штук, загальна номінальна вартість яких становить 622 708,00 гривень (шістсот двадцять дві тисячі сімсот вісім гривень нуль копійок). ТОВ «ЕКОЙЛ» має намір відчужити (продати) належні ТОВ «ЕКОЙЛ» частки у статутному капіталі ТДВ «ШАХТА «БІЛОЗЕРСЬКА» за ціною 622 708,00 гривень (шістсот двадцять дві тисячі сімсот вісім гривень нуль копійок). Розрахунок за належні частки у статутному капіталі ТОВ «ЕКОЙЛ», що запропоновані до купівлі, має бути здійснений у безготівковій формі. Переважне право Учасників ТОВАРИСТВА з ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ШАХТА «БІЛОЗЕРСЬКА» на придбання частки у статутному капіталі Товариства пропорційно до розмірів своїх часток у статутному капіталі Товариства діє протягом 7 (семи) календарних днів, починаючи з дня опублікування цього оголошення. Учасник, який має намір реалізувати своє переважне право на придбання частки у статутному капіталі Товариства, зобов'язаний письмово повідомити про свій намір Голову Товариства.		Попенко Анатолій Олександрович викликається в судове засідання для розгляду цивільної справи за позовом ПАТ «ВіЕйБі Банк» про стягнення заборгованості на 26.04.2011 року о 12 год. 15 хв. до Деснянського районного суду м. Києва (м. Київ, пр-т Маяковського, 5-в, каб. 12). Суддя О. Б. Саламон							
До уваги акціонерів ВАТ «Оріана» 23 червня 2011 року об 11 год. 00 хв. за адресою: Україна, Івано-Франківська обл., 77300, м. Калуш, вул. Чорновола, палац культури «Мінерал» відбудуться Загальні збори акціонерів Відкритого акціонерного товариства «Оріана». Реєстрація акціонерів та їх повноважних представників — з 10:00 год. до 11:00 год. за місцем проведення зборів. Для участі у зборах акціонерам необхідно мати документ, що посвідчує особу; Представникам — доручення на право участі у зборах та документ, що посвідчує особу. ПОРЯДОК ДЕННИЙ: 1. Про обрання головуючого та секретаря Загальних зборів акціонерів товариства. 2. Про обрання лічильної комісії Загальних зборів акціонерів товариства. 3. Про затвердження порядку ведення (регламенту) Загальних зборів акціонерів товариства. 4. Звіт керуючого санацією про впровадження заходів передбачених планом санації у 2010-2011 роках. 5. Про прийняття рішення про переведення випуску акцій товариства документарної форми у бездокументарну форму існування. 6. Обрання депозитарію, який буде обслуговувати випуск акцій товариства, що дематеріалізуються. 7. Обрання зберігача, у якого товариство буде відкривати рахунки у цінних паперах власником акцій випуску, що дематеріалізується. 8. Про затвердження проекту договору про відкриття рахунків у цінних паперах із зберігачем, у якого товариство відкриває рахунки в цінних паперах власником акцій випуску, що дематеріалізується. 9. Визначення дати припинення ведення реєстру власників цінних паперів випуску, що дематеріалізується. 10. Про припинення дії договору про надання послуг щодо ведення реєстру власників іменних цінних паперів. 11. Визначення способу персонального повідомлення кожного власника акцій про де матеріалізацію випуску акцій. 12. Затвердження рішення про дематеріалізацію. 13. Про зміну найменування товариства у зв'язку з приведенням діяльності товариства у відповідність з вимогами Закону України «Про акціонерні товариства». 14. Внесення змін до Статуту товариства шляхом затвердження нової редакції статуту у зв'язку з приведенням діяльності товариства у відповідність з вимогами Закону України «Про акціонерні товариства». 15. Внесення змін та доповнень до внутрішніх положень товариства шляхом затвердження нових редакцій положень: Положення про загальні збори акціонерного товариства, Положення про наглядову раду, Положення про виконавчий орган, Положення про ревізійну комісію товариства у зв'язку з приведенням діяльності товариства у відповідність з вимогами Закону України «Про акціонерні товариства». Керуючий санацією Ю. Воронцов		ТОВ «УКРАЇНСЬКА КОЛЕКТОРСЬКА ГРУПА» (код ЄДРПОУ 34936979, місцезнаходження: 01133, м. Київ, бульвар Марії Приймаченко, буд. 6) повідомляє, що згідно рішення засновників Товариства № 4/11 від 06. 04.2011 р. «Про припинення юридичної особи» відкрито ліквідаційну процедуру. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 01133, м. Київ, бульвар Марії Приймаченко, буд. 6. Дочірнє підприємство «Молочні ріки» Господарського товариства з обмеженою відповідальністю «Вір» ЛТД, код ЄДРПОУ 35603085 (місцезнаходження: Україна, 80250, Львівська область, Радехівський район, с. Павлів, проспект Юності, 39), на підставі рішення загальних зборів учасників від 25 лютого 2011 року, припиняє свою діяльність в результаті перетворення (зміни організаційно-правової форми) у Товариство з обмеженою відповідальністю «Молочні ріки». Заяви кредиторів у письмовому вигляді, приймаються протягом двох місяців з дня публікації повідомлення, за місцезнаходженням Підприємства.		ТОВ «АВІО ПЛЮС» (код ЄДРПОУ 13990636, місцезнаходження: 03151, м. Київ, проспект Повітрофлотський, буд. 54) повідомляє, що згідно рішення засновників Товариства № 4 від 28.03.2011 р. «Про припинення юридичної особи» відкрито ліквідаційну процедуру. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 01010, м. Київ-10, А/С 101. На примусовому виконанні у відділі державної виконавчої служби Солом'янського районного управління юстиції м. Києва, знаходиться виконавчий лист № 2-892-1/09 виданий Солом'янським районним судом м. Києва про стягнення з Маюк Ольги Ростиславівни на користь АТ «Райффайзен Банк Аваль» в особі Київської регіональної дирекції боргу в сумі 3 417 440, 96 грн. Згідно висновку з експертної оцінки нерухомого майна, яке належить на праві власності Маюк Ользі Ростиславівни, 06.02.1984 р. н., ідент. номер 3071719587, ринкова вартість нерухомого майна групи нежилых приміщень, цокольного поверху (літ «А»), загальною площею 97,2 кв. м становить 845 535,00 грн. (без ПДВ).		До відома громадськості Приватне підприємство «Поділля Теплобудінвест» м. Кам'янець-Подільський, вул. Шмідта, 17/2 подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з виробництва теплової енергії на теплоцентралях та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії. Місце здійснення заявленої діяльності — по Україні.					
Чороба Андрій Валерійович, 12.12.1975 року народження викликається до Біляївського райсуду Одеської області як відповідач по цивільній справі за № 2-717/11 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Комплекс Агромарс» до Чороба Андрія Валерійовича про відшкодування заподіяної шкоди у розмірі 132400 грн. 11 коп. Судове засідання призначено на 12 годину 00 хв. 26 квітня 2011 року, каб. № 3. У разі неявки відповідача в судове засідання, справу буде розглянуто у його відсутність — заочно згідно статті 224 ЦПК України. Адреса суду: 67600, м. Біляївка, Одеська область, вул. Кіпенко, 1. Суддя Пендюра Л. О.		Дніпровський районний суд м. Києва викликає Галай Віктора Петровича в якості відповідача по цивільній справі № 2-294/1/11 за позовом Публічного акціонерного товариства «УкрСиббанк» до Галай Тетяни Володимирівни, Галай Віктора Петровича про стягнення заборгованості за кредитним договором, в судове засідання, яке призначено на 28 квітня 2011 року на 10 годин 00 хвилин, в приміщенні Дніпровського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5, каб. 102. У разі неявки відповідача до суду, справа розглядатиметься у його відсутності, за наявними в матеріалах справи документами. Дане оголошення вважається належним повідомленням. Суддя А. В. Курило		Печерський районний суд м. Києва повідомляє, що судове засідання у справі за позовом Бачинського Володимира Михайловича до Гевко Ігоря Миколайовича про визнання особи такою, що втратила право користування, в порядку передбаченому ЦПК України, яке призначено на 29 квітня 2011 року о 10:30 год. за адресою: м. Київ-01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 42-А, каб. 14. (головуючий — суддя Остапчук Т. В.) В разі неявки в судове засідання відповідача Гевко Ігоря Миколайовича, що зареєстрований за адресою: м. Київ-01133, бульвар Лесі Українки, 11-а, кв. 25, справа буде розглянута у його відсутність, відповідно до ст. 169 ЦПК України.		Тернопільський міський районний суд Тернопільської області у цивільній справі за позовом Рашковецького Василя Івановича до Чернецького Василя Степановича, Сидор Сергія Володимировича третя особа Другий відділ Державної виконавчої служби Тернопільського міського управління юстиції про визнання права власності на транспортний засіб викликає в судове засідання Чернецького Василя Івановича, який проживав: м. Тернопіль, вул. Морозенка, 5/39 та Сидор Сергія Володимировича, який проживав: вул. Храпая, 5/28, м. Броди, Львівська область на 29 квітня 2011 року на 09 год. 30 хв. Судове засідання відбудеться в приміщенні Тернопільського міського районного суду за адресою: м. Тернопіль, вул. Котляревського, 34, суддя Романзан В. В. Тернопільський міський районний суд пропонує відповідачам надати всі наявні у них докази на заперечення позову. У разі неявки в судове засідання, справа буде розглядатись за відсутності відповідачів. Про причини неявки відповідачі повинні повідомити суд.		Романівський районний суд Житомирської області викликає відповідачу Пясківську Ніну Миколаївну в судове засідання для розгляду цивільної справи за позовом Публічного акціонерного товариства «Райффайзен Банк Аваль» до Пясківської Ніни Миколаївни про дострокове розірвання кредитного договору та стягнення заборгованості за кредитним договором, яке відбудеться 12 травня 2011 року о 10 год. 00 хв. за адресою: смт Романів, вул. Леніна, 86, Житомирської області, зал судових засідань № 1. У разі неявки відповідачки в судове засідання, розгляд справи відбудеться за її відсутності. Суддя Кравчук В. П.		Ірпінський міський суд Київської області викликає до суду Ревуту Лесю Миколаївну як відповідача в цивільній справі за позовом ТОВ «ОТП Факторинг-Україна» до Сітніченко Світлани Ігорівни, Ревуті Лесі Миколаївни про стягнення заборгованості за кредитним договором. Ревута Леся Миколаївна викликається в судове засідання, яке відбудеться 26.04.2011 року о 16.00 години в приміщенні Ірпінського міського суду Київської області, що розташоване за адресою: вул. Мінеральна 7, м. Ірпінь Київської області, суддя Аніпко С. В. Ірпінський міський суд пропонує відповідачам подати письмові пояснення щодо позову. У разі неявки в судове засідання чи неповідомлення про причини неявки справа буде розглянута за їхньої відсутності.	
Святошинський районний суд м. Києва викликає відповідача Сермягова Олексія Юрійовича, останнє відоме місце проживання: м. Київ, вул. Литвиненко-Вольгемут, 5-Б, кв. 25 для участі в цивільній справі за позовом ПАТ «СК «АХА Страхування» до Сермягова О. Ю. про стягнення заборгованості в порядку регресу. Судове засідання відбудеться 16.05.2011 року о 10 год. 00 хв. за адресою: м. Київ, вул. Жиланська, 142, каб. 22. Суддя Шум Л. М. У разі неявки відповідача Сермягова О. Ю. до суду без поважних причин або у разі неповідомлення про причини неявки, справа буде розглядатись за його відсутності.		В провадженні Бердичівського міського районного суду Житомирської області знаходиться цивільна справа №2-256/11/0603 за позовом публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» до Заєць Видима Петровича, Заєць Олени Валентинівни, Меркулова Станіслава Григоровича про стягнення заборгованості. Справу призначено до розгляду в судовому засіданні на 05 травня 2011 року 09 годину 00 хвилин в приміщенні Бердичівського міського районного суду Житомирської області (м. Бердичів, вул. Леніна, 30). Меркулов Станіслав Григорович, 03.04.1951 року народження, уродженець м. Бердичева Житомирської області, викликається на розгляд справи в якості відповідача. Суддя А. М. Шевчук		Голосіївський районний суд м. Києва викликає Можейку Едуарда Олександровича, який проживає в м. Києві, пров. Радянський, 27, кв. 1 в якості відповідача в судове засідання по справі за позовом ПАТ «Універсалбанк» до Можейко Е. А. про стягнення заборгованості, що відбудеться в приміщенні суду за адресою: 03127, м. Київ, вул. Полковника Потехіна, буд. 14-а, каб. № 15 — 01.06.2011 року об 11-00 год. В разі його неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без його участі. Суддя А. В. Новак		Києво-Святошинський районний суд Київської області в зв'язку з розглядом цивільної справи за позовом ПАТ «Фольксбанк» до Неверова Олександра Михайловича, Неверової Лесі Семенівни про стягнення боргу, повідомляє що розгляд справи призначено на 26 квітня 2011 року о 10-00 годині. У разі Вашої неявки, справа буде розглянута у вашу відсутність. Суддя М. П. Коцюрба					
Шевченківський районний суд м. Києва повторно викликає у судове засідання Соколовського Олександра Петровича у справі за позовом АТ «КБ «Експобанк» до Соколовського О. П. про стягнення заборгованості. Розгляд справи призначено на 12 год. 00 хв. 09 червня 2011 року в приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Смирнова-Ласточкина, буд. 10-Б, у каб. № 57. В разі неявки у судове засідання, справу буде розглянуто за наявними у справі доказами. Суддя Н. О. Голік		Голосіївський районний суд м. Києва викликає Супрун Людмилу Павлівну, яка проживає в м. Києві по вул. Боженка, 37/41, в якості відповідача в судове засідання по справі за позовом ПАТ «Банк Форум» до Супрун Л. П. про стягнення заборгованості, що відбудеться в приміщенні суду за адресою: 03127, м. Київ, вул. Полковника Потехіна, буд. 14-а, каб. № 15 — 02.06.2011 року о 09-30 год. В разі її неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без її участі. Суддя А. В. Новак		Богуславський районний суд Київської області викликає Лінську Оксану Бухорівну (останнє місце проживання: Київська область, Богуславський район, с. Мисайлівка) як відповідачку по справі за позовом Лінського Ярослава Михайловича про визнання особи такою, що втратила право на користування жилим приміщенням. Судове засідання відбудеться 25 квітня 2011 року о 12 годині у приміщенні Богуславського районного суду за адресою: Київська область, м. Богуслав, вул. Франка, 29-а. В разі неявки, справу буде розглянуто без вашої участі. Суддя Якутюк В. С.		Волочиський районний суд Хмельницької області відповідно до ч. 9 ст.74 ЦПК України викликає як відповідача Леонт'єва Дмитра Анатолійовича, жителя с. Трительники Волочиського району Хмельницької області в судове засідання по справі за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» до Леонт'єва Дмитра Анатолійовича про стягнення заборгованості, 26 квітня 2011 року на 9 годину 00 хвилин (31200, м. Волочиськ, вул. Лисенка, 4). В разі неявки відповідача, справа буде розглянута за наявними матеріалами справи. Суддя Намистюк В. П.		Ковпаківський райсуд м. Суми в особі судді Хитрова Б. В. викликає Луньова Андрія Вікторовича по цивільній справі 1806/2-818/11 за позовом ТОВ «Атлантис» до Луньова Андрія Вікторовича про стягнення коштів. Судове засідання по даній справі відбудеться 04.05.2011 р. о 14 годині 00 хвилин в приміщенні Ковпаківського районного суду м. Суми, що знаходиться за адресою: м. Суми, вул. Першотравнева, 12, каб. 10. У випадку неявки відповідачів, справу буде розглянуто на підставі наявних у справі доказів.			

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Фінансова звітність
ПАТ «ПРАЙМ–БАНК»
за I квартал 2011 року

Баланс за I квартал 2011 року			
Ря- док	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	(тис. грн.) На кінець попереднього фінансового року
АКТИВИ			
1	Грошові кошти та їх еквіваленти	119780	97617
2	Торгові цінні папери	0	0
3	Інші фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю з визначенням результату переоцінки у фінансових результатах	0	0
4	Кошти в інших банках, у тому числі:	4486	3002
4.1	В іноземній валюті	4486	0
5	Резерви під знецінення коштів в інших банках	(179)	0
5.1	Резерви у відсотках до активу	3,99	0
6	Кредити та заборгованість клієнтів, у тому числі:	74351	74005
6.1	Кредити та заборгованість юридичних осіб, у тому числі:	62730	61153
6.1.1	В іноземній валюті	2944	2945
6.2	Кредити та заборгованість фізичних осіб, у тому числі:	11621	12853
6.2.1	В іноземній валюті	10479	11871
7	Резерви під знецінення кредитів	(5945)	(6597)
7.1	Резерви у відсотках до активу	8,00	8,91
8	Цінні папери в портфелі банку на продаж	0	0
9	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
9.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
10	Цінні папери в портфелі банку до погашення	0	0
11	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	0	0
11.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
12	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
13	Інвестиційна нерухомість	0	0
14	Дебіторська заборгованість щодо поточного податку на прибуток	65	0
15	Відстрочений податковий актив	0	0
16	Основні засоби та нематеріальні активи	11138	11440
17	Інші фінансові активи	1574	41
18	Резерви під інші фінансові активи	0	0
18.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
19	Інші активи	368	282
20	Резерви під інші активи	0	0
20.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
21	Довгострокові активи, призначені для продажу, та активи групи вибуття	0	0
22	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	0	0
22.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
23	Усього активів, у тому числі:	205638	179790
23.1	В іноземній валюті	85917	73723
ЗОВОВ'ЯЗАННЯ			
24	Кошти банків, у тому числі:	4486	0
24.1	В іноземній валюті	4486	0
25	Кошти юридичних осіб, у тому числі:	37774	34686
25.1	В іноземній валюті	22700	8938
25.2	Кошти юридичних осіб на вимогу, у тому числі:	33399	30383
25.2.1	В іноземній валюті	22700	8938
26	Кошти фізичних осіб, у тому числі:	64974	58931
26.1	В іноземній валюті	61142	57542
26.2	Кошти фізичних осіб на вимогу, у тому числі:	4620	1467
26.2.1	В іноземній валюті	1242	532
27	Боргові цінні папери, емітовані банком, у тому числі:	0	7593
27.1	В іноземній валюті	0	7593
28	Інші залучені кошти	0	0
29	Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток	0	0
30	Відстрочені податкові зобов'язання	2709	2899
31	Резерви за зобов'язаннями	249	508
32	Інші фінансові зобов'язання	30845	11132
33	Інші зобов'язання	101	128
34	Субординований борг	0	0
35	Зобов'язання, що пов'язані з довгостроковими активами, призначеними для продажу, чи групами вибуття	0	0
36	Усього зобов'язань, у тому числі:	141138	115877
36.1	В іноземній валюті	89892	74461
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
37	Статутний капітал	41100	41100
38	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
39	Емісійні різниці	3920	3920
40	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	9097	9097
41	Резерви переоцінки необоротних активів, у тому числі:	8126	8126
41.1	Резерви переоцінки нерухомості	8126	8126
41.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
42	Резерви переоцінки цінних паперів	0	0
43	Резерви переоцінки за операціями хеджування	0	0
44	Прибуток/Збиток минулих років	1670	0
45	Прибуток/Збиток поточного року	587	1670
46	Усього власного капіталу	64500	63913
47	Усього пасивів	205638	179790
Примітка «Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках» за I квартал 2011 року			
(тис. грн.)			
Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	Зміни після попереднього фінансового року (+/-) річної звітності
1	Гарантії, що надані	1630	+733
2	Зобов'язання з кредитування, які надані банком	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	3890	-8098
4	Надана застава	4486	+4486

Інформація про рішення конкурсної комісії по відборі банків, в яких за згодою пенсіонерів та одержувачів допомоги можуть відкриватися рахунки для виплати пенсій та грошової допомоги, щодо укладання договорів з банками у 2011 році

Конкурсна комісія по відборі банків, в яких за згодою пенсіонерів та одержувачів допомоги можуть відкриватися рахунки для виплати пенсій та грошової допомоги, вирішила наступне:

Продовжити строк дії договорів співпраці з ПАТ АБ «Укргазбанк», ПАТ «АКБ «Київ» до 1 січня 2012 року.

Рішення прийнято 12 квітня 2011 року.

Ухвалою господарського суду міста Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Л. Павліченка, 5) від 17.03.2011 р. порушено провадження у справі № 5020-383/2011 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Поліграфічні системи» (99053, АР Крим, м. Севастополь, вул. Фіолентовське шосе, 1/2, ідентифікаційний код 31604488, р/р № 260060591200 в ПАТ «Банк «Український капітал», МФО 320371).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Дрогайцева Атіка Олеговича (99059, м. Севастополь, вул. П. Корчагіна, буд. 34, кв. 22, ліцензія АВ № 347267 від «25» жовтня 2007р.).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Приватне акціонерне товариство «Енергоконструкція», код ЄДРПОУ 31810081, місцезнаходження: Україна, 08130, Київська область, Києво-Святошинський район, село Чайки, вулиця Лобановського, будинок 21, корпус 5, квартира 2, **повідомляє, що рішенням річних загальних зборів акціонерів** (Протокол № 1 від 11.04.2011 року) власниками акцій прийнято рішення про зменшення статутного капіталу на 269 000 гривень, або на 14,86 % у зв'язку з анулюванням раніше викуплених Товариством власних акцій Розмір статутного капіталу становить 1810 000 грн. Збитків, пов'язаних зі зменшенням статутного капіталу внаслідок анулювання акцій не передбачається.

Петенція кредиторів приймається протягом 30 днів з дати опублікування оголошення.

Оголошення про результати проведення відкритих торгів на закупівлю товарів, робіт та послуг

1. Замовник торгів: **Товариство з обмеженою відповідальністю «Східенерго»**, ЄДРПОУ 31831942. Поштова адреса замовника: ТОВ «Східенерго», бул. Шевченка, 11, м. Донецьк, Донецька обл., 83001.

2. Інформація про предмет закупівлі: **«Зуївська ТЕС. Реконструкція енергоблоку ст.№3. Модернізація генератора типу ТГВ-300-2УЗ (тиристорна система збудження)», закупівля №Зу/3/6-1.**

3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті «Урядовий кур'єр» від 03.02.11 № 20 стр. 14.

4. На підставі п.4.32 «Порядку придбання товарів робіт та послуг ліцензіатами ціни (тарифи) на відповідну діяльність яких встановлює НКРЕ», замовником відхилено всі тендерні пропозиції та у відповідності із п.4.33 вищезгаданого «Порядку» торги відмінені.

Оголошення про результати проведення відкритих торгів на закупівлю товарів, робіт та послуг

1. Замовник торгів: **Товариство з обмеженою відповідальністю «Східенерго»**, ЄДРПОУ 31831942. Поштова адреса замовника: ТОВ «Східенерго», бул. Шевченка, 11, м. Донецьк, Донецька обл., 83001.

2. Інформація про предмет закупівлі: **«Кураховська ТЕС. Реконструкція енергоблоку ст.№6. Модернізація генератора типу ТГВ — 200М.», закупівля № Ку/6/4-1.**

3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті «Урядовий кур'єр» від 19.11.10, № 217, стр. 14.

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою: 01.04.2011 р.

5. Вартість договору про закупівлю (з урахуванням ПДВ): 46 996 000,00 грн. (сорок шість мільйонів дев'ятсот дев'яносто шість тисяч грн. 00 коп).

6. Інформація про переможця торгів: АТ «Міжрегіональна електроенергетична асоціація «ЕЛТА», код 23458115. Поштова адреса переможця: а/с 911, м. Харків, 61082, Україна. Телефон (057) 392-00-45 факс (057)703-23-95.

В зв'язку з розглядом цивільної справи за позовом Бондарюка Анатолія Вікторовича до ЗАТ Українська страхова компанія «Княжа», ЗАТ Фінансова група «Страхові Традиції» про відшкодування шкоди, Петровський районний суд м. Донецька викликає відповідачів:

представника ЗАТ Українська страхова компанія «Княжа», (04050, м. Київ, вул. Глибочицька, 44);

представника ЗАТ Фінансова група «Страхові Традиції», (04080, м. Київ, вул. В. Хвойко, 15/15) в судове засідання, яке відбудеться в приміщенні суду за адресою: м. Донецьк-111, вул. С. Щедріна, 1 «А», каб. № 6 на 29 квітня 2011 р. о 09-00 год.

Суддя Сліщенко Ю. Г.

На примусовому виконанні в міському відділі державної виконавчої служби Білоцерківського міськрайонного управління юстиції Київської області, знаходиться виконавчий лист № 2-440, виданий Білоцерківським міськрайонним судом Київської області **про стягнення з Решетуки Надії Вікторівни на користь АТ «Райффайзен Банк Аваль» в особі Київської регіональної дирекції боргу в сумі 2 251 297,75 грн.**

Згідно висновку з експертної оцінки нерухомого майна, яке належить на праві власності Решетусі Надії Вікторівни, 21.08.1973 р. н., ідент. номер 2689620646, ринкова вартість нерухомого майна побутового корпусу (літ. «Б»), загальною площею 532,7 кв. м становить 1 220 379,00 грн. (без ПДВ).

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

ДОРОГА ДО ХРАМУ. Цими днями особливої ваги набуває духовна складова нашого буття. Тож не дивно, що готуючись до Великодня, люди намагаються глибше пізнати загадковий світ сакрального мистецтва. Одну з його граней відкриває виставка мініатюрних дерев'яних храмів. Її привіз до Тернополя співробітник Львівського музею етнографії та художнього промислу Михайло Яськович, етнограф, який власноруч створив понад 120 макетів дерев'яних церков.

Цікаво, що більшість його витворів — точні копії гуцульських, лемківських, бойківських, галицьких храмів XVII-XIX століть, зведених без жодного цвяха. Деякі з них втрачені назавжди: майстер відтворював їх за старими фотографіями чи репродукціями картин.

Перші дні роботи виставки засвідчили, що вона не залишає байдужими ні дорослих, ні дітей. А найбільше запам'ятовується, коли батько каже: «Бачиш, сину...»

Втомилися ще до старту?

ХОКЕЙ. У першій зустрічі світової першості синьо-жовта дружина мало нагадувала фаворита турніру

Валерій РЕКУНОВ,
«Урядовий кур'єр»

В українській столиці шість збірних змагаються за єдину путівку до еліти світового хокею. Матчі проходять на льоду київського Палацу спорту, який напередодні після реконструкції відкрили віце-прем'єр-міністр — міністр інфраструктури України Борис Колесніков і голова Київської міської державної адміністрації Олександр Попов.

— Моїм завданням було виявити найкращих українських хокеїстів і створити їм максимальні можливості для ефективної гри, — наголосив головний тренер української дружини Дейв Льюїс. — Очок не можна втрачати у будь-якому з матчів. Хотів би, щоб свої кращі якості гравці про-

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ

являли як в індивідуальному порядку, так і колективно.

Саме з цим і виникли серйозні проблеми. Наша команда вкрай невдало розпочала домашній чемпіонат світу в першому дивізіоні. На старті Олег Шафаренко та його партнери несподівано поступилися команді Великої Британії. За нічийного рахунку — 3:3 — у заключному періоді господарі майданчика пропустили дві шайби.

ЗБІРНА УКРАЇНИ

Воротарі: Костянтин Симчук, Олександр Федоров (обидва — «Сокіл»).

Захисники: Андрій Срюбо, Сергій Климентьев, Денис Ісаєнко («Сокіл»), Віталій Люткевич («Шахтар», Білорусь), Олександр Победоносцев (ХК «Гомель», Білорусь), Юрій Наваренко («Металургс», Латвія), Артем Остроушко («Юність», Білорусь), Роман Щербатюк («Компаньйон-Нафтогаз»).

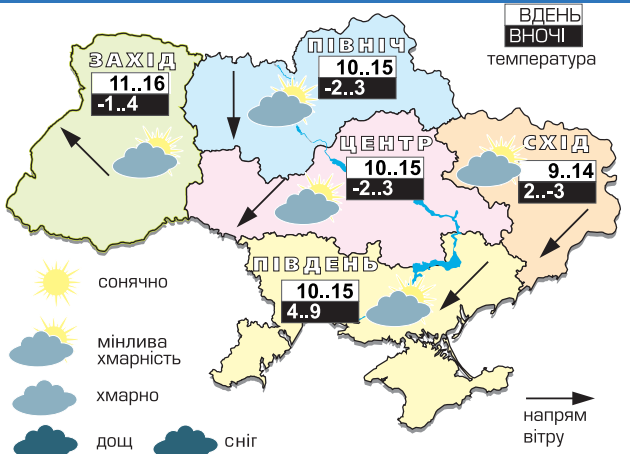
Нападники: Вадим Шахрайчук, Сергій Черненко, Дмитро Цируль («Сокіл»), Олег Шафаренко, Олег Тимченко, Олександр Матерухін («Юність», Білорусь), Дмитро Ісаєнко («Донбас»), Віталій Доніка (ХК «Саров», ВХЛ), Костянтин Касянчук («Трактор», КХЛ), Андрій Міхнов («Нефтехімік», КХЛ), Артем Гніденко («Металургс», Латвія), Дмитро Німенко («Казахмис», Казахстан).

Українці вперше в історії програли представникам Туманного Альбіону

ТАБЛО «УК»

Чемпіонат світу з хокею
Дивізіон «В»
1-й тур
Велика Британія — Україна — 5:3 (0:1, 3:2, 2:0 — Кларк, 25, 37, Дауд, 32, Шилдс, 44, Філіпс, 53 — Победоносцев, 12, 39, Тимченко, 27)
Литва — Польща — 1:5 (1:2, 0:2, 0:1)
Естонія — Казахстан — 1:5 (0:2, 1:1, 0:2)
Наступні матчі:
20 квітня. Україна — Польща.
21 квітня. Україна — Естонія.
23 квітня. Казахстан — Україна.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 20 КВІТНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-2 +3	+10 +15	Черкаська	-2 +3	+10 +15
Житомирська	-2 +3	+10 +15	Кіровоградська	-2 +3	+10 +15
Чернігівська	+2 -3	+10 +15	Полтавська	+2 -3	+9 +14
Сумська	+2 -3	+9 +14	Дніпропетровська	-2 +3	+10 +15
Закарпатська	+4 +9	+17 +22	Одеська	+4 +9	+10 +15
Рівненська	-2 +3	+10 +15	Миколаївська	+4 +9	+10 +15
Львівська	-1 +4	+13 +19	Херсонська	+3 +8	+9 +14
Івано-Франківська	-1 +4	+14 +19	Запорізька	+2 +7	+9 +14
Волинська	-1 +4	+11 +16	Харківська	+2 -3	+9 +14
Хмельницька	-2 +3	+11 +16	Донецька	-2 +3	+9 +14
Чернівецька	-1 +4	+15 +20	Луганська	+2 -3	+8 +13
Тернопільська	-2 +3	+12 +17	Крим	+4 +9	+10 +15
Вінницька	-2 +3	+10 +15	Київ	+1 +3	+12 +14

Укргідрометцентр

РЕКЛАМА

ГОРМОН ЧОЛОВІЧОЇ СИЛИ ТА МОЛОДОСТІ

Відомо, що рівень тестостерону — гормону чоловічої молодості та сили — знижується на 3-4 відсотки у рік. В результаті послаблюється потенція. Щоб позбавитись сексуальних проблем, треба вживати малайзійський корінь тонгкат, який допомагає організму виробляти тестостерон.

Тонгкат — рослина, дивовижна здатність якої зміцнювати чоловіче здоров'я, відома уже багато віків. Її називають «азіатською віагрою». Препарат на основі легендарного кореня назвали Тонгкат™ Алі Платинум. Він не є гормональним препаратом, але підвищує рівень тестостерону в організмі у 4,5 рази! Таким чином Тонгкат™ Алі Платинум омолоджує організм, повертає чоловічу силу.

Препарат безпечний навіть при вживанні з алкоголем. Тонгкат™ Алі Платинум не лише ефективний сексуальний стимулятор, а й надійний засіб збереження чоловічого здоров'я. Він посилює імунітет, покращує кровообіг, допомагає боротися з аденомою, простатитом, інфекціями сечостатевої сфери.

Пам'ятайте, вікових обмежень для прийому Тонгкат™ Алі Платинум не існує!

Звертайтеся за телефонами консультативної гарячої лінії. Наші консультанти дадуть відповідь на всі ваші запитання і допоможуть якнайшвидше відновити потенцію. «Швидка допомога» для чоловіків: 0-800-503-088 (дзвінок безкоштовний зі стаціонарного телефону, з мобільного — за тарифами оператора), тел. у Києві 0-44-454-14-14. Конфіденційність гарантується. www.aliplus.kiev.ua

АКЦІЯ: СТАНЬ ПЕРЕМОЖЦЕМ!
Тільки з 20 квітня по 20 травня
20% Тонгкат™ Алі Платинум у подарунок!
Дізнайтеся про умови проведення акції за телефоном «гарячої лінії»: 0-800-503-088 або (044) 454-14-14

Не є лікарським засобом.
Висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи МОЗ України № 05.03.02-03/45179 від 01.07.2010 р.